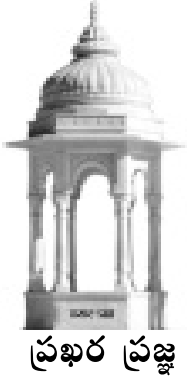
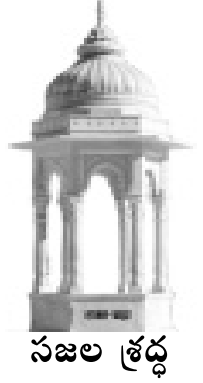

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యుగేశ్వరీ గాయత్రి

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

పరిశోధన

ప్రపంచంలో పరిశోధనలు ప్రతిరోజు క్రొత్తక్రొత్తవి జరుగుతూనే ఉంటాయి. కానీ సత్యమేమిటంటే అసలైన పరిశోధన ఇంకా పూర్తికాలేదు. ఈ పరిశోధన పూర్తి కానందు వలననే మానవ జీవితాలు ఇంకా దుఃఖపూరితంగానే ఉన్నాయి. ప్రపంచమందలి అన్ని విశ్వవిద్యాలయాలలో ప్రతి సంవత్సరం విద్యార్థులు అధిక సంఖ్యలో పరిశోధనలు పూర్తిచేసి, పట్టాలను పొందుతూనే ఉన్నారు. కానీ మానవజీవితానికి సంబంధించిన లోతైన పరిశోధన ఇంకా మిగిలే ఉన్నది. ప్రపంచమంతా వ్యాపించి ఉన్న లెక్కలేనన్ని ఎన్నో పరిశోధనా విభాగాలు చిత్రవిచిత్రమైన రీతులలో తమ తమ కార్యక్రమాలను నిర్వహిస్తూనే ఉన్నాయి. కానీ ప్రపంచమందలి వ్యధ మాత్రం అలాగే ఉన్నది.

ఘోష సంఘాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా
సంఘాదక యుగవి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

నిజానికి నరకమనేది ఎక్కడున్నది? ఎలా ఉంటుంది? ఎవరికీ దీనిని గురించి ఊహించే అవసరమే లేదు. ప్రస్తుతపు ప్రపంచ పరిస్థితిని చూస్తే, దానిని (నరకాన్ని) సహజంగానే అనుభూతి చెందగలము. ఈ నరక సదృశమైనటువంటి పరిస్థితికి కారణాలు రెండు. అందులో మొదటి కారణం ఏమిటంటే మన ఆధునిక పరిశోధనలని చెప్పవచ్చును. ఇక రెండవ కారణం మానవుడు తన జీవిత సత్యానికి సంబంధించిన పరిశోధన చేయడము లేదు. తన అంతరంగంలోని ద్వారాన్ని తెరుచుటకు బదులుగా దానిని మూసివేశాడు. అంతరంగ యాత్ర అనే విషయాన్ని మానవుడు పూర్తిగా మరచిపోయాడు.

సంపుటి 19 - సంచిక 05
అక్టోబర్ 2014

తన అంతరంగములో ఉన్న (శక్తి కేంద్రము) చిన్నదైన మిణుకుమిణుకు మనుచున్న జ్యోతిని (కాంతి) గుర్తిస్తే, బ్రహ్మాండమందలి చీకటిని పోగొట్టవచ్చును. కానీ ఆ కేంద్రము నందే చీకటి ఉంటే, బాహ్యములో ఉన్న (బయట) ఆకాశము నందు కోటికోటి సూర్యులున్నా కూడా దానిని (ఆ చీకటిని) పొగొట్టలేవు.

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ సంఖ్యలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

- అఖండజ్యోతి, నవంబర్ 2012
అనువాదం: ఎమ్. సీతామహాలక్ష్మి

ప్రతి విషయానికి అందరికీ సంజాయిషి ఇచ్చుకోవలసిన పని లేదు

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : పరిశోధన	3
2. విషయసూచిక-సద్గురువాణి : సఫలత	4
3. వేదమంత్రం : మానవ ధర్మం	5
4. గాయత్రీ విద్య - 48 : నవదుర్గలో గాయత్రీసాధన	6
5. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర - 28 : స్వాతంత్ర్య యుజ్జంలో ఆహూతి - 1	8
6. విజయదశమి ప్రత్యేకం : శక్తి, మర్యాద కలగలసిన ఉత్సవం - విజయదశమి	12
7. దీపావళి ప్రత్యేకం : మనస్సులోని అంధకారం తొలగినప్పుడే దీపావళి సార్థకమవుతుంది	14
8. భావసంవేదనల గంగోత్రి - 4 : మానవ కారుణ్యమే భక్తికి శిఖరాగ్రం	17
9. కుండలినీ మహావిజ్ఞానం-13 : గ్రహించడం తేలికే, పంపడమే కష్టం	18
10. జీవన దేవత సాధన, ఆరాధన - 2 : త్రివిధ ప్రయోగాల సంగమం	20
11. మెస్మరిజం-13 : సమ్మోహనం మరియు దాని సామర్థ్యం	23
12. కర్తవ్యము యొక్క పిలుపు	27
13. సఫలతను ఎలా పొందాలి?	28
14. నాదబ్రహ్మ శబ్దబ్రహ్మ - 1 : శబ్దతత్వం యొక్క అద్భుతమైన శక్తి	30
15. మన సూక్ష్మశరీరమే ఛాయా పురుషుడు	33
16. సంగీతంతో రోగనివారణ	35
17. మనం - మన ఆరోగ్యం : భావనలలో కలసిన అమృతం మరియు విషం	38
18. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: గాయత్రీ పరివార్ ఉద్దేశ్యం - పీఠ, పతనముల నివారణ-1	41
19. నా వారితో నా మాట : నవరాత్రి సాధన ద్వారా భగవంతునితో భాగస్వామ్యం	44
20. స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 6	47
21. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	50

సద్గురు వాణి

సఫలత

సఫలతకు మూలాధారం ఇచ్చు, ఉత్సాహం, సక్రియత, క్రియాశీలత. ఇవి లేకుండా జీవితంలో ఎవరు

ఎదగలేరు. సుఖ దుఃఖములు, మంచి-చెడు పరిస్థితులు, జయాప జయాలకు కారణం మనిషి చేసుకున్న కర్మలే. కర్మ ఆలోచన, ఇచ్చ రూపంలో ఉన్న బీజముల నుండే ఉత్పత్తి అవుతుంది. ఇచ్చ నుండి ప్రేరణ, ప్రేరణ నుండి కర్మ ఉత్పత్తి అవుతుంది.

యుగశక్తి గాయత్రి పాఠకులకు విన్నపము

పరమపూజ్య గురుదేవులు, వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, యుగద్రష్ట, పండితశ్రీరామశర్మఅచార్య విరచిత సాహిత్యాన్ని మీకు నెలనెలా యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక రూపంలో గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము అందించుచున్నది. సాధ్యమైనంత తక్కువధరలో మీకు అందించాలనే మా సంకల్పమును ముడిసరుకులైన కాగితము ధర, ముద్రణ ఛార్జీలు, రవాణా ఖర్చులు, శ్రామికుల ఛార్జీలు నెలనెలా పెరుగుటచే మార్చుకొనక తప్పని స్థితి ఏర్పడినది. విపణిలోనున్న తదితర ఆధ్యాత్మిక పత్రికల కన్నా తక్కువ ధరకు ఇప్పటికి అందించాలనే దానిని మనస్సులో ఉంచుకొని సంవత్సర చందాను రూ. 30/-కు పెంచి (నెలకు రూ. 2.50 అధికంగా) సంవత్సర చందాను రూ. 150/-కి పెంచటమైనది. పెరిగిన ధర 1, సెప్టెంబరు 2014 నుండి అమలులోకి వచ్చింది.

పాఠక మహాశయులు సహృదయంతో పరిస్థితిని అర్థం చేసుకొని ఎప్పటివలె “యుగశక్తి గాయత్రి” మాస పత్రికను ఆదరిస్తారని మా ప్రగాఢ విశ్వాసం.

నదా మీ ఉన్నతిని కోరుచూ మానవుల నుండి మహా మానవులుగా, దేవ మానవులుగా ఎదుగుటకై నిరంతరం మీరు చేసే కృషికి మార్గదర్శనం చేస్తున్న మీ ఆశాజ్యోతి...

- యుగశక్తి గాయత్రి

పిల్లలందరు ఒకేలా ఉండరు, పిల్లలందరిని ఒకేలా పెంచడం సాధ్యం కాదు

వేద మంత్రం
మానవ ధర్మం

అమహుతః పునరేహివిద్యానుదయనం పథః ।
ఆరోహణమా క్రమణం జీవతో జీత్యోయనమ్ ॥

- (అధర్వణ వేదం 8/1/6)

భావార్థం: మానవుడా! నీవు ఎల్లప్పుడూ ఉన్నతి పొందుతూ ఉండాలి. ఇదే నీ ధర్మం. చిన్న చీమవంటి జీవులు కూడా ఉన్నతి కొరకు అహర్నిశలు శ్రమిస్తుంటాయి. నీవు కూడా అలాగే ఉన్నతిని పొందే ఉపాయాలను తెలుసుకుని, నిరంతరం అభివృద్ధి చెందుతూ ఉండు.

సందేశం: ప్రపంచంలో జ్ఞాన విజ్ఞానాల విషయంలో ఎంతో అభివృద్ధి జరుగుతోంది. రకరకాల సౌకర్యాలు అందుబాటులోకి వస్తున్నాయి. కానీ వాటివల్ల సుఖం, శాంతి లభించటం లేదు. మనుష్యులను మంచి మనుష్యులుగా తయారు చేయడం విజ్ఞానం వల్ల జరగదు. అది ఆధ్యాత్మికత వల్లనే సాధ్యం.

ఉన్నతులుగా, మంచివారిగా తయారుచేసే ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటి? ఉపాసన, సాధన, ఆరాధన అనే త్రివేణిలో మునకలు వేస్తేనే మనుష్య జీవనం సఫలం అవుతుంది. ఈశ్వరుని దివ్య గుణాలను మనలోపల ధరించుటయే ఉపాసన. దివ్య సిద్ధాంతాలను ఎదురుగా ఉంచుకుని, వాటి ఆధారంగా కర్తవ్యాన్ని నిర్ణయించుకోవాలి. కర్తవ్యాన్ని పరిశీలించుకుంటూ ఆచరణలోనికి తేవాలి. పెద్ద పెద్ద ఆకర్షణలు, ప్రలోభాలు పిలుస్తున్నా ఆపదలు చుట్టుముట్టినా స్థిరమైన మనస్సుతో కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించాలి. సాధన అంటే తన గురించి తాను చేసుకునే తపస్సు, బ్రహ్మచర్యం మొదలైనవి. సాధనతో, సంయమంతో శరీరాన్ని, మనస్సును అదుపులో ఉంచుకోగలగాలి. “ఆరాధన” అంటే సేవ. దీనిలో అన్ని వేళల ఇతరుల మంచిని కోరుకుంటూ పరులకు ఉపయోగపడే పనులు చేస్తుండాలి. స్వార్థము కొరకుకాక సమాజ ఉన్నతిని కోరుకోవాలి. సమాజ ఉన్నతినే తన ఉన్నతిగా భావించాలి. ఈ మూడింటిని ఆచరించినవారే ఉన్నతిని సాధించగలుగుతారు, స్వర్గీయ వాతావరణాన్ని నిర్మించగలుగుతారు. అందరికీ సుఖశాంతులను అందించగలుగుతారు.

మానవ జీవితం విచిత్రమైంది. దీనిలో పశువుకన్నా హీనంగా దిగజారవచ్చు లేక దేవతలను మించి ఎదగనూవచ్చు. ఈ రెండింటిలో ఏది కావాలో మనమే నిర్ణయించుకోవాలి. దిగజారడం అనేది చాలా సులువు. కానీ ఉన్నతమైన దేవత్వాన్ని సాధించాలంటే ప్రభలమైన పురుషార్థం కావాలి. నదిలో చేపవలె ఎదురీదటానికి సాహసాన్ని కూడగట్టుకోవాలి. మానవుడు తన జీవితంలో ఎల్లప్పుడూ ఉన్నతి మార్గాన్నే పట్టుకోవాలి. భగవంతుని యొక్క నిర్దేశం ఏమంటే “ఓ మానవుడా నీవు జీవితంలో పైకిఎదుగు, క్రిందికి దిగజార వద్దు”.

జీవితంలో ఉన్నతమార్గంలో పయనించడానికి పరమేశ్వరుని ఆశ్రయం అవసరం. ఆయన దైవీగుణాలను మన ఆచరణలో చేర్చుకొనుటయే ఏకైక మార్గం. ఇందుకోసం మానవత్వ సాధన చేయాలి. మానసిక భావాల సవరణ, ఆత్మనిర్దిక్షణ అనువాటిని జీవితంలో అంగాలుగా చేసుకోవాలి. ఇంతేకాక జాగరూకత, అప్రమత్తతల అవసరాన్ని గుర్తించాలి. వాటి ద్వారానే నియమ పాలన చేయగలుగుతాం. మానవుని మానవత్వం అతని మానసికభావాల ద్వారా, ఔన్నత్యం ద్వారానే తెలుస్తుంది.

ఈ ధర్మపాలన వల్లనే మనిషి మానవుడు అవుతాడు. ఈశ్వరీయ ప్రయోజనాన్ని నెరవేర్చగలుగుతాడు.

పండుగలు	
అక్టోబర్ 2014	
01-10-2014	దుర్గాష్టమి
02-10-2014	మహాత్మాగాంధీ జయంతి
03-10-2014	విజయదశమి
23-10-2014	దీపావళి
నవంబర్ 2014	
06-11-2014	కార్తీక పౌర్ణమి
	గురునానక్ జయంతి

భార్య, పిల్లలు బాధపడే పనిని ఏ వ్యక్తి చెయ్యకూడదు

గాయత్రీ విద్య-48

నవదుర్గలో గాయత్రీసాధన

సంవత్సరంలో వర్షఋతువు, శరదృతువు, శిశిరఋతువు, హేమంత ఋతువు, వసంత ఋతువు, గ్రీష్మఋతు అనే ఆరు ఋతువులు ఏర్పడతాయి. వీటిని ఎండాకాలం, వర్షాకాలం, చలికాలమని మూడుగా విభజించారు. కానీ నిజానికి ముఖ్యమైన ఋతువులు రెండు మాత్రమే. అవి చలికాలం, ఎండాకాలం. వర్షం ఈ రెండు కాలాలలోను కురుస్తుంది. శ్రావణమాసంలో వర్షం వస్తుంది. చలికాలంలో తక్కువ వర్షం కురుస్తుంది. ఎండా కాలంలోని వర్షం అధికనీటిని వర్షిస్తుంది. తేడా ఉన్నప్పటికీ రెండు ఋతువులలోను వర్షం కురవడానికి ఆస్కారముంది. ఈ రెండు ప్రధాన ఋతువులు కలిసే సంధికాలమును 'నవదుర్గ' అంటారు.

పగలు, రాత్రి కలయిక సమయాన్ని సంధ్యాకాలమంటారు. ఆ కాలము మహాత్వపూర్ణమైనది. అప్పుడు చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలి. సూర్యోదయ సమయంలో, సూర్యాస్తమయ సమయంలో భుజించుట, నిద్రించుట, మైథునమొనరించుట, యాత్రను ప్రారంభించుట మొదలైన అనేక కార్యములు నిషేధించబడినాయి. ఆ సమయంలో ఈశ్వరాధన, సంధ్యా వందనము, ఆత్మసాధన మొదలైన వానిలో మనస్సును లగ్నం చేయాలి. ఎందుకంటే ఆ సమయం సూక్ష్మదృష్టితో చేయవలసిన పనులకు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. ఆ పనులకు బహు తక్కువ శ్రమతోనే ఆశ్చర్యకరమైన రీతిలో అత్యధిక ఫలితాలు వస్తాయి. కావున నిషేధించబడిన పనులు ఆ సమయంలో ఎక్కువ హాని కలిగిస్తాయి. ఎండా, చలికాలముల కలయిక, దివారాత్రముల కలయిక వలెనే సంధ్యాకాలము. పుణ్య పర్వములు ఋతువులలో 9 రోజులు ఋతుమయమై రజస్వలగా ఉంటాయి. రజస్వలయైన కన్యకు పుష్టికరమైన ఆహారము, ఆచారవ్యవహారములనేవి చాలా అవసరము. ఈ విషయంలో చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అదేవిధంగా సంధ్యా సమయంలోను, రజస్వలగా ఉన్న సమయంలోను ప్రత్యేక స్థితిలో ఉండడం చాలా అవసరం.

అశ్వనీ నక్షత్రంలో, చైత్రమాసంలో జరిగే బహు సూక్ష్మ ఋతుపరివర్తన ప్రభావం శరీరముమీద అత్యధిక మోతాదులో ప్రభావాన్ని చూపిస్తుందని ఆరోగ్యశాస్త్ర పండితులకు తెలుసు. ఆ ప్రభావం వల్ల ఆరోగ్యపు గోడలు బీటలు వారిపోయి అనేక మంది జ్వరంతోను, చలిజ్వరం, కలరా, నీళ్ళవిరేచనాలు, మశూచి, అలసట, ఇంకా అనేక ఇతర రోగాలతో బాధ పడతారు. ఆ రోజుల్లో డాక్టర్ల వైద్యశాలలు తిరునాళ్ళవలె చాలా రద్దీగా, కిటకిటలాడుతుంటాయి. వాంతులు, విరోచనాలు, జలుబు, చెమట, రక్తహీనత వంటి శారీరిక వ్యాధులకు అశ్వనీ నక్షత్రము మరియు చైత్రమాసము చాలా అనుకూలమైనవని వైద్యులందరికీ తెలుసు. ఈ సమయంలో దసరా, శ్రీరామనవమి పండుగలు 'నవదుర్గ' ల చివరిలో వస్తాయి. ఎంతో మాహాత్మ్యం కలిగిన ఈ రెండు పండుగలకు ఈ సమయం చాలా ఉపయోగకరమైనది. నవదుర్గ చివరలో 'భగవతీ దుర్గ' ఆవిర్భావం జరిగింది. చైత్ర నవదుర్గ చివరలో రామావతారం జరిగింది. అమావాస్య, పూర్ణిమల సంధ్యా, ఉషస్సుల సమయంలో సూర్యుడుకాని, చంద్రుడుకాని ఉదయిస్తాడు. ఋతువులు మారినప్పుడు సామాన్యదృష్టిలో కష్టకారక సమయమని, హానిప్రదమని భావిస్తారు. ఆ సమయంలో చాలామంది ఏదో విధమైన శారీరిక బాధలను కొద్దో, గొప్పో అనుభవిస్తుంటారు. వాస్తవంగా పరిస్థితి ఇందుకు వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. ఆ సమయంలో శారీరిక జీవనశక్తిలో జ్వరావస్థత ఉత్పన్నమౌతుంది. ఆ ప్రభావం వల్ల గడిచిన ఆరుమాసాల్లో ఆహార, వ్యవహారములలో ఉండే అస్వస్థత కారణంగా దోష భూయిష్టములైన తత్వములు అభివృద్ధి చెందుతాయి. కానీ జీవనీశక్తి వాటిని ఎదుర్కొనడం మొదలుపెడుతుంది. ఈ దోషనివారణ ప్రతిక్రియ సామాన్య చలిజ్వరంగాను, జలుబు, దగ్గు రూపంలోను ఇంకా ఇతర విధాలుగాను కనిపిస్తుంది. కానీ ఉపవాసం వల్ల, ఆహారమును స్వల్పంగా స్వీకరించుట వల్ల శరీరమునకు దానంతటదే తనను తాను శుభ్రపరుచు కునేందుకు అవకాశమిచ్చివారమౌతాము. ఉపవాసం ద్వారా ఎవరికి వారు తమ మానసికక్షేత్రములోని మాలిన్యాన్ని,

దంపతులు స్నేహపూర్వక ప్రయాణంలా జీవితాన్ని మలచుకోవాలి

విక్షేపములను పోగొట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తే వచ్చే కొన్ని నెలల వరకు రోగముల నుండి రక్షణ పొంది ఆరోగ్యకరమైన జీవితమును గడుపుటకు యోగ్యతను సంపాదించుకోవచ్చు. గాయత్రీ యొక్క ఈ లఘు అనుష్ఠాన ప్రక్రియ ఈ దృష్టితో చూస్తే చాలా ఉపయోగకరమైనది.

చైత్రమాసపు శుక్లపాడ్యమి మొదలు నవమి వరకు 'సవదుర్గ' ఉంటుంది. ఈ సమయం గాయత్రీసాధనకు అధికశ్రేణ్యమైనది. ఈ రోజులలో ఉపవాసముండి 24వేల మంత్రముల చిన్న అనుష్ఠానము చేయాలి. ఈ కొద్ది అనుష్ఠానము చాలా ప్రయోజనకారి అని నిరూపించబడింది.

ఒకసారి అన్నాహారము, మరొకసారి ఫలాహారము, రెండుసార్లు పాలు, పండ్లు; ఒకసారి ఆహారము, మరొకసారి పండ్లు-పాలు, లేదా కేవలం పాలను ఆహారముగా తీసుకోవాలి. ఈ ఆహారములో ఏవైనా సరే తమ శక్తికి అనుకూలంగా ఉండేలా తీసుకొని ఉపవాసం చేస్తూ సాధనను ప్రారంభించాలి.

ప్రాతఃకాలం బ్రహ్మముహూర్తంలో మేల్కొని కాల కృత్యములు తీర్చుకొని చక్కగా స్నానం చేసి శుచిగా పైన చెప్పిన నియమాలను పాటిస్తూ ధ్యానమునకు కూర్చోవాలి. తొమ్మిది రోజుల్లో 24వేల మంత్రజపమును పూర్తి చేయాలి. ప్రతిరోజు 2,668 మంత్రములను జపించాలి. ఒక మాలలో 108 పూసలుంటాయి. ప్రతిరోజు 27 మాలలు జపం చేస్తే 9 రోజుల్లో 24వేల మంత్రములు పూర్తి అవుతాయి. మూడు, నాలుగు గంటలు తమ వేగముననుసరించి 27 మాలలు సులభంగా చేయగలరు. ఒకేసారి ఇంత సమయాన్ని ఏకంగా జపించడం కష్టసాధ్యమైనప్పుడు అధికశాతం ప్రాతఃకాలంలో పూర్తిచేసి మిగిలిన జపాన్ని సాయంకాలం పూర్తి చేయాలి. చివరిరోజున హవనంలో కనీసం 108 ఆహుతులను సమర్పించాలి. బ్రాహ్మణభోజనము, యజ్ఞము పూర్తి అయిన తర్వాత దానదక్షిణలు యథావిధిగా చేయాలి.

ఈ అల్పానుష్ఠానము 'సవదుర్గ' సమయంలో ప్రతి సంవత్సరము చేస్తూ ఉండడం సర్వశ్రేష్ఠము, ఉత్తమము కూడా. తాను స్వయంగా చేయలేనప్పుడు అధికారియైన ఏ సత్పాత్రునితోనైనా చేయించవచ్చు. అతను తొమ్మిది రోజుల సాధనకు చాలా ఉపయోగపడతాడు. కష్టనివారణకు, సంకల్ప సిద్ధికి, అత్యుబలాభివృద్ధికి ఈ రోజుల్లో ఉపవాసముండడం

చాలా లాభదాయకం. సిద్ధిప్రదాయకమైన ఈ 'సవదుర్గ' సమయం చాలా దగ్గరలో ఉంది. ప్రతి పాఠకుడు ఆ సమయానికి ఒక స్వల్పానుష్ఠానము చేసి ఆ ప్రయోజనమెలా ఉంటుందో గమనించాలి.

'సవదుర్గ' సమయంలోనే కాక ఇతర సమయాలలో కూడా ఈ స్వల్పానుష్ఠానము చేయవచ్చు. 40 రోజులలో 1,25,000 చేసే జపమును పూర్ణ అనుష్ఠానం అని అంటారు. తొమ్మిది రోజులలో చేసే దానిని ఒక పాద (పంచమాంశం) అనుష్ఠానం అంటారు. సౌకర్యాన్ని బట్టి, అవసరాన్ని బట్టి ఏకపాద అనుష్ఠానమును కూడా చేయవచ్చు. ఈ తపోధనాన్ని ఎంత ఎక్కువగా సేకరించితే అంత ఉత్తమం.

చిన్న గాయత్రీ మంత్రము

లక్షాపాతికవేల జపము యొక్క పూర్ణ అనుష్ఠానము చేయలేనివారికి, తొమ్మిది రోజులలో 24వేల జపానుష్ఠానము సరిపోతుంది. అదేవిధంగా ఎక్కువ చదువుకోనివారు, చదువు లేనివారు, బాలురు లేక స్త్రీలకు లఘు గాయత్రీమంత్రము కూడా ఉన్నది. 24 అక్షరముల పూర్ణ గాయత్రీమంత్రము గుర్తుంచుకోలేనివారికి, ప్రణవము వ్యాపృతులు, "ఓం భూర్భువః స్వః" పంచాక్షరీ మంత్రమును జపిస్తే చాలు. నాలుగు వేదముల బీజములు 24 అక్షరముల గాయత్రీలో ఉన్నాయి. అదే విధంగా గాయత్రీ మంత్రానికి మూలము పంచాక్షరీమంత్ర ప్రణవము, వ్యాపృతులు 'ఓం భూర్భువః స్వః' మంత్రం అల్పజ్ఞానుల సౌకర్యము కొరకు ఈ పని చాలా ఉపయోగ కరంగా ఉంటుంది.

అంతర్ముఖ ఆనందంలో ఉంటాడు

ఒక కుందేలు, ఒక తాబేలు ఒక చోట కలసి ఉండేవి. ఒకరోజు అక్కడికి ఒక వేటగాడు వచ్చాడు. కుందేలు గంతులు వేస్తూనే ఉన్నది. తాబేలు మాత్రం తన కాళ్ళను లోపలికి లాక్కుని కదలకుండా ఉన్నది. కుందేలును వేటగాడు పట్టుకున్నాడు, తాబేలు రక్షించబడింది.

“బహిర్ముఖి కత్తివైన ఉంటాడు. అంతర్ముఖి ఆనందంలో ఉంటాడు.”

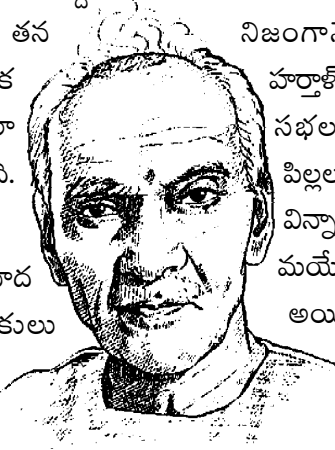
అద్భుతాలు సాధించాలంటే శ్రమించేతత్వం ఉండాలి

స్వాతంత్ర్య యజ్ఞంలో ఆహూతి - 1

భగత్‌సింగ్‌కు ఉరిశిక్ష

1930 డిసెంబరులో భగత్‌సింగ్‌కు ఉరిశిక్ష పడింది. లాహోరులో పోలీసు అధికారి సాండర్స్ హత్య, అసెంబ్లీలో బాంబు విసరడం అనే నేరాలు ఆయనపై మోపబడ్డాయి. భగత్‌సింగ్ ఆ రెండు పనులు చేశాడు. ప్రజలలో స్వాతంత్ర్య జ్వాలను రగిలించడం ఈ చర్యల వెనుక ఉన్న ఉద్దేశ్యం. ఈ చర్యలకు విప్లవదళం యొక్క ఆమోదం ఉన్నది. పోలీసులు అరెస్టు చేయడానికి వచ్చినప్పుడు, భగత్‌సింగ్ దాక్కోవడానికి ప్రయత్నించలేదు. ఆయన పోలీసులకు లొంగిపోయాడు. తమ నేరారోపణలను ఋజువు చేయడానికి పోలీసుల వద్ద తగు సాక్ష్యాధారాలు లేవు. ప్రభుత్వ వకీలు తన వాదాన్ని సమర్థవంతంగా వినిపించలేక పోయాడు. అయినా, ఆ కేసు తీర్పు ఎలా ఉంటుందో అందరికీ తెలుసు. అదే జరిగింది. భగత్‌సింగ్‌కు ఉరిశిక్ష వేశారు.

ఉరిశిక్ష తప్పిపోవాలని ఆయన విప్లవవాద సహచరులు, స్వరాజ్య ఉద్యమ నాయకులు వాంఛించారు. ఉరిశిక్ష అమలు జరిగితే ప్రజల నుండి తీవ్రమైన ప్రతిక్రియ వస్తుందని, దాన్ని తట్టుకోవడం కష్టమవుతుందని వారు భావించారు. అంతేకాదు, భగత్‌సింగ్ విప్లవకారుల నాయకుడే అయినా, లక్ష్యం దృష్ట్యా స్వరాజ్య ఉద్యమ నాయకులకు సహచరుడే. అందరు స్వరాజ్యం కోసమే పనిచేస్తున్నారు. కనుక భగత్‌సింగ్‌కు ప్రాణరక్షణ జరగాలని స్వరాజ్య ఉద్యమ అగ్రనాయకులు వాంఛించారు. పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ ఆ సమయంలో సిమ్లాలో జబ్బుపడి ఉన్నారు. ఉరిశిక్షను నిలుపుదల చేయవలసిందిగా ప్రీవీ కౌన్సిల్‌కు అపీలు చేయవలసిందని ఆయన విప్లవకారులకు కబురు పంపారు. విప్లవకారులు ఈ సలహా గురించి ఆలోచించలేదు. భగత్‌సింగ్ కూడా ఆలోచించలేదు. విప్లవకారులు పండిత మోతీలాల్ నెహ్రూ చూపిన సద్భావనకు ధన్యవాదాలు తెలిపారు. ఉరిశిక్ష అమలు

జరిగిన తర్వాత దేశంలో స్వాతంత్ర్య కాంక్ష తుఫానులా విజృంభించవచ్చుననే తమ అభిప్రాయాన్ని లేఖ ద్వారా ఆయనకు తెలిపారు.

తనను విడిపించేందుకు జరుగుతున్న ప్రయత్నాలను గురించి తెలుసుకుని, భగత్‌సింగ్ అందుకు తన విచారాన్ని తన సహచరులకు వ్యక్తం చేశాడు. “ఉరిశిక్ష నిలుపుదల కావడం నాకు ఇష్టం లేదు” - అని ఆయన స్పష్టం చేశాడు. భగత్‌సింగ్ కోరిక నెరవేరింది. ఆయనకు క్షమాభిక్ష కోసం జరిగిన ప్రయత్నం విఫలమయింది. 1930 సంవత్సరం చివరి రోజులలో ఆయన అమరవీరుల శ్రేణిలో ప్రతిష్ఠించబడ్డాడు. ఆయన ఉరిశిక్ష నిజంగానే దేశంలో నవజీవనాన్ని పూరించింది. హర్తాళ్లు, ఊరేగింపులు, నిరసన ప్రదర్శనలు, నిరసన సభలు భారీఎత్తున దేశవ్యాప్తంగా జరిగాయి. పిల్లలలో, యువకులలో, వృద్ధులలో ఎవరి నోట విన్నా భగత్‌సింగ్ పేరే. 1931 సంవత్సరం ప్రారంభ మయ్యేసరికి ప్రజాచైతన్యం వెల్లువలా పెల్లుబికింది. అయిదారు నెలలలో స్వరాజ్యం వస్తుంది అని విడుదల అయిన విప్లవవాదులు ఆశించారు.

దేశమంతటా విస్తరించిన ఈ వాతావరణ ప్రభావం ఆవల్‌ఖేడాలో కూడా కనిపించింది. అక్కడి కార్యకలాపాలకు శ్రీరామ్ నాయకత్వం వహిస్తున్నాడు. నిరసన ప్రదర్శనల ప్రాధాన్యత పరిమితమైనదని శ్రీరామ్ భావించాడు. అక్కడ వారంలో ఒకటి రెండు మారులు ప్రదర్శనలు జరిపితే, సభలు గోప్యం జరిపితే సరిపోతుందన్నది అతని అభిప్రాయం. గ్రామంలో పోలీస్ స్టేషన్ లేదు. ప్రభుత్వ కార్యాలయం లేదు. పోలీసు అధికారులు కాని, ఆంగ్ల అధికారి కాని అప్పుడప్పుడు వచ్చేవారు. భగత్‌సింగ్ ఉరిశిక్ష తర్వాత వీరి రాకపోకలు కొద్దిగా పెరిగాయి. అయితే వారెవరు గ్రామంలోనే ఉండిపోలేదు. శ్రీరామ్, ఆయన దళం పరిసర గ్రామాలకు కూడా వెళ్ళేవారు. పదిపదిహేను రోజులకు ఒకసారి ఆగ్రాకు కూడా వెళ్ళి వచ్చేవారు. అక్కడి కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేవారు. ప్రపంచంలో,

శ్రమించేతత్వం, తపన ఉంటే అవరోధాలు అడ్డుతొలగుతాయి

దేశంలో జరుగుతున్న సంఘటనల వార్తలు తీసుకుని తిరిగి వచ్చేవారు. పెద్ద ప్రదర్శన జరిగినప్పుడల్లా శ్రీరామ్ అందులో తప్పకుండా పాల్గొనేవాడు.

ప్రదర్శనలు సర్వత్రా జరగడం, ప్రభుత్వ వ్యతిరేక భావన విజృంభించడం చూసి, ప్రభుత్వం దమన విధానాన్ని అవలంబించింది. రోజు నిషేధాజ్ఞలు జారీ అయ్యేవి. అయిదుగురికన్నా హెచ్చుమంది గుమిగూడకూడదని, ఆయుధాలు ధరించి కదలకూడదని ఉత్తరువులు జారీ అయ్యేవి. దేశమంతటిలో ఈ దమన విధానం అమలు జరిగింది. అప్పటికీ ప్రజలు అణిగి ఉండకపోతే, మరిన్ని కఠినచర్యలు అమలు జరిగేవి. ఏవైనా నిషేధాజ్ఞలు మామూలు అయిపోయాయి. ఎక్కడ ఏ కొంచెం అలజడి కనిపించినా నిషేధాజ్ఞలు అమలు జరిగేవి. ఒకటిన్నర రెండు నెలలలో ప్రభుత్వ వ్యతిరేకభావన ఉధృతం అయింది. ఇదంతా భగత్ సింగ్ యొక్క ఆత్మబలిదానం ప్రభావమేనని మితవాద ఉద్యమవాదులు కూడా అంగీకరించారు.

విప్లవవాదిగా యువ శ్రీరామ్

1931 ఏప్రిల్ 14న శ్రీరామ్ ఆగ్రా వెళ్ళాడు. ఆ రోజున చెల్స్ గంజ్ లో సభ ఏర్పాటయింది. పోలీసులు సభను జరగ నివ్వరన్నది ఖాయం. అయినా నవయువకులు సభ జరపాలని పట్టుబట్టారు. సభను విఫలం చేసే సన్నాహాలను వారు సవాలుగా స్వీకరించారు. ఈసారి ప్రయత్నించి చూద్దామని గట్టిగా నిర్ణయించారు. ఈ సంకల్పం తీసుకుని, శ్రీరామ్ తన సహచరులు నాథు, గోపీ, రామరతన్ మున్నగు వారిని వెంట తీసుకుని ఆగ్రా చేరాడు. చెల్స్ గంజ్ లోని నాలుగు రహదార్ల కూడలివద్ద సభ జరగవలసి ఉన్నది. ఉదయం ఆరు గంటల నుండే అక్కడ పోలీసు బలగం మోహరించి ఉన్నది. పోలీసులు వచ్చేపోయే వ్యక్తులను సోదా చేస్తున్నారు. ఇద్దరు కన్నా ఎక్కువ మందిని ఆ వైపు వెళ్ళనివ్వడం లేదు.

సభ జరగడం సాధ్యపడదని తెలిసినా కూడా జనం అక్కడికి చేరుతున్నారు. ముగ్గురు ముగ్గురు జట్లుగా ఉదయం 8 గంటల నుండే పెక్కు బృందాలు అక్కడికి చేరాయి. వారందరిని అరెస్టు చేశారు. శ్రీరామ్, అతని సహచరులు సభ జరగవలసిన స్థలానికి బాగా దూరంగా ముందుగానే విడిపోయారు.

ఒక్కొక్కరుగా వెళ్ళాలని, అంతా సభాస్థలంలో కలుసుకోవాలని నిర్ణయం జరిగింది. కలిసి వెళితే సవాలు చేసినట్లు అవుతుంది. కనుక విడివిడిగా వెళ్ళాలని నిర్ణయించారు. ముందుగా శ్రీరామ్ వెళ్ళాడు. పంచ, లాల్చీ ధరించి రైతు యువకునిలా ఆయన పోలీసు అధికారికి నమస్కారం చేశాడు. ఆ అధికారి మొక్కుబడిగా అతనిని సోదా చేశాడు. శ్రీరామ్ బయటపడ్డాడు. నాథు, గోపీ రామరతన్, గోవర్ధన్ మున్నగువారు కూడా అలాగే బయటపడ్డారు. వారందరిమధ్యా 50-60 అడుగుల దూరం ఉన్నది. సభాస్థలాన్ని చేరి ఆ అయిదుగురు వేర్వేరు మూలలలో నించున్నారు. అందరికన్నా చివర గోవర్ధన్ వచ్చాడు. అతడు చేరగానే నోటితో ఈల వేశాడు. అందరు తమతమ స్థలాలకు చేరినట్లు సంకేతం అది. సహచరులు అయిదుగురు బిగ్గరగా నినాదాలు చేశారు. “భారత్ మాతా కీ” అనే నినాదానికి జవాబుగా ‘జై’ నినాదం వెలువడింది.

ఆ తర్వాత యువకులు అయిదుగురు కూడలివద్దకు వచ్చారు. ఆ కూడలి అంత పెద్దది కాదు. వారు నినాదాలు చేయసాగారు. ఇతర సహచరులు పలువురిని పిలుస్తున్నట్లు బిగ్గరగా “భారత్ మాతా కీ జై”, “షహీద్ భగత్ సింగ్ జిందాబాద్” అంటూ నినాదాలు చేస్తూ పరుగెత్తుతున్న ఈ యువకులను చూసి పోలీసులు నిశ్చేష్టులు అయ్యారు. విజిల్ లు వేసుకుంటూ కొందరు పోలీసులు ఆ యువకుల వైపు పరుగెత్తారు. యువకులు వస్తే వారిని అడ్డుకోవడానికి మరికొందరు పోలీసులు సన్నద్ధులు అయ్యారు. ప్రక్కన పరుగెత్తి వస్తున్న ఒక సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ను గుర్తుపెట్టి, శ్రీరామ్ “మామా ప్రణామ్” అన్నాడు. ఆ సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ సహపాఠి గ్రామ నివాసి. అతడు శ్రీరామ్ ను గుర్తుపట్టాడు. లారీ ఝుళిపిస్తూ “ఇక్కడికి ఏ పనిమీద వచ్చావు?” అని అడిగాడు. “మామా! మీరు ఆపదలచుకున్న పని చేయడానికే వచ్చాను” అని నవ్వుతూ అన్నాడు. ఇద్దరి మధ్యా సంభాషణ జరగడం చూసి, మిగతా పోలీసులు మెత్తబడ్డారు. అయిదుగురిని చుట్టుముట్టి నిలబడ్డారు.

అరెస్టు - స్వాగతం

“మీరు అరెస్టు కావలసిందే” అని సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ మామ అన్నాడు. అందుకు జవాబుగా గోపీ ఇలా అన్నాడు “మా అమరవీరులు ప్రాణాలు అర్పించినప్పుడు, మేము అరెస్టు

ఏ బంధమైన విశ్వాసం మీదనే నిలబడుతుంది

కాలేమా” పోలీసులు ఆ అయిదుగురిని అదుపులోకి తీసుకున్నారు.

స్వరాజ్య ఉద్యమంలో పాల్గొని అరెస్టు కావడం శ్రీరామ్ కు ఇది మొదటిసారి. అతనిని సెంట్రల్ జైలులో ఉంచారు కానీ అతనిపై కేసు పెట్టలేదు, చార్జీషీట్ దాఖలు చేయలేదు. కొద్దిరోజుల తర్వాత హెచ్చరించి వదలివేశారు.

జైలు నుండి విడుదల అయి తన గ్రామానికి వచ్చిన యువకులకు యుద్ధంలో విజయం సాధించి వచ్చిన వీర యోధులకు ఇచ్చినట్లు ప్రజలు దివ్యస్వాగతం ఇచ్చారు. తమ పిల్లలను శ్రీరామ్ సహవాసం నుండి తప్పించిన వ్యక్తులు కూడా ఆ స్వాగత కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. జనం యువకులు అయిదుగురిని పూలమాలలతో సత్కరించారు. తాళజేసి అందరికీ తిలకం దిద్ది, దిప్తి తీశారు.

భారతమాత సేవలో నిమగ్నం కావడం వల్ల శ్రీరామ్ సాధనాక్రమంలో అవరోధం ఏర్పడింది. జైలులో ఉన్న రోజులలో రోజుకు ఆరుగంటలు జపం సాగలేదు. రోజులో ఏదో సమయంలో, ఎంతోకొంతసేపు సాధన జరిగేది. కానీ, జపం నియమబద్ధంగా జరిగేది కాదు. గత రెండు సంవత్సరాలుగా ఇలా అవరోధం కలుగుతోంది. స్వరాజ్య యజ్ఞంలో ఆహుతులు ఇవ్వడం వల్ల నియమపాలనకు కొద్దిగా భంగం జరిగేది. ఒక్కొక్కప్పుడు నాలుగు గంటలపాటు జపం జరిగేది. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆరుగంటల పూర్తి సమయం లభించేది. ఇలా మిగిలిపోయిన జపాన్ని తరువాతి రోజులలో ఆయన పూర్తి చేసేవాడు. ఈ అవరోధాలకు మనస్సులో బాధ కలిగేది కాదు. కానీ, జైలులో నియమపాలనకు మరింతగా అవరోధం ఏర్పడింది. మనస్సును అసంతృప్తి ఆవరించేది. ఇది ఆయన స్వంత వ్యధ, ఆంతరిక వ్యధ. ఇందులో ఇతరుల భాగస్వామ్యానికి అవకాశం లేదు. ఈ వ్యధను భరిస్తూ శ్రీరామ్ భావి కార్యక్రమాలకు రూపురేఖలు దిద్దాడు.

నిషేధాజ్ఞలను విస్తృతంగా అమలు జరిపిన తర్వాత స్థానిక పాలనాయంత్రాంగం మామూలు ప్రదర్శనల పట్ల కూడా ఎంతో కారిన్యం చూపింది. ఎవరి ఇంటిలో అయినా త్రివర్ణ పతాకం కనిపిస్తే చాలు పోలీసులు దమన చర్యలు ప్రారంభించే వారు. ఇలా దమనకాండ భీషణరూపం ధరిస్తున్నప్పటికీ,

స్వచ్ఛంద సేవకులు ఏమాత్రం జంకలేదు. జెండా ఊరేగింపు నిర్వహించాలని గట్టిగా నిర్ణయించుకున్నారు. ఆవల్ ఖేడాకు కొద్దికిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న జార్ఖీ గ్రామాన్ని అందు కొరకు ఎంపిక చేశారు. ఊరేగింపులో నాయకులు పాల్గొంటే చాలదని, కనీసం వందమంది యువకులు కూడా పాల్గొనాలని నిర్ణయించారు. త్రివర్ణపతాకం పట్ల ప్రజలలో నిజంగా ప్రేమాభిమానాలు ఉన్నాయని పాలకులకు స్పష్టం చేయాలన్నది వారి ఉద్దేశ్యం.

ఒక ప్రక్క జెండా ఊరేగింపు కోసం సన్నాహాలు జరుగుతున్నాయి. మరో ప్రక్క అధికారులకు ఆ వార్త అందింది. ఊరేగింపును అడ్డుకోవడానికి వారు సన్నద్ధులు అయ్యారు. నచ్చజెప్పే పద్ధతి అప్పుడు వాడుకలో లేదు. జనం గుమి గూడినప్పుడు వారిని చెదరగొట్టడమే అధికారుల ఏకైక పద్ధతి. ఈ సంగతి యువకులకు తెలుసు. అధికారుల ఎత్తుగడలను సాగనివ్వకూడదని వారు నిర్ణయించారు. గతంలో ఆగ్రాకు నెలరోజులపాటు నిషేధాజ్ఞలను ఉల్లంఘించిన యువకులే ఊరేగింపునకు నాయకత్వం వహిస్తున్నారని జిల్లా అధికారులకు తెలిసింది. ఇక్కడ కూడా వారిని అడ్డుకునే పోలీసు బలగంలో కరీబి అనే సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఉన్నాడు. అతడు కఠినంగా వ్యవహరించలేదు. ఫలితంగా యువకులలో ఉత్సాహం ఉరకలు వేసింది. పోలీసుదళానికి నాయకత్వం మీరటికి చెందిన ఒక అధికారికి అప్పగించబడింది.

జార్ఖల్ జెండా ఊరేగింపు

ఆరోజు జ్యేష్ఠ శుక్ల దశమి. జార్ఖీ గ్రామం రచ్చసావడి సమీపంలో వివిధ స్థలాల నుండి వచ్చిన 30-35 మంది యువకులు అకస్మాత్తుగా గుమిగూడారు. అక్కడ పోలీసులు కూడా సిద్ధంగా ఉన్నారు. వచ్చిన యువకులంతా గ్రామీణుల దుస్తులు ధరించి ఉన్నారు. సాదాగా, అమాయకంగా కనబడు తున్నారు. ఇద్దరిద్దరుగా, నలుగురు నలుగురుగా మరికొందరు యువకులు వచ్చిచేరారు. అరగంటలో చాలా మంది చేరారు. ఒక పోలీసు యువకులకు ఇలా నచ్చజెప్పాడు.

“పిల్లలారా! ఎందుకు మొండిపట్టు పడతారు? ఊరేగింపులు జరపడం వల్ల వచ్చే ప్రయోజనం ఏమీ లేదు. అంత తేలికగా స్వరాజ్యం రాదు. పెద్ద పెద్ద పనులు చేయండి. పెద్దవాళ్ళు అవండి. ఈ ప్రభుత్వంలో అధికారులు కండి.”

ప్రేమ లేకుండా మానవాళి మనుగడ సాధించలేదు

“అదంతా తర్వాత జరిగే పని. మొదట మా ప్రభుత్వం ఏర్పడాలి కదా.” అని ఒక యువకుడు జవాబిచ్చాడు.

ఆ పోలీసు ఇలా అన్నాడు.

“అనవసరంగా తగాదాకు దిగడానికి బదులు మీరు మీ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోవడం మంచిది. మమ్మల్ని కూడా మా ఇళ్ళకు వెళ్ళనివ్వండి. విశ్రాంతి తీసుకోండి. హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకోండి.”

ఆ యువకుడు ఇలా అన్నాడు.

“మీరే వెళ్ళిపోండి. మా పని అయిన తర్వాత మేము వెళ్ళిపోతాం. ఎవ్వరు బలవంతం చేయడం లేదు కదా.”

అంతవరకు మౌనంగా ఉన్న శ్రీరామ్ ఇలా అన్నాడు -

“మేము ఉపద్రవం జరపడం లేదు. పైగా ఇవాళ గంగా దశహారా. గంగామాత ఇవాళ శివుని జటాజూటం నుండి భువికి దిగివచ్చింది. పండుగ రోజు ఆనందించవలసిన రోజు. పండుగ జరుపుకుని వెళ్ళిపోండి.”

మీరట్ నుండి వచ్చిన పోలీసు అధికారి ఇలా అన్నాడు.

“మంచిదే. కేకలు వేసి గొడవ చేయకండి. జెండా ఎగుర

వేయకండి. గంగా దశహారా ఊరేగింపు జరిపి, మీమీ ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోండి.”

యువకులు సరే అన్నారు. అక్కడ ప్రోగయిన స్వచ్ఛంద సేవకులలో ఉత్సాహం మిన్ను ముట్టింది. వెంటనే యువకులు ఒకరి వెనుక ఒకరు రెండు వరుసలుగా ఏర్పడ్డారు. అంతా ముందుగానే అనుకున్నట్లు చకచకా పని జరిగిపోయింది. లైన్లు ఏర్పడడం పూర్తయింది. అందరికీ ముందు శ్రీరామ్ నిలబడ్డారు. ఊరేగింపు ప్రారంభం కాబోతోంది. ఇంతలో శ్రీరామ్ చటుక్కున తన తలమీద ఉన్న టోపీని చేతిలోకి తీసుకున్నారు. ఆ టోపీలో దాచి ఉంచిన జెండాను వెలికితీశారు. రెండవ చేతితో లాల్చీలో దాచి ఉంచిన కర్రను వెలికితీశారు. క్షణంలో ఆ కర్రకు జెండాను తొడిగారు. “భారత్మాతా కీ జై”, “పందేమాతరం”, “ఊంచా రహే తిరంగా హమారా” అంటూ నినాదాలు చేశాడు. ఆ వెంటనే పోలీసులు యువకులపై విరుచుకుపడ్డారు. లాఠీల వర్షం కురిసింది. యువకులలో కొందరు పారిపోయారు. కొందరిని పోలీసులు లాగి దూరంగా త్రోసివేశారు.

★★★

మన కన్నా అధికుల నుండి ప్రణామాన్ని స్వీకరించరాదు

బ్రాహ్మణ పుత్రుడొకడు తన బ్రాహ్మచర్యాశ్రమ బాధ్యతను పూర్తిచేసికొని తన తల్లిదండ్రుల చెంతకు చేరాడు. ఇంటి ముంగిలిలోనికి రాగానే తన తల్లి చరణాలకు నమస్కరించి “నాన్నగారు ఎక్కడమ్మా?” అని తల్లిని ప్రశ్నించాడు. “ఆయన లోపల ఉన్నారు” అని తల్లి జవాబిచ్చింది. వెంటనే లోనికి వెళ్ళి చూడగా తండ్రి అక్కడ లేడు, ఇంటి వెనుకనున్న తలుపు తెరచి ఉన్నది. ఆయన అక్కడ నుండి ఎక్కడికో వెళ్ళి ఉంటాడు అనే ఆలోచనలో పడిపోయాడు. ఈ విధంగా ఒక సంవత్సర కాలం గడచిపోయింది. అతని తండ్రి తిరిగి ఇంటికి చేరాడు. తండ్రిని గాంచిన బ్రాహ్మణ కుమారుడిట్లడిగాడు - “నాన్నగారు! మీరు మమ్ములనందరిని విడచి ఇన్ని రోజులు ఎక్కడ ఉన్నారు?” జవాబుగా తండ్రి “కుమారా! నీవు నీ శిక్షణను, దీక్షను పూర్తిచేసికొని ఇంటికి వచ్చిన సమయంలో తపస్సు చేత, ప్రకాశవంతమైన నీ లలాటాన్ని (ఫాలభాగాన్ని) చూసాను. “నేను నీ నుండి ప్రణామాన్ని స్వీకరించుటకు యోగ్యుడను కాను అని నాకు అనిపించింది. దీనితో తపస్సు చేయుటకై వనాలకు వెళ్ళాను. ఒక తపస్వి నుండి ప్రణామాన్ని స్వీకరించే యోగ్యతను సంపాదించుకొన్న తర్వాత నేను తిరిగి వచ్చాను! ఇప్పుడు నీవు నా పాదాలను స్పృశించి ఆశీర్వాదాన్ని పొందగలవు” అన్నాడు. వాస్తవంగా ప్రణామాన్ని స్వీకరించే వ్యక్తి, తగిన అధికారాన్ని కలిగి ఉండాలంటే ప్రణామం చేసే వారికన్నా అధికుడై ఉండాలి.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 2014

- అనువాదం: ఎ. శారద

పరస్పర సహకారంతోనే సమాజం సుఖిక్షంగా ఉంటుంది

శక్తి, మర్యాద కలగలిసిన ఉత్సవం - విజయదశమి

విజయదశమిని ఈసారి అక్టోబరు 3న జరుపుకోబోతున్నాము. విజయదశమి శక్తి, మర్యాద రెండింటినీ పాటించేందుకు మనకు ప్రేరణనిచ్చే ఒక సమన్వయ ఉత్సవముగా చెప్పుకోవచ్చు. భగవానుడైన శ్రీరాముడు యుద్ధంలో విజయాన్ని సాధించిన రోజు, శక్తిసాధన పరిసమాప్తమయ్యే తిథి ఒకటే. అత్యంత దురాచారపరుడైన, దుర్మార్గుడైన రావణుడు విజయదశమి రోజున పరాజయాన్ని చవిచూసాడు. ఈ రోజున సంఘశక్తికి ప్రతీక అయిన భగవతి

దుర్గామాత మహిషాసురుని, శుంభనిశుంభులను, రక్తబీజుడిని, చండముండులనే కాక అనేకమంది దైత్యులను సంహరించి దేవతలకు నిష్కంటకమైన రాజ్యాన్ని ప్రసాదించింది. ఆ రోజు విజయదశమి అని మనందరికీ తెలుసు. విజయదశమి అనేది రాక్షసశక్తుల పరాజయానికి, దైవత్వము యొక్క అపూర్వ విజయానికి ప్రతీకగా జరుపుకునే పర్వదినము. శక్తి ఆరాధనను సమాప్తం చేసి విసర్జన చేసే రోజునే విజయదశమి అంటారు. ఇందులో శక్తితో పాటు మర్యాద కూడా ఇమిడి ఉన్నది.

రామకథను గురించి చెప్పే గ్రంథాలలో శక్తిపూజను గురించిన వివరణ ఎక్కడా కనిపించదు. కానీ దేవీభాగవతం, ఇంకా మరికొన్ని పౌరాణిక గ్రంథాలలో శక్తిపూజను గురించి విస్తృతంగా వివరించడం జరిగింది. అంతటి వివరణ మనకు మరింకెక్కడా కనిపించదు. ఈ శక్తిగ్రంథాలనుసరించి శ్రీరాముడు లంకపై విజయం సాధించే ముందే శక్తిని సముపార్జించేందుకై నవరాత్రుల గుప్త అనుష్ఠానము చేశాడు. స్వయంగా శక్తియే ఆయనకు సాక్షాత్కరించి ఆయనకు విజయం కలగాలనే వరదానాన్ని ప్రసాదించింది. శక్తిసాధన లేకుండా

ఎవరి విజయయాత్ర సంపూర్ణం కాదు. దుర్మార్గానికి ప్రతినిధియైన రావణుడు సమూలంగా నాశనం కావాలనే సంకల్పంతో రాముడు ప్రప్రథమంగా శక్తిసాధన చేశాడు. శక్తి, బలము, మర్యాదలను సముచితంగా పాటిస్తూ ఆసురి శక్తులను సంహరించాడు.

దేవీపురాణములో వ్రాయబడిన ప్రకారము త్రేతా యుగములో యుద్ధాలన్నింటిలోను భయంకరమైన యుద్ధమునకు ముందు శ్రీరాముడు, రావణుడు ఇరువురూ శక్తిని ఆరాధించారు. ఆమె ఇరువురికి ప్రత్యక్షమై శ్రీరాముని 'విజయభవ' అని ఆశీర్వదించింది. మరోప్రక్క తపస్సు చేస్తున్న రావణుని వైపు తిరిగి విజయశ్రీని వరించమని కాకుండా 'కళ్యాణమస్తు' అనే వరాన్ని ప్రసాదించింది. అంటే ఆమె రావణునితో 'నీకు కళ్యాణమగుగాక' అని మాత్రమే ఆశీర్వదించింది. చాలా తటపటాయిస్తున్నట్లుగా ఇచ్చిన ఈ ఆశీర్వాదము వెనుక

గంభీరమైన దూరదృష్టి ఉంది. రావణునికి ఉన్న గర్వము, అసురత్వము నశించిపోతే కానీ అతనికి శుభం జరగదు. అతని దుర్మార్గము నశించడంలోనే అతని కళ్యాణము దాగి ఉన్నది. అది మాత్రమే ఫలితాన్నిస్తుంది. రావణుడు నశిస్తేనే యుగము యొక్క వికాసము, ప్రగతి సాధ్యపడతాయి. ఈ విధంగా శక్తి సాధన యొక్క ఫలితము రామునికి, రావణునికి వారివారికి అనుగుణముగా ఇవ్వబడింది.

శ్రీరామునితో పాటు వచ్చే విజయానికి, శక్తికి మధ్య నిరంతరంగా ఉండే ఒక బంధం ఉన్నదని పౌరాణిక సాహిత్యంలో విస్తృతంగా వివరించబడింది. ఇది అన్య అవతారాల కంటే భిన్నమైనది. ఈ శక్తి శ్రీకృష్ణావతారంలో

మనిషిగా పుట్టడం ఒక ఎత్తు, మానవత్వ సద్గుణాలతో జీవించడం మరో ఎత్తు

కర్మ, జ్ఞానరూపంలో ఉంటే, కరుణావతారమైన బుద్ధునిలో కరుణామయ రూపంలో ఉన్నది, పరశురామునిలో బ్రహ్మతేజం గాను, మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, వామన, నృసింహ మొదలైన అవతారాలలో వికాసము, సామర్థ్యము, దానము, నీతి అనే రూపంలో ఉన్నది. భగవానుడైన శ్రీరామునితో పాటు శక్తి, విజయము, మర్యాద, కీర్తి అనేవి కూడా చెప్పబడతాయి. వారి లీలాకథలు ఈ విధమైన ఆంతరిక భావాలతోనే తయారైనాయి. వాటిని పాటించారు కనుకనే వారు అవినీతిని తరిమికొట్టి, మర్యాదకు మారుపేరైన ధర్మమనే కీర్తి పతాకమును ఎగురవేయగలిగారు. భగవానుడైన శ్రీరాముని జన్మ మరియు జీవితములో ఈ తత్వములు మనకు అడుగడుగునా గోచరిస్తాయి. ఆయన వ్యక్తిత్వము, నడవడిక, చింతన, వ్యవహారములను చూస్తే మానవుడు అంటే ఎంత గొప్పవాడో అర్థమౌతుంది. ఆయన మర్యాదాపురుషోత్తముడు. ఆయన మర్యాదకు శిఖరపురుషుడు.

నారదుని జిజ్ఞాసను తీర్చే సందర్భములో వాల్మీకి మహర్షి ద్వారా చెప్పబడిన రామచరితము కాలాన్ని జయించింది. కనుకనే అది ఈనాటికీ అంతే సందర్భోచితంగా ఉపయోగ కరంగా మనగలుగుతున్నది. మానవోచిత మర్యాదలను సజీవంగా, ప్రాణవంతంగా ఉంచే ఆ కథలు ఈ లోకానికి ఉపయోగపడేవిగా, ప్రియమైనవిగా అలరారుతున్నాయి. మానవోచిత మర్యాదలను ఉల్లంఘించి వాటిని అనేక విధాలుగా ధిక్కరించి, ఖండించిన దానికి ఫలితమే ఈనాడు మానవునికి, సమాజానికి పట్టిన దుర్గతి. ఇంతటి దుర్గతి ఇంతకుముందెన్నడు లేదు. శీలము, మర్యాదలను ఉల్లంఘించడంలో అందరు చరమావస్థకు చేరుకున్నారు. వాటిని పాటించాలి, అనుకరించాలి అనుకునేవారు ఎక్కడా లేరు. ఇదంతా చూస్తే రావణుని రూపంలో ఉండే ఆసురీతత్వములు ఆనాడు చచ్చిపోయి సూక్ష్మరూపం దాల్చి ఈనాడు అందరిలోను తాండవనృత్యాలు చేయడంలో మునిగిపోయాయి. ఇందుకు కారణం ఏమిటంటే మానవోచిత మర్యాదలను ఉల్లంఘించే విషయంలో అందరు తమనుతాము అహో విక్రమార్కులుగా భావించుకుంటున్నారు.

మర్యాదలనేవి సంపూర్ణంగా అడుగంటిపోయిన ఈ కాలంలో భగవానుడైన శ్రీరాముడు ఒక ప్రకాశస్తంభమువలె ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఆయన ఎటువంటి విపరీత పరిస్థితులలోను

మానవోచిత మర్యాదల పట్ల విముఖతను ప్రదర్శించలేదు. శస్త్రము, శాస్త్రము రెండింటిలోను ఆయన పారంగతుడే. ఆయన చేతిలోకి వచ్చినందుకు అవి రెండూ తమను ధన్యులమయ్యామని భావిస్తాయి. ఈ తత్వాలు యశస్సును, కీర్తిని పెంచేవి. కనుకనే వేయి శతాబ్దాలు గడిచినా భగవానుడైన శ్రీరాముని మర్యాద యథావిధిగా అందరికీ మార్గదర్శకంగా ఉన్నది.

మర్యాదగా ఉండడం వల్లనే శక్తి, విజయము, కీర్తి, విభూతులు లభిస్తాయి. వాటిని అతిక్రమిస్తే అన్నీ నష్టాలే కలుగుతాయి. విజయదశమి రోజు చేసే శక్తిసాధన, రాముని విజయోత్సవముల యొక్క రహస్యము రెండు ఒకటే. ఈ రెండు తత్వాలు ఒకదానితో మరొకటి అనుసంధానమై విడదీయలేనివిగా ఉంటాయి. ఈ రెండింటినీ కలపడం వల్లనే దురాగతాలు, ఆసురీశక్తులకు ప్రతినిధియైన రావణాసురుని సంహారము సంభవమైంది. అప్పుడే రామరాజ్యమనే కల సాకారమైంది. అంటే విజయదశమిని శక్తి, మర్యాదలు రెండూ కలిసి ఉవ్వెత్తున ఎగిసిపడేంతటి ఉత్సాహాన్ని అందించే ఉత్సవాలుగా ఆనందంతో జరుపుకోవాలి. ఈ రెండూ కావాలనే మనం కూడా కోరుకోవాలి. వీటి ద్వారానే జీవితములో సఫలత, సుఫలత అనే రెండూ లభిస్తాయి.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 2009
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీ శ్రీనివాస్

వీరమాత

చిత్తోడు రాజకుమారుడు జైత్రసిన్హా చౌహాన్ వేటకు వెళ్ళాడు. ఒక అడవి పందిని తరుముతూపోయాడు. ఆ పంది పరుగులు దీస్తూ ఒక పొలంలో ప్రవేశించింది. ఒక రైతు బిడ్డ ఆ పొలానికి కాపలా కాస్తూ ఇలా అన్నది. “ఖబడ్డార్! ఆగు, పొలంలోకి అడుగుపెట్టవద్దు. పందిని నేనే బయటకు పంపిస్తాను” అంటూ లావాటికర్ర పట్టుకుని వరాహాన్ని చావబాదింది. ఆ కర్రదెబ్బలకే అది చచ్చి ఊరుకుంది. ఆమె చూపిన సాహసానికి ఆ రాజపుత్రుడు ముగ్ధుడయ్యాడు. ఆమెనే వివాహం చేసికున్నాడు. ఆమెకు జన్మించినవాడే మహావీరుడైన హమ్మీరు దేవ చౌహాన్.

- అనువాదం: పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

సమాజం మనిషికి ఎన్నో ఉపకారాలు చేస్తుంది, అందువలన సమాజముణం తీర్చుకోవాలి

మనస్సులోని అంధకారము తొలగినప్పుడే దీపావళి సార్థకమౌతుంది

ఊర్ధ్వముఖంగా పయనించే దీపము యొక్క కాంతిలో దీపాల పండుగ అందంగా ఉంటుంది. జ్యోతి అనే మహా సాగరములో మినుక్కుమినుక్కుమంటూ వెలిగే లెక్కకు మిక్కిలియైన, అసంఖ్యాక దీపమాలికల యొక్క సంకల్పములోనే దీపోత్సవము యొక్క మర్మము దాగి ఉన్నది. ఈ రహస్యము యొక్క అనుభూతి అద్భుతమైనది. వెలుగులను విరజిమ్మే ఆ జ్యోతి దర్శనము ఎంతో విశిష్టమైనది. దీపం తన సర్వస్వమును జ్వలింపజేసుకుంటూ వెలుగుతుంది. దీపం తన ప్రాణములను ఆహుతిగా ఇస్తూ కాంతులను వెదజల్లుతుంది. దాని ఆశ, ఉత్సాహము, ఉల్లాసము ఎన్నడూ మందగించవు. మనవే ఇవన్నీ చేజార్చుకుని సోమరులుగా అవుతాము. దీపావళి వెలుగులలో ఒక రాత్రి జాగృతమవుతుంది. ఈ పర్వము వెళ్ళిపోయిన పిమ్మట మన ఆశలన్నీ అంధకారమనే లోయలోకి జారిపడి మన కబారిపోతాయి. మన సంకల్పములన్నీ వికల్పములుగా మారి మన ప్రాణాలను హరించివేస్తాయి. ఇతర పర్వముల లాగానే దీపావళిపండుగ కూడా సంప్రదాయ పరంపరల యొక్క మాయాజాలంలో ఎక్కడో చేజారి పోతున్నది, దీపావళిపండుగ సమీపిస్తున్న వేళలోనే దానిని మనము గుర్తు చేసుకుంటాము.

దీపావళి పండుగనాడు దీపాలను వెలిగించే సమయములో 'దీపం' అనే పదము యొక్క నిజమైన అర్థమును తప్పనిసరిగా అవగాహన చేసుకోవాలి. లేకున్నచో ప్రకాశవంతమైన దీపావళి పండుగ రాత్రి గడచిపోయిన తరువాత దీపములు కొడిగట్టిన మట్టిప్రమిదలు మాత్రమే మన ముందుంటాయి. ఆకాశంనుండి వర్షించే అమృతోపమానమైన వెలుగు చేజారి పోతుంది. మట్టిప్రమిద యొక్క స్వరూపములోనే దాని సత్యము దాగి ఉన్నది. ప్రమిద మట్టితో నిర్మించబడి కూడా జ్యోతి అవతరణకు

అనగా దీపం వెలిగించబడటానికి ఆధారపీఠముగా కాగలిగే ఒక గొప్ప మాధ్యమముగా నిలుస్తుంది. ప్రమిదలో దీపం వెలుగుతుంది. కాంతులను వెదజల్లుతుంది. ఆ పిమ్మట ప్రమిద తన స్వస్వరూపమైన మట్టిలో కలసిపోతుంది. ఉజ్జ్వలంగా వెలిగే దీపమునకు విలువ ఉంటుంది. కొడిగట్టి పోయిన దీపమునకు విలువ ఉండదు. దీపమునకు తాత్పర్యము ఏమిటంటే ప్రమిద తనలో అగ్నిని నిలుపుకుని వెలుగును విరజిమ్మటమే దాని ధ్యేయము! సంఘటన అసాధారణమైనది. బొట్టుబొట్టుగా కరిగి మండిపోతూ మరణశీలతలో

అమృతత్వమును నింపుకోవాలనే ఆ సంకల్పము అసాధారణమైనది. మట్టి ప్రమిదలో వెలిగే ఆ దీపం అమృత మయమైన నీలాకాశానిది. భూమికి చెందినదేదో అది భూమిమీదే స్థిరంగా నిలిచి ఉంటుంది. అయితే ఊర్ధ్వగామిగా ఉండే దీపపుకాంతి నిరంతరము ఆకాశ దిశగా పరుగులు పెడుతుంది.

ప్రమిదవలెనే మానవ దేహం కూడా మట్టియే! కానీ దాని ఆత్మ మట్టికి చెందినది కాదు. ఈ మట్టిప్రమిదలో వెలిగే అమృతమయ జ్యోతియే ఆత్మ, అయినప్పటికీ మనిషి కామము, మోహము, లోభము, క్రోధము, మదము, మాత్సర్యము, అహంకారములనే పెద్దపెద్ద పర్వతముల క్రింద అణగద్రొక్కబడి, కప్పివేయబడి తన స్వస్వరూపమును మరచి పోతాడు. తనను తాను కేవలము మట్టితో తయారుచేయబడిన దేహముగా భావిస్తాడు. మృణ్మయ నిర్మితమైన ఈ దేహమును అందముగా అలంకరించుకోవటములో ఎంతగా మత్తెక్కిపోయి ఉంటాడంటే ఆత్మజ్యోతి అనే శాశ్వత సత్యమును నిశీధిలో ఎక్కడో చేజార్చుకుంటాడు. ప్రమిదలో 'జ్యోతి' అవతరించనంత వరకు మనిషి తన సత్య స్వరూపమును అవగతం చేసుకోలేడు. ఈవిధంగా మనం మన యథార్థస్వరూపము నుండి దూరంగా,

ఇతరుల బాధలను తన బాధలుగా అనుకునేవాడే నిజమైన మనిషి

బహుదూరంగా జరిగిపోవటం చేత ఇంద్రియ నిర్మితమైన దేహములోనే తిరుగుతున్నాము. ఈ భ్రమనే సత్యమని భావిస్తున్నాము. భ్రమ యొక్క ఈ ఆవరణ మనలను గాఢాంధకారములో జీవించమని వివశులను చేస్తుంది. తత్కారణంగా జీవితములోని దిగుళ్ళు, ఆందోళనలు, కలతలు మరియు తీవ్రమౌతాయి, అధికాధికంగా అలముకుంటాయి.

జీవితమును దట్టమైన చీకటి ఆవరించిన వేళ మనిషి జీవితములోని సమస్త దుర్బలత్వములు జాగృతమై సక్రియ మవుతాయి. దుష్ప్రవృత్తులు ఇష్టమొచ్చిన రీతిలో నర్తించడము ఆరంభిస్తాయి. కామ, క్రోధ, లోభ, మోహపువలలు వివిధ రూపములలో అదృశ్యముగా తమ ప్రభావమును చూపిస్తాయి. ఈ చిమ్మచీకటిరాత్రిలో అంతరంగ జీవితము భీకరమైన ఆఘాతములకు, రాక్షసమైన దెబ్బలకు ఒక ప్రబలమైన, శక్తివంతమైన పృష్ఠభూమిగా నిలుస్తుంది. దట్టమైన ఈ తమస్సులో అన్నింటికన్నా ముందు మనిషిలో ఆవిష్కరించబడిన సంవేదనాశీలతకు పతనము, క్షీణత్వము కలుగుతుంది. సంవేదనాశీలత వాడిపోయి, క్షీణించిన తక్షణమే క్రూరత్వము, కారిన్యము, పాశవికమైన అనాగరికత తలెత్తడము మొదలు పెడతాయి. అప్పుడు మనిషి నర-పిశాచము, అసురుడు, దైత్యుడు, బ్రహ్మరాక్షసుని వలె మారుతాడు.

పౌరాణికకాలములోని అసురత్వము నేటి అంధకారమయ తమస్సులో జీవంతంగా ఉన్నది. మారినది కేవలము దాని స్వరూపము మాత్రమే! రావణుడు, కంసుడు, జరాసంధుడు, దుర్యోధనుడు మొదలగువారి వ్యక్తిత్వములు ఈనాడు మహాభ్రష్టాచారులు, లంచగొండులు, ఉగ్రవాదుల రూపములో క్రియాశీలంగా ఉన్నాయి. వీరి పని మరియు కార్యప్రణాళిక గడచిన ఉపద్రవములలో ఎంతో కొంతైనా ప్రతిబింబిస్తున్నాయి. ఎందుకంటే మానవోచితమైన 'వికసించిన బుద్ధి యొక్క చిట్టచివరి దురుపయోగదశ' వీరిలో తొంగిచూస్తున్నది. వీరంతా బుద్ధిని ఘోరమైన రీతిలో దురుపయోగము చేస్తూ, దుష్టబుద్ధితో కుట్రలను పన్నటం వలన ఈనాడు సమస్త మానవజాతి సామాన్యమైన జీవితమును సాగించుటలో నైతము వ్యాకుల పాటుకు లోనవుతున్నది. వ్యక్తి, సమాజము, దేశం మరియు సమస్త విశ్వము ఉగ్రవాదుల మూలంగా పొంచి ఉన్న పెను ముప్పు యొక్క ఛాయలో నిలబడి భయంతో విలవిలలాడుతూ

గోచరిస్తున్నది. దీని అర్థము 'భావోద్వేగములకు లోనై ఈ అమానవీయ కృత్యములను ఆచరించువారు ప్రసన్నులుగా, సంతోషంగా ఉంటారు' అని మాత్రం కాదు. పైగా వారంతా ప్రచండమైన, ఘోరమైన మానసిక కుటిలత్వము, దుర్బలత్వము మరియు తీవ్ర ఒత్తిడి వంటి మనోవికారముల చేత చుట్టు ముట్టబడి ఉన్నారు. ఈ కారణముగానే వారు తమ దిగజారిన మానసికస్థితివలన సమస్త మానవజాతిని వినాశనము కావించే పనిలో లీనమై ఉన్నారు.

జీవితము మరియు సమాజమును పట్టి పీడిస్తున్న ఈ పెనుముప్పును, అంధకారమును సదాసర్వదా దూరం చేయటానికి 'దీపం' యొక్క సత్యానుభూతిని తప్పకుండా చాలా గాఢంగా అనుభూతి చెందాలి. ఎప్పటివరకు అంతరాళములో ప్రేమ, కరుణ, దయ, సేవ, సహాయోగము, పరోపకారిత్వము అనే దీపకాంతులు వెదజల్లబడవో అప్పటివరకు మానవత్వమును ఆవరించిన ఈ అంధకారమును మరియు ఘోరతమస్సును దూరం చెయ్యలేము. ఎప్పటివరకు మనస్సు అనే నిర్మల ఆకాశములో స్వచ్ఛమైన ఆలోచనల యొక్క కాంతులు ఉదయించవో, హృదయమనే ధవళాకాశములో భావనల యొక్క ఉజ్జ్వలకాంతి నలుచెరగులా వెదజల్లబడవో అప్పటి వరకు వైమనస్యము, అమానవీయత వంటి అహంకారపూరిత ప్రక్రియలు నిలువరింపబడవు. దీపావళి పండుగ యొక్క ఒక కోమలమైన, మిలమిలలాడే కాంతి ఏరోజునైతే మానవుని అంతర్ మనస్సును స్పృశిస్తుందో, ఆనాటినుండి జీవితమును చుట్టుముట్టిన నిరాశానిస్పృహలు, సమస్యలు పటాపంచలవటం ఆరంభమౌతాయి. ఇక అప్పుడు జీవితము ఆ వెలుగు యొక్క కొంగ్రొత్త సంకేతముగా నిలుస్తుంది, జీవితము ఒక జ్యోతి వలె మారిపోతుంది. ఈ వెలుగులోనే జీవనలక్ష్యము దృష్టి గోచరమవుతుంది. నిర్ధారించబడిన ఆ లక్ష్యము యొక్క లోతైన మర్మము అవగాహనలోకి వస్తుంది.

మట్టిప్రమిదలో వెలిగే దీపకాంతిలో మానవ జీవన నిర్మాణమును సూచిస్తుందనే సత్యము ఇమిడి ఉన్నది. ఆ సత్యమే మన జీవితము! ఆ సత్యముమే మన అనుభూతిలో క్షణక్షణము కదలాడుతుంటుంది. ఆ సత్యమే మన సంపద మరియు సొత్తు! ఆ సత్యము 'నువ్వు స్వయముగా జ్యోతి స్వరూపుడవు! ఆత్మస్వరూపుడవు! నీ లోతుల లోలోపలికి తొంగి

జీవితానికి మారుపేరు ప్రేమ

చూడు! అంతర్‌యాత్ర చెయ్యి! నీ లోలోపలే అంతా ఇమిడి ఉన్నది. బాహ్యము కేవలము దాని అభివ్యక్తి మాత్రమే! అని ఎలుగిత్తి చెబుతుంది. 'అప్పు దీపో భవ' అని చెబుతూ బుద్ధ భగవానుడు దీనినే స్పష్టముగా ఉల్లేఖించాడు. ప్రమిద యొక్క మట్టి 'అస్తిత్వమునకు ప్రతీక!' జ్యోతి చేతనత్వమునకు సంకేతము! పరమచైతన్యరూపంలో పరమాత్మయొక్క కరుణయే స్నేహంగా రూపుగట్టి వత్తిని తడుపుతుంటుంది. చైతన్యమే ప్రకాశము! అది అస్తిత్వము అంతటిని ఈశ్వరుని కరుణ యొక్క సహాయముతో సార్థకముగావిస్తుంది. ప్రకాశము యొక్క ఈ మహాచైతన్యమే మన సమస్త అస్తిత్వమును భగవంతుని కరుణాధారలో, వరదానమనే సెలయేరులో మునకలు వేయిస్తూ, వెలుగును సాక్షాత్కరింపజేస్తుంది.

క్రమశిక్షణ అనే కొలిమిలో తపింపజేసినప్పుడే భగవంతుని కరుణాప్రకాశము లభిస్తుంది. ఇక అప్పుడు ఆ సాధకుడు

సద్గురుని కృపతో పరమాత్ముని యొక్క స్నేహరూపమనే కరుణకు పాత్రుడై దీపంవలె మారుతాడు. సాధకుని మనస్సు అనే ప్రమిదలో అంతర్‌జ్యోతి వెలుగుతుంది. దీపావళిపండుగనాడు వెలిగించబడే దీపముల సంఖ్య ఒకటి రెండూ కాదు, ఆనాడు వేలాది దీపములు ప్రజ్వలితము చేయబడతాయి. ఈ దీపపు కాంతులతో బాహ్యంధకారము పటాపంచలౌతుంది కానీ అంతర్ జగత్తులోని చీకటి యథాతథంగానే ఉండిపోతుంది. ఈసారి వచ్చే దీపావళినాడు దీపం యొక్క నిజమైన అర్థమును అనుభూతిలోనికి తెచ్చుకుంటూ; ఈ మృణ్మయ దేహములో ఆత్మజ్యోతి వెలుగులు విరజిమ్మబడే విధంగా మనం ఒక దీపమును వెలిగించెదముగాక! అది మనకు సకల శుభములను ప్రసాదించుగాక!

- అఖండజ్యోతి, నవంబర్ 2008
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

శరీరంలోనే దేవతలు ఉన్నారు

దధీచి మహర్షి పుత్రుడైన పిప్పలాద మహర్షి, దేవతలు తమ ప్రాణరక్షణ కొరకు తన తండ్రి వెన్నుముకతో వజ్రాయుధాన్ని చేసారని విని, దేవతల మీద విపరీతమైన కోపం చెంది, తమ స్వార్థం కొరకు తన తండ్రి ప్రాణాలు హరించిన కపట వర్తనులైన దేవతల మీద ప్రతీకారం తీర్చుకొనుటకు ఘోర తపస్సు చేశాడు.

ఆ తపస్సుకు మెచ్చి పరమేశ్వరుడు ప్రత్యక్షమై వరం కోరుకోమన్నాడు. పిప్పలాదుడు శివునకు ప్రణమిల్లి రుద్ర రూపంతో దేవతలందరిని భస్మం చేయమని కోరాడు. పరమేశ్వరుడు నిర్ఘాంతపోయాడు. అయినా కోరిన వరం ఇవ్వాలి కాబట్టి, పరమేష్టి తన మూడవ కంటితో దేవతలను భస్మం చేయటానికి ఉద్యమించాడు. ఈ కార్యం మొదటి పరిణామంలోనే పిప్పలాది మహర్షి శరీరంలోని రోమాలు కాలిపోవటం మొదలైంది. ఆయన ఈ మంటలకు తాళలేక అరుస్తూ - ఓ భగవాన్ ఇదేమిటి ఇలా జరుగుతుంది? దేవతలకు బదులు నేను కాలిపోతున్నానేమిటని అడిగాడు. అందుకు మహాశివుడు "దేవతలంతా నీ శరీరంలోనే సమృద్ధిగా ఉండి, వారు తమ శక్తిని నీలో నింపుతూ ఉంటారు. అందుచేత నీలోని దేవతలతోపాటు నీవు కూడా కాలిపోవటం సహజమే కదా. వస్త్రాలకు అగ్ని అంటుకుంటే, వాటితోపాటే వాటిని ధరించిన వారు కూడా దహించబడటం సహజమే కదా" అన్నాడు.

అప్పుడు పిప్పలాద మహర్షి తన మాటను వెనుక్కు తీసుకొన్నాడు. అప్పుడు పరమేశ్వరుడు ఇలా అన్నాడు. "నీ తండ్రి 'త్యాగం' దేవతలకు ఉపయోగపడి నీకు గౌరవాన్ని కలిగించింది. మరణం అందరికీ ఏనాటికైనా వస్తుంది. నీ తండ్రికి మరణం రాకుండా ఉండజాలదు గదా. అలాగే కాలస్వరూపుని నోటికి చిక్కకుండా వృత్తాసురుడు కూడా తప్పించుకోజాలడు. కీర్తి, గౌరవాలు ప్రాప్తించుకోవాలనే లాభాలు పొందాలనుకుంటే దేవతలకు కృతజ్ఞతలు చూపవలసి ఉంటుంది". ఇప్పుడు పిప్పలాద మహర్షి భ్రమ తొలగిపోయింది. ఆయన తపస్సు ఆత్మకళ్యాణం వైపుకు మరలింది.

- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

మీ అంతరంగం దివ్యత్వానికి నిచ్చిన కాగలదు

మానవ కారుణ్యమే భక్తికి శిఖరాగ్రం

వేదన జనిస్తే భోగలాలన పూర్తిగా తొలగిపోతుంది. జీవితపు రంగురంగుల కలలు, గానాబజానాలు ఆవేదన కలవారిని ఏవిధముగాను బంధించజాలవు. అప్పుడే యవ్వనంలో అడుగుపెట్టిన ఆండాళ్ హృదయములో అటువంటి వేదన ప్రారంభమైనది. తండ్రి, బంధువులు పెళ్ళి చేసుకోమని ఒత్తిడి చేశారు. ఆమె వారిని ఈవిధముగా అడిగినది -

“వివాహము ఎందుకు?”

“కుటుంబము ఏర్పరచుకొనుటకు.”

“అయితే ఇప్పుడు కుటుంబము లేదా?”

“క్రోత్త కుటుంబము ఏర్పరచుకొనుటకు”.

“అంటే వివాహమునకు అర్థం క్రొత్త కుటుంబము, ఇల్లు ఏర్పరచుకొనుటయేనా?”

“అవును”

“అయితే, ఇన్ని ఇళ్ళు పాడయిపోతున్నప్పుడు, చివరికి స్వయంగా భగవంతుని ఇల్లే కుప్పకూలిపోతుంటే క్రొత్త ఇల్లు నిర్మించుకోవాలని ఆలోచించడం ఎంత మూర్ఖత్వము? నిర్మించుకోవాలని అనుకున్నప్పుడు ఉన్నదానినే నియమబద్ధంగా నిర్మించుకోవచ్చును కదా!”

ఇంట్లో వారివద్ద దీనికి సమాధానము లేదు. కేవలము భగవంతుడు మాత్రమే తన భర్త అని ఆమె ప్రకటించినది. కుటుంబసభ్యుల మనస్సులో ఆమె ఇంటిలోనే పూజలు చేసుకుంటుంది అనే రవంత ఆశ మిణుకుమిణుకుమంటు ఉన్నది. కానీ విప్లవకారుల ప్రతి అడుగు అద్భుతముగా, అపూర్వముగా ఉంటుంది. ఆమె భక్తికి క్రొత్త నిర్వచనము ఇచ్చింది.

ప్రపంచము కేవలము పరమాత్ముని విరాట్ స్వరూపము తప్ప మరేమీ కాదు. ఆత్మరూపములో ఆయన ప్రతిఒక్కరిలోను ఉన్నాడు. ఆత్మచేతనను మేల్కొల్పటం, భావసంపదను అర్పించుట - ఇదే భక్తి.

సమర్పణ నిష్క్రియంగా ఎందుకు ఉండాలి? ఆత్మచేతనకు చెందిన ప్రగాఢ భావనలలోని ప్రతి అంశము, మనస్సులోని

ప్రతి ఆలోచన, శరీరము యొక్క ప్రతిక్రియ ప్రపంచము అనే ఉద్యానవనమును అందముగా, సౌకర్యముగా ఉండేటట్లు తయారుచేయుటకు తహతహలాడాలి. అప్పుడే సమర్పణ అనేది మొదలైనట్లుగా తెలుసుకోవాలి.

మధ్యయుగపు తొలిరోజులు అవి. తన నిరంతర కృషితో ఆమె ఆళ్వారులలో చేతనను మేల్కొల్పింది. తన భావమును స్పష్టముగా ఇలా వివరించింది. “ఎవరైతే ప్రతివ్యక్తి బాధ తన బాధ అనుకుంటాడో” అతడే నిజమైన భక్తుడు. లేకుంటే అతను విభక్తుడు అంటే భగవంతునినుండి పూర్తిగా వేరుపడినవాడు. భగవంతుడు గజేంద్రుడిని కాపాడుటకు కాళ్ళకు చెప్పులు లేకుండా పరుగు పెట్టాడు. దెబ్బతిని ఉన్న జటాయువును ఎత్తుకుని ఒడిలో కూర్చోబెట్టుకున్నాడు. అలాగే తాను భక్తుడనని చెప్పుకునే వ్యక్తి హృదయం ఇతరుల వ్యధలకు ద్రవించక పోవడం ఎలా సాధ్యం?”

ఆళ్వారుల బృందాన్ని తీసికొని ఆమె బయలుదేరింది. తన వాణి ద్వారా ప్రజల అంతరంగాలను ఉదాత్తమైన భావనలతో నింపింది. ఆమె రచనలు కూడా చేసింది. ‘తిరుప్పావై’ కావ్యాన్ని రచించింది. దానిలోని ప్రతి అక్షరము నుండి కరుణ ప్రవహించింది. ఈ కావ్యము ద్వారా ఆమె ఇలా చెప్పింది “మనం దేనిని శాంతి అనుకుంటామో అది క్రియాశీలతకు చరమ దశ. పూర్తి వేగముతో తిరుగుతున్నప్పుడు బొంగరము స్థిరముగా కనిపిస్తుంది.”

కావేరినది తీర ప్రాంతములో ఆమె తన సహచరులతో కలసి విస్తృతంగా పర్యటించింది. ప్రతి ఒక్కరి అంతరంగములో నిద్రాణమై ఉన్న దివ్య భావనలను మేల్కొల్పింది. వికసింప జేసింది. భక్తి భాషలో ప్రతిఒక్కరితో ఇలా చెప్పింది “క్షీర సాగరము మీలోపలనే ఉన్నది. శేషశాయిని తట్టిలేపితే నీ ఇల్లు వైకుంఠమే అవుతుంది.”

విజయనగర సామ్రాజ్య స్వర్ణయుగం ఆమె ఆవిరళ కృషి ఫలితమే. తరువాత విజయనగర చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు “ఆముక్తమాల్యద”ను రచించి ఆమెకు తన శ్రద్ధాంజలిగా సమర్పించాడు.

- అనువాదం: డి.వి.ఆర్.మూర్తి

కర్తవ్యాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా ఆచరించాలి

గ్రహించడం తేలికే, పంపడమే కఠినం

ఇచ్చాశక్తి, సంకల్పబలం, ఏకాగ్రత, అనుశాసనం సామాన్య జీవనం యొక్క యోగసాధనలు. వీటిని ఏదోవిధంగా వికసింప చేసుకోవచ్చు. ఏకాగ్రత పొందడం, తన్మయత పొందడం మానసిక క్షేత్ర సాధన. వీటిని సామాన్య క్రియాకలాపాలలో సమన్వయం చేసుకుని తమ మనస్సును అటు ఇటు పోకుండా చేసుకోవచ్చు. ఇలా చేయడం వలన ఆధ్యాత్మికధారల ప్రభావమును గ్రహించేందుకు కావలసిన పాత్రతను వికసింపచేసుకొనవచ్చు. కానీ ఇది సరిపోదు. ఈ శక్తిని ఇతరులపై ప్రయోగం చేసేందుకు విశేషమైన సామర్థ్యమును సంపాదించుకోవాలి. వాటి కొరకు విశిష్టమైన సాధనలు అవసరమవుతాయి.

రేడియో శబ్దాలను వినడానికి సాధారణమైన ట్రాన్సిస్టర్ సరిపోతుంది. కానీ ప్రసారం చేసే యంత్రం చాలా శక్తివంతమైనదిగా ఉండాలి, చాలా ఖరీదు ఉంటుంది. ఎదుట ఉన్న దృశ్యాలను సహజంగా చూడవచ్చు. కానీ దూర దేశములకు ఏ దృశ్యములను పంపాలన్నా, చూడాలన్నా టెలివిజన్ ప్రసారం చేసే యంత్రాలు, గ్రహించే యంత్రాలు (టీ.వి.) దగ్గర ఉండాలి. చెవి సమీపంలో జరుగుతున్న సంభాషణలు సహజంగానే వినవచ్చు. కానీ వాటిని దూరంగా పంపాలంటే, వినాలంటే టెలిఫోన్ అవసరమవుతుంది.

మామూలు వేగంతో నడచిపోవచ్చు. కానీ చాలా వేగంగా పోవాలంటే కారు లేక మోటార్ సైకిల్, వాటికి తగిన ఇంధనం అవసరమవుతుంది. ఆధ్యాత్మిక కూడా ఈ నియమమే వర్తిస్తుంది. గ్రహించడం తేలికే కానీ పంపడమే కష్టం. ఇతరులు పంపిన శక్తిని గ్రహించడంలో పెద్ద కష్టమేమీ లేదు, దానిని మనోయోగంతో, ఏకాగ్రతతో కూడి సాధనతో పని చేసుకోవచ్చు. రోజువారి కార్యక్రమాలను అభిరుచితో, తన్మయత్వంతో చేస్తే మనస్సుకు ఏకాగ్రత లభిస్తుంది. గారడీ, సర్కస్, ఇంద్రజాలం వంటివి మనస్సును ఏకాగ్రం చేసి సాధించినవే. అక్కడ బద్ధకం, పనులు అరకొరగా చేయడం కుదరదు. ఆధ్యాత్మిక సామర్థ్యాన్ని మనస్సును ఏకాగ్ర పూర్వకంగా చేసి గ్రహించవచ్చు.

సముద్ర జలం ఆవిరిగా మారి మేఘాలుగా రూపొందడం క్లిష్టమైన దీర్ఘకాలిక ప్రక్రియ. కానీ వర్షం కురవడం మొదలయితే మన్ను మిన్ను ఏకం చేయగలదు. కుండలినీ జాగరణ కఠినం దానికి సంయమం, సాధన అవసరమవుతుంది. కష్టపడి సంపాదించుకొన్న శక్తిని కూడబెట్టుకొని దానిలో కొంత భాగాన్ని ఇతరుల కొరకు ఖర్చు చెయ్యడానికి సమస్యలు ఉంటాయి. ధనం కూడబెట్టడం కష్టమే. కానీ కూడబెట్టుకున్న సొమ్మును దానం చేయడం మొదలుపెడితే దివాలా తీయడానికి ఎక్కువ కాలం పట్టదు. కానీ సాధన చేసేవాడు కొంత ఇతరులకు ఖర్చు చేయక తప్పదు. ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఈ సిద్ధాంతం ఆదికాలం నుంచి వస్తున్నది.

భౌతిక శరీరంలోని ఏ అంగాన్ని అయినా ఇతరులకు దానం చేయవచ్చు. రక్తదానం, నేత్రదానం, హృదయదానం కిచ్చీదానం చెయ్యడం జరుగుతున్నది. ఇదేవిధంగా ప్రాణశక్తిని కూడా కొంత ఇతరులకు దానం చెయ్యవచ్చు. దీనిని ఆధ్యాత్మిక భాషలో శక్తిపాతం అని అంటారు. ధనికులు అవసరమయిన వారికి, ధనాన్ని దానం చేసినట్లు, దుర్బల ప్రాణంగల వ్యక్తులను సశక్తులుగా చేసేందుకు ఆధ్యాత్మిక సంపదలో కొంత భాగమును దానం చేస్తుంటారు. ఈ ఉపలబ్ధి సహాయంతో వారు కష్టాలను దాటగలరు, అవసరాలను తీర్చుకోగలరు.

శక్తిపాతం గురించి యోగ చూడామణి, తేజో బిందు ఉపనిషత్తు, జ్ఞాన సంకలనితత్వము, హరయోగ సంహిత, కులార్ణవ తంత్రము, ఘేరండ సంహిత, రుద్ర యామల తంత్రము, యోగ కుండల్యుపనిషత్తు, శారద తిలకం మొదలైన గ్రంథములలో విస్తృత వర్ణన ఉన్నది. ఉదారంగా డబ్బును ఇతరులకు దానం ఇవ్వవచ్చు. అదేవిధంగా ప్రబల ప్రాణశక్తి గలవారు ఈ శక్తిని ఇతరులకు ప్రయత్నపూర్వకంగా ఇవ్వవచ్చు.

మండుతున్న కుంపటి దగ్గర కూర్చుంటే శరీరం వేడిగా అనిపిస్తుంది. ఇదేవిధంగా ఈ శక్తి సమీపంలో జరుగుతుంది. నరనారీమణుల మధ్య ఈ ఆకర్షణ, వికర్షణ అనాయాసంగా జరుగుతుంది. అందువలన యోగిజనులు తమ సామర్థ్యమును

ఎంత చదువుకున్నా, ఇంకా చదవడానికి ఏది మిగిలి ఉంటుందో అది విజ్ఞానం

సురక్షితంగా ఉంచుకునేందుకు స్త్రీలకు వీలయినంత దూరంగా ఉంటారు. మిత్రత్వంతో కూడా ప్రవాహం ఎక్కువవుతుంది. అందువలన కుసంస్కారులతో ఉండటం కూడా ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో మంచిది కాదు. కానీ స్వేచ్ఛాపూర్వకంగా ఇతరులను లేవనెత్తడానికి ఈ అనుదానం ఇవ్వడం వేరే విషయం. కానీ లాభం పొందినవారు దానిని దురుపయోగం చేయకుండా చూసుకోవాలి. ఇలా జరిగినట్లయితే ఆ శక్తిని తిరిగి వెనుకకు తీసుకోవచ్చు.

ఎంతోమందికి ఇతరుల సందేశాలు అందుతుంటాయి. స్వప్నాల ద్వారా కూడా సందేశాలు అందుతాయి. అందువలన సాధకులు తమ చిత్తాన్ని ఏకాగ్రం చేసుకునే అభ్యాసం చేసుకోవాలి. ఆకాశంలో చిందరవందరగా పడి ఉన్న అనేకానేక తరంగముల నుండి మనకు కావలసిన తరంగములను పట్టుకోవచ్చు., ఇలాంటి అభ్యాసం వలన ఆశ్చర్యజనకమైన ఫలితాలు లభిస్తాయి.

భవిష్యత్తు గురించి చెప్పగలగడం, ఇతరుల ఆలోచనలు, క్రియాకలాపములు తెలుసుకోవడం, భూతకాలంలో జరిగిన సంఘటనల గురించి చెప్పగలగడం చూస్తూనే ఉన్నాము.

వారికి అదృశ్య ఆత్మల సందేశములుగా, సంకేతములు రావచ్చు. ఇతరుల రోగాలకు, కష్టాలకు పరిష్కారం చెప్పగలుగుతారు. భూమిలో, ఇనుపపెట్టెలో ఏమున్నాయో చెప్పగలుగుతారు.

కొందరికి విశేషమైన సాధనలు చేయకపోయినా అతీంద్రియ సామర్థ్యం కలుగుతుంది. దీనికి కారణం పూర్వజన్మలలో చేసిన కఠిన సాధనల ఫలితం ఇప్పుడు లభించి ఉండవచ్చు. లేకపోతే అనుగ్రహం వలన కూడా లభించవచ్చు. ఇంతేగాక ఏకాగ్రత బాగా వికసించినట్లయితే కూడా అతీంద్రియ క్షమతలు పని చెయ్యడం జరుగుతుంది. ఎటువంటి కారణములు లేకుండా అతీంద్రియ సామర్థ్యములు ఉద్భవించవు.

తమ ప్రాత్రతను పెంపొందించుకుని సాధారణ వ్యక్తి కూడా శక్తిపాత అనుదానాన్ని పొందవచ్చు, సశక్తుడిగా అవవచ్చు. దానిని సదుపయోగం చేసుకుని యోగిజనులవలె లాభం పొందవచ్చు.

శక్తిపాతం ఆధారంగా ఉచ్చస్థరీయ సఫలతలు పొందవచ్చు. కానీ ఎవరు దేనిని ఉచితంగా తీసుకోకూడదు. శక్తి తీసుకోవడానికి బదులుగా భక్తిని ఇవ్వవలసినదే.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1987

భౌతిక సంపద కన్నా ఆత్మ సంపద మిన్న

యాజ్ఞవల్క్య మహర్షికి ఇరువురు భార్యలు ఒకరు మైత్రేయి, ఇంకొకరు కాత్యాయని. కాత్యాయని సాదాసీదా జీవితం గడిపే ప్రవత్తిగలిగిన స్త్రీ. మైత్రేయి మాత్రం తెలివిగలిగిన బుద్ధిమంతురాలు. తన పతితో ఉంటూ ప్రాపంచిక సుఖాలు శాశ్వతమైనవి కావని తెలుసుకున్నది. ఒకరోజు తన ఇరువురి భార్యలను పిలిచి తాను సన్యాసాన్ని స్వీకరిస్తున్నాననే విషయాన్ని తెలిపాడు. దానికి మైత్రేయి ఇలా అన్నది. “ఈ క్షణ భంగురమైన సంపదను మాకిచ్చి, ఈ చివరి సమయంలో మమ్ముల వీడిపోవుట మీకు ధర్మమా? నన్ను కూడా తమ వెంట రానివ్వండి. నాకు జ్ఞానోపదేశం చేయండి. నేను మీ ఆత్మజ్ఞాన ప్రాప్తిమార్గానికి ఎంత మాత్రం అవరోధం కాబోను”. మహర్షి ఇలా అన్నాడు. దేవీ! నేను నీ మాట విని ఎంతో ప్రసన్నుడనయ్యాను. అన్నింటికన్నా పరమధనం ఆత్మయే. దీనిని మించినది మరేమీ లేదు. దీనిని తెలుసుకోవడమే నిజమైన జ్ఞానం. ఎప్పటివరకు ఆత్మా-పరమాత్మ వేరై ఉంటాయో, అప్పటివరకు ఇంద్రియ విషయభోగాల మీద ఆశ ఉంటుంది. ఎప్పుడైతే ఆత్మతత్వం తెలియబడుతుందో అప్పుడు ఇంద్రియ సుఖాలు-భోగాల మీద, శోక-మోహాల మీద చివరకు మృత్యుభావం కూడా నశించిపోగలదు”. మైత్రేయి తన పతి పలికిన ఈ సత్యాలనన్నింటినీ తన హృదయంలో చాలా జాగ్రత్తగా పదిలపరచుకొంది. కాత్యాయని మాత్రం లౌకిక సంపదను పొందింది. మైత్రేయి పతి మార్గం అనుసరించి అమరురాలైంది. ఇటువంటి వివేకం మేలుకుంటే తప్పక శుభం కలుగుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2011
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

ఏది తెలుసుకున్న తర్వాత తెలుసుకునేందుకు మరొకటి మిగిలి ఉండదో - అది ఆధ్యాత్మికత

త్రివిధ ప్రయోగాల సంగమం

గంగ, యమున, సరస్వతుల త్రివేణి సంగమం తీర్థం అయింది. త్రిమూర్తులైన బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు దేవాధిదేవులు. సరస్వతి, లక్ష్మి, కాళి మూడు శక్తులకు అధిష్ఠాన దేవతలు. మర్త్యలోకం, పాతాళలోకం, స్వర్గలోకం అనేవి మూడు లోకాలు. గాయత్రికి మూడు చరణాలు వేదమాత, దేవమాత, విశ్వమాత అనే పేర్లతో తెలుసుకొనగలం. జీవనశక్తికి మూడు పక్షములున్నాయి. అవి చింతన, శీలం, వ్యవహారం. వీటిని ఈశ్వరుడు, జీవుడు, ప్రకృతి అని చెప్పతారు. వీటిని ఆత్మ, శరీరం, ప్రపంచం అని కూడా చెప్పవచ్చు. ఈ మూడు వర్గములే మనకు అన్నింటా కనిపిస్తాయి. పుట్టుక, పెరుగుదల లయం ఆధారంగా ప్రకృతిలోని అనేక పరిణామాలు జరుగుతూ ఉంటాయి.

జీవన సాధన మూడింటి సాధనగా విభజించబడింది. 1. ఆత్మ 2. శరీరం 3. పదార్థ సంపర్కం. శరీరాన్ని ఆరోగ్యంగా, అందంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నం చేస్తాము. ఆత్మను పరిశుద్ధంగా, శ్రేష్ఠంగా తయారుచేస్తాము. జీవనం కోసం ప్రపంచం నుండి ఉపకరణాలను సేకరిస్తాము. కుటుంబంతో సహా అన్ని రంగాలు ఈ పరిధిలోకి వస్తాయి. ప్రగతి, శాంతి సువ్యవస్థితమయ్యే విధంగా ఈ మూడు స్థాయిలు ఉండాలి. జీవనసాధన యొక్క సమగ్రరూపం ఇదే.

ఈ మూడింటిలో ప్రధానమైనది చేతన. దీనినే ఆత్మ అని చెప్పవచ్చు. దృష్టికోణం దీని స్థాయిపైనే నిర్మాణం అవుతుంది. ఇచ్చలు, భావనలు, శ్రద్ధల ప్రవృత్తి ఎలా ఉండాలో, దిశ, రీతి - నీతులు వేటిని అనుసరించాలో నిర్ణయించేది అంతః కరణమే. దానికి అనుగుణంగానే గుణ, కర్మ స్వభావాలు ఏర్పడతాయి. ఏ దిశలో పయనించాలి? ఏం చెయ్యాలి? దీని కోసం సంకల్పించడాన్ని, ప్రయత్నించడాన్ని కూడా ఆత్మిక క్షేత్రమే నిర్ధారణ చేస్తుంది. కనుకనే, ఆత్మబలమే జీవితంలో అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైన సంపద మరియు విజయం. దీని ఆధారంగానే సంయమనం నుంచి జనించిన ఆరోగ్యంతో ప్రగతి సాధ్యపడుతుంది. మనస్సులో ఓజస్సు, తేజస్సు, వర్చస్సులతో కూడిన ప్రతిభ ప్రకాశిస్తుంది. వివిధ సంపదలు దీనిపైనే

ఆధారపడి ఉన్నాయి. ఇందువల్ల జీవన సాధనలోని ప్రథమ విజయం “ఆత్మిక ప్రగతి” అవుతుంది. అది పడుతూ లేస్తూ ఉంటే, జీవితం మొత్తం పడుతూ లేస్తూ ఉంటుంది. అందువల్ల జీవన సాధనకు కేంద్రం ఆత్మోన్నతి. దీని ఆధారంపైనే శరీర వ్యవస్థ, సాధనముల సమీకరణ, జన సంపర్కాల వ్యవస్థను నిర్మించుకోవాలి. ఈ విధంగా చేస్తే, మూడు రంగాలు సువ్యవస్థితములు అవుతాయి; జీవితంలో సమగ్ర ప్రగతి, సఫలత, సార్థకత సిద్ధిస్తాయి.

ఆత్మిక ప్రగతికి ఉపాయం ఒక్కటే, కార్యకలాపాల ద్వారా ఆత్మశిక్షణ. దీనిని చిహ్నపూజ అని కూడా అనవచ్చు. మనిషి మనస్సు ఎన్నో విషయాలపై లగ్నమవుతూ ఉంటుంది. కానీ వాటిని ఆచరణలోనికి తీసుకురావడం అభ్యాసం ద్వారా తప్ప సాధ్యం కాదు. ఈ అభ్యాసమే ఆ ఉపాసనా కృత్యాలు; వీటినే యోగాభ్యాసం, తపశ్శ్రయ, జపం, ధ్యానం, ప్రాణాయామం, చిహ్నపూజ మొదలైన పేర్లతో పిలుస్తారు. వీటిలో అవయవాల కదలిక, మనస్సు కేంద్రీకరణ, పూజా సామగ్రి ఉపయోగం ఉంటాయి. వివిధ మత సంప్రదాయాలలో వేరు వేరు పూజా విధానాలు ఉన్నాయి. అయినప్పటికీ, వాటి ఉద్దేశ్యం ఒకటే - ఆత్మశిక్షణ, భావసంవేదనల (హృదయ స్పందనల) అభివృద్ధి. ఈ లక్ష్యం లోపిస్తే అది చిహ్నపూజే అవుతుంది. ప్రాణంలేని శరీరానికి ఆకారం మాత్రమే ఉంటుంది. అది ఏ పనీ చేయజాలదు. ఇదేవిధంగా పూజాకృత్యాల ద్వారా భావ సంవేదనలను అభివృద్ధి చెందించే ఉద్దేశ్యం పూర్తి కాకపోతే, ఆత్మశిక్షణ, ఆత్మిక ప్రగతి సాధ్యపడవు.

ఈ రోజులలో ఇదే జరుగుతూ ఉన్నది. జనం పూజా పునస్కారాలు మాత్రం ఏదో విధంగా పూర్తి చేస్తారు. కానీ వాటితో పాటు భావసంవేదనలను కలిపే ప్రయత్నం చేయక పోవటమే కాక, అవి అవసరం అనికూడా అనుకోరు. ఫలితంగా - వీటిలో నిమగ్నమైన వారిలో పలువురి జీవితాలలో వికాస లక్షణమే కనపడదు. కేవలం కర్మకాండలద్వారానే దేవతలను ప్రసన్నం చేసుకొని, వారి నుండి కోరిన వరములను పొందాలనుకోవడం అనుచితం. అనుచితమైన ప్రక్రియల వల్ల

డబ్బు సంపాదించడమే కాదు, ఖర్చు పెట్టడం కూడా తెలియాలి

కోరిన ఫలితం ఎలా వస్తుంది? పరస్పర శత్రువులు ఇద్దరు ఒకే దేవతకు భక్తులు కావచ్చు. వారిద్దరు తమకిష్టమైన కోరికలు కోరవచ్చు. ఇటువంటి స్థితిలో దేవత ఎవరి కోరిక తీర్చాలా అనే సందిగ్ధంలో చిక్కుకుపోవచ్చు. అప్పుడు ఆ దేవత లంచగొండి అని, ముఖస్తుతిని ఇష్టపడుతుందని ఆరోపణ వస్తుంది. పూజా పునస్కారాలతో పాటు ఇటువంటి ఆలోచన కలవారెందరు ఉన్నారు? యథార్థాన్ని అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం ఎందరు చేస్తారు? గుడ్డిగా మూర్ఖుల నడతను అనుసరించడం వల్ల సమయం నష్టపోవటం తప్ప ఎలాంటి లాభము కలుగదు.

మనం యథార్థాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఆత్మిక ప్రగతి లక్ష్యాన్ని చేరుకొని, దానితో ఎడతెగని విధంగా కలిసి ఉండే సర్వతోముఖ ప్రగతిని పొందే మార్గాన్ని మనం అనుసరించాలి.

శరీరపోషణకు మూడు సాధనాలు తప్పనిసరి అవుతాయి 1. ఆహారం, 2. జలం, 3. వాయువు. అలాగే ఆత్మిక ప్రగతికి మూడు మార్గాలను అనుసరించాలి 1. ఉపాసన, 2. సాధన, 3. ఆరాధన.

ఉపాసన అనగా భగవంతుని సమీపంలో కూర్చోవడం. భగవంతుడు నిరాకారుడు. ఆయన విగ్రహరూపానికి లేక, ప్రకాశరూపానికి చేసే ధ్యానం అనుకూలంగా ఉంటుంది. మానవ అంతఃకరణంతో ఆయన సాన్నిహిత్యం ఉత్కృష్టమైన ఆలోచన రూపంలో, ఆదర్శవాద భావసంవేదనల రూపంలో మాత్రమే ఉంటుంది. ఇదే భక్తి. భగవంతుని సాన్నిధ్యం, భగవంతుని దర్శనాల వాస్తవిక రూపం ఇదే. సాకార రూపంలో భగవంతుని చింతన చేయాలంటే ఏదో ఒక విగ్రహం ద్వారా ఈ దివ్యసంవేదనలను అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవాలి. అవిచ్ఛిన్నంగా ఆదర్శాలను ఆచరిస్తూ, తన జీవితాన్ని లోక కళ్యాణం కోసం అర్పించిన మహామానవుని కూడా ఇదే ఆరాధనతో దర్శించవచ్చు. రాముడు, కృష్ణుడు, బుద్ధుడు, గాంధీ మొదలైనవారిని భగవంతుని అంశ అవతారాలుగా పరిగణించ వచ్చు. వారిని ఇష్టదైవాలుగా పరిగణించి, వారివలె రూపొందడానికి ప్రయత్నం చేయవచ్చు. దీనికోసం చేసే పూజను ఉపాసన అని చెప్పవచ్చు.

రెండవ చరణం - సాధన. దీని పూర్తి పేరు జీవన సాధన. దీనినే వ్యక్తిత్వ నిర్మాణం అని కూడా చెప్పవచ్చు. చింతనలో సంవేదనలను ప్రోగుచేసికోవడం ఉపాసనా రంగంలో జరుగుతుంది. కానీ భౌతికచర్యల విధివిధానం జీవన

సాధనలోకి వస్తుంది. ఇందులో ఆహార విహారాలు, ఆచార వ్యవహారాలు, సంయమనం, కర్తవ్యపాలన, సద్గుణాల అభివృద్ధి, దుష్టవృత్తుల నిర్మూలన మొదలైనవి ఉంటాయి. సంయమం, క్రమశిక్షణ, సువ్యవస్థితమైన క్రియాకలాపాలను ఆచరించడం ఇదే జీవన సాధన. సర్కసులో అడవి జంతువులను సుశిక్షిత కళాకారులుగా తయారు చేస్తారు. రైతు ఎగుడు దిగుడుగా ఉన్న నేలను సమతలంగా, వ్యవసాయానికి అనువుగా తయారు చేస్తాడు. తోటమాలి క్రమపద్ధతిలో చెట్లను నాటి, ఉద్యాన వనాన్ని అందంగా తయారు చేస్తాడు. అదే విధంగా జీవితాన్ని శ్రేష్ఠంగా మలచుకొనుటయే జీవన సాధన. ఇది జరిగినప్పుడే ఆత్మ పరమాత్మల సంయోగం సంభవిస్తుంది. ఉతికిన బట్టకు మాత్రమే రంగు వేయగలము. మంచి నడవడిక కల వ్యక్తే నిజమైన భగవద్భక్తుడు కాగలడు. దేవుని వరాలు ఇటువంటి వ్యక్తుల పైననే వర్షిస్తాయి. స్వర్గం, ముక్తి, సిద్ధి, సంతోషం, తృప్తి, శాంతి వంటి దివ్య శక్తులు మంచి నడవడిక కలవారికే లభిస్తాయి. వారిలో సద్భావన, అణకువ, సుసంస్కారములు పొంగి పొరలుతాయి. సామాన్యులుగా ఉంటూనే, ఇటువంటి వారు మహామానవులు, దేవమానవులు అవుతారు.

మూడవ చరణం - ఆరాధన. దీనినే అభ్యర్థన, అర్చన పుణ్యపరమార్థం, లోకకళ్యాణం, జనకళ్యాణం అని కూడా అంటారు. ఈ ప్రపంచం విరాట్బ్రహ్మ యొక్క సాకార స్వరూపం. ఇందులో నివసించే ప్రాణులను, పదార్థములను, పరిస్థితులను సరైన స్థితిలో ఉంచడంలో లగ్నం కావడమే ఆరాధన. సామాజిక జీవి అయిన కారణంగా మనిషి వివిధ స్థాయిలలో అందరికీ ఋణపడి ఉంటాడు. ఈ ఋణమును తీర్చడానికై అతను ధర్మ పరాయణుడై ఉండాలి.

సర్వతోముఖమైన ప్రగతి కోసం సాధన, స్వాధ్యాయం, సంయమనం, సేవ అనే నాలుగు ఆధారాలు అవసరం. జీవన సాధనలో స్వాధ్యాయం, సంయమనం కావాలి. లోక కళ్యాణం కోసం నిరంతర సమయదానం, అంశదానం, ప్రతిభాదానం అవసరమౌతాయి. ఇవి లేకుండా పుణ్యం సంపాదించడం కష్టం. సంయమనాన్ని శరీరంలో, మనస్సులో, స్వభావంలో స్వయంగా సాధించవచ్చు. కానీ, సేవా ధర్మాన్ని ఆచరించడంకోసం సమయ దానంతో పాటు సాధనాల దానం కూడా అవసరమౌతుంది. నీ సంపాదన మొత్తాన్ని నీ కోసం, నీ కుటుంబం కోసం మాత్రమే ఖర్చు చేయకుండా అందులో కొంత భాగాన్ని లోకకళ్యాణం కోసం నియమపూర్వకంగా తప్పనిసరిగా ఇవ్వాలి.

కష్టించి పనిచేస్తే ఏ కల అయినా సాకారమవుతుంది

ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనలను, చింతన, శీలం, వ్యవహారాలను సంస్కరించుకొనే ప్రక్రియను, దినచర్యతో జోడించాలి. వీటిని అప్పుడప్పుడు చేస్తే పని జరుగదు. భోజనం, పని, నిద్రపోవడం ఈ మూడు ప్రతిరోజు క్రమపద్ధతిలో చేస్తూ ఉండవలసినదే. ఇష్టం వచ్చినట్లు చేస్తూ ఉంటే ఆరోగ్యం పాడవుతుంది. కార్యక్రమాలు పద్ధతి ప్రకారం జరగకపోతే, వాటివల్ల ప్రయోజనం కలుగదు.

జీవితం ఒక సువ్యవస్థితమైన సత్యం. పశువులు, పక్షులు కూడా నిర్ణీతమైన ప్రకృతి వ్యవస్థను అనుసరించి జీవనం గడుపుతాయి. మనిషి సృష్టికి శిరోమణి. శరీర నిర్వహణయే కాక మరెన్నో కర్తవ్యాలు, బాధ్యతలు అతడికి విధించబడ్డాయి. అతను మానవీయ ఔదార్యానికి అనుగుణంగా చేయవలసిన పనులు చేయాలి. చేయకూడని పనులు చేయకూడదు. ఇంతే కాక పుణ్య సంపాదనను విశేషధర్మంగా ఆచరించాలి. దాని కోసం సృష్టికర్త నిరంతరంగా వరాలు ఇస్తున్నాడు; ఆశలు పెట్టుకున్నాడు. ఇవన్నీ జరిగినప్పుడే భగవంతుని సాక్షాత్కారం లభిస్తుంది.

జీవన సాధన శ్రేష్ఠమైన ధర్మం. దీనినుంచి ఫలితం పొందడానికి ఎక్కువ సమయం నిరీక్షించవలసిన అవసరం లేదు. “ఈ చేతితో ఇచ్చి ఆ చేతితో తీసుకో” - అనే నగదు

బేరం ఈ మార్గంలో నడుస్తున్నప్పుడు అడుగడుగునా ఫలిస్తూ కనిపిస్తుంది. ఒక అడుగు ముందుకు వేయగానే లక్ష్యం నుంచి దూరం ఆ మేరకు తగ్గుతుంది; వెనుకబడిన తనం దూరమవుతుంది. ఇదేవిధంగా జీవన సాధన వాస్తవంగా, హేతుబద్ధంగా, వివేకపూర్వకంగా చేయగలిగితే, దాని ప్రతిఫలం రెండు రూపాలలో దక్కుతుంది. ఒకటి ప్రోగుపడిన పశు ప్రవృత్తులు అంతం అవుతాయి, కలుషిత వాతావరణం వల్ల పేరుకున్న కషాయకల్మషాలు తొలగిపోతాయి. రెండవ లాభమేమంటే నరపశువునుండి దేవమానవుడుగా మారడానికి ప్రగతిపథం ఏర్పడుతుంది. వ్యక్తిత్వం ఉన్నత స్థాయికి చేరుకుంటున్నదని మనం స్వయంగా అనుభూతి పొందుతాము. ఉత్కృష్టత, ఆదర్శ వాదం అనే రెండు లాభాలు చేతికి అందుతాయి. ఈ ప్రయోజనాన్నే జీవితసార్థకత అని, సాఫల్యం అని, మనిషిలో దైవత్వ అవతరణ అని అంటారు. తత్వజ్ఞాన పరిభాషలో దీనినే భగవంతుని పొందడం, భవబంధనాలనుండి విముక్తి, పరమ సిద్ధి, స్వర్గప్రాప్తి అని చెప్తారు. ఈ సహజ ప్రయోజనాలు లభించకపోవడానికి కారణాలు జీవన సాధన సిద్ధాంతాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకొనలేకపోవడం, సవ్యంగా ఆచరణలోనికి తేలేకపోవడం.

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యన్నారాయణ గుప్త

అక్షరజ్ఞాన సంపత్తి కన్నా గుణ సంపత్తి మిన్న

ఋషిధౌమ్యుని ఆశ్రమంలో అనేకమంది శిష్యులు విద్యను అభ్యసిస్తున్నారు. ఆయన అత్యంత శ్రద్ధగా వారికి విద్య నేర్పుతూ, దీనితో పాటుగా వారిలో సద్గుణాల ఎదుగుదలను కూడా శ్రద్ధగా గమనిస్తూ పరీక్షిస్తూ ఉన్నాడు.

ఒకరోజు ఎడతెరిపి లేకుండా వర్షం కురుస్తూ ఉన్నది. అప్పుడు ధౌమ్యుడు తన శిష్యుడైన ఆరుణునితో “కుమారా! పొలము గట్టు తెగి, నీరంతా బయటకు పోతున్నది. నీవు వెళ్ళి దానిని పూడ్చివేసిరా” అనగానే, శిష్యుడు తక్షణం లేచి నిలబడి వర్షంలోనే పొలము దారి పట్టాడు. పొలము వద్ద నీటి ప్రవాహవేగం ఎక్కువగా ఉన్నది, దానిని ఆపడం శిష్యునివల్ల కాలేదు. మరో ఉపాయం దొరకక అరుణి, తానే స్వయంగా నీటి ప్రవాహానికి అడ్డంగా పడుకుని నీటి ప్రవాహాన్ని నిలిపి వేశాడు.

నడిరేయి దాటినా, శిష్యుడు పొలం నుండి తిరిగి ఆశ్రమానికి రాకపోయేసరికి ధౌమ్యుడు చింతాక్రాంతుడై, శిష్యుని వెతుకుతూ పొలానికి చేరుకున్నాడు. అచ్చట నీటి ప్రవాహానికి అడ్డంగా శిష్యుడు పడుకుని ఉండటం చూసి, ధౌమ్యుని హృదయం ద్రవించింది, శిష్యుని లేవనెత్తి తన హృదయానికి హత్తుకున్నాడు. దీనిని బట్టి నిజమైన శిష్యుని శ్రేష్ఠత అతనికి గల అక్షర జ్ఞానం ద్వారా కాక, అతనికిగల గుణ సంపత్తి ద్వారా మాత్రమే వ్యక్తమవుతుంది అని తేటతెల్లమగుచున్నది.

- యుగనిర్మాణ యోజన, అక్టోబర్ 2013
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

ఓడిన ప్రతిసారి మరో సవాలుకు సిద్ధంగా ఉండాలి

సమోహనం మరియు దాని సామర్థ్యం

మానవుని మనస్సు విడదీయలేని చిక్కుముడివంటిది. అందులో లెక్కలేనన్ని అద్భుతసామర్థ్యాలు ఉన్నాయి. ఆశ్చర్య కరమైన విషయం ఏమిటంటే తనలో ఇన్ని సామర్థ్యాలు ఉన్నప్పటికీ వాటిన్నింటి గురించి తెలుసుకొని ఉపయోగించుకో గలగడం అసంభవం కాకపోయినా అసంభవమనే అనిపిస్తుంది. మనస్సు యొక్క విలక్షణమైన, చమత్కారములను చూపించగలిగే శక్తిని గురించిన నిరూపణలు మనకు రాబోయే రోజులలో అన్ని చోట్లా లభిస్తాయి. ఇందుకు కావలసిన ప్రమాణాలతో కూడిన సంఘటనలు, వాటి ద్వారా నిరూపింపబడిన సత్యాలు 'లా ఆఫ్ సైకిక్ ఫినామినా' అని హాడ్సన్ ద్వారా రచించబడిన పుస్తకములో చర్చించబడ్డాయి.

ఈ పుస్తకంలో రచయిత తన స్వానుభవము గురించి వివరిస్తూ ఇలా చెప్పారు.

'వాషింగ్టన్ కు చెందిన ప్రొ॥ కార్పెంటర్ నా ముందు ఒక యువకుడిని మోహనిద్రలోకి పంపించారు. అక్కడ చేరిన వారంతా విద్వాంసులే. అంతేకాదు ప్రయోగానికి సిద్ధపడిన యువకుడు కూడా ప్రసిద్ధిచెందిన కాలేజీలో మంచి పదవిలో ఉన్నాడు, అతను దర్శనశాస్త్రాన్ని బాగా అధ్యయనం చేశాడు. ఆయన ఆలోచనలు చాలా ఉదారంగా కూడా ఉంటాయి. చనిపోయినవారి ఆత్మలను రకరకాల సాధనాల ద్వారా పిలిపించి సంభాషించడం అనేది దాదాపు అసంభవమని నమ్ముతాడు. అతనికి గ్రీకు దార్శనికుల పట్ల గొప్ప ఆదర భావము, ప్రేమ ఉన్నాయి. ప్రొఫెసర్ కార్పెంటర్ కు ఈ విషయం తెలుసు కనుక ఆ యువకుడిని మోహనిద్రలోకి పంపిన తరువాత అతనిని ఈ ప్రశ్న అడిగాడు 'నేను నిన్ను సుకరాతునికి పరిచయం చేయనా?' జవాబుగా అతనిలా అన్నాడు 'సుకరాతుడు జీవించి ఉండి ఆయనను నేను కలవగలిగితే అది నా మహద్భాగ్యంగా భావిస్తాను.' అప్పుడు ప్రొఫెసర్ 'సుకరాతుడు మరణించాడు, నేను నిన్ను ఆయన ఆత్మతో కలుపుతాను, చూడు సుకరాతుని ఆత్మ నీ ముందే ఉన్నది' అన్నాడు.

అది వింటూనే ఆ యువకుడు కార్పెంటర్ చూపించినవైపు చూడడం మొదలుపెట్టాడు. కొద్దిసేపటి భయంతో కొన్ని ప్రశ్నలు కూడా వేశాడు. కొంచెం ధైర్యం రాగానే దాదాపు రెండు గంటలు సుకరాతుని ఆత్మతో చాలా నిగూఢమైన ప్రశ్నల గురించి చర్చించాడు. సుకరాతుని ఆత్మ చెప్పున్న సమాధానాలన్నీ కార్పెంటర్ కు వివరించాడు. వారి సంభాషణలో నీతిశాస్త్రము, తర్కశాస్త్రము, ఈశ్వరస్వరూపము, మొదలైన ఎన్నో విషయాలు చర్చించబడ్డాయి. ఆ సంభాషణలో సుకరాతుని వంటి సర్వశ్రేష్ట దార్శనికునికి అనుగుణమైన ఆలోచనలు, అంతటి గంభీరమైన భాష వినిపించింది. ఆ సంభాషణ ఎంత రసవత్తరంగా, ఆలోచనాభరితంగా సాగిందంటే శ్రోతలందరికీ సుకరాతుడే ప్రవచనం చెప్తున్నాడా అనిపించింది.

దీనిపై స్పందిస్తూ ఎవరైనా ఇది సంభవమేనా? అని అడిగితే ఇందుకు హాడ్సన్ వ్రాసిన గ్రంథంలో మనకు సమాధానాలు లభిస్తాయి.

ప్రొ॥ కార్పెంటర్ పైన చెప్పిన యువకునితో ఇలా అన్నాడు. ఒక బహుభాషా కోవిదుడు, ఏకైక దర్శన శాస్త్రపారంగతుడైన సూకరము (పంది)తో పరిచయం చేస్తాను. ఆ పంది పూర్వజన్మ లో ఒక హిందూ పండితుడు. అతను తన కర్మానుసారము అతనికి తన కర్మలకు అనుగుణముగా ఈ జన్మ లభించింది. అతను తన పూర్వజన్మ సంస్కారం వల్ల లభించిన జ్ఞానము అంతా ఇప్పటికీ అతని స్మృతిలో ఉంది. ప్రొ॥కార్పెంటర్ యొక్క ఈ సూచనను పొందిన యువకుడు ఆ ఊహాత్మక పందితో సంభాషించడం మొదలుపెట్టాడు. హిందూధర్మము, పూర్వ జన్మకు సంబంధించిన సిద్ధాంతాలపై ఆ సూకరము చాలా విద్యుత్పూర్వకమైన సుదీర్ఘమైన ఉపన్యాసము ఇచ్చింది.

హాడ్సన్ తన పుస్తకంలో ఇటువంటి ఉదాహరణలు ఇచ్చి మనస్సునందు విలక్షణమైన సామర్థ్యాలను ప్రయత్నపూర్వకంగా జాగ్రతం చేయవచ్చునని వాటినుండి ఆశ్చర్యకరమైన లాభములను పొంది సిద్ధులు, సంతోల స్థాయిని పొందవచ్చునని నిరూపించారు.

ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం, ఎల్లప్పుడు ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవాలి

సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వమును సమ్మోహనపరచవచ్చు

ఆగస్టు 25, 1876లో జరిగిన ఒక సంఘటన. ఆస్ట్రేలియా లో ప్రసిద్ధి చెందిన మ్యూనిచ్ నగరంలోని ఒక పెద్దహాలులో వేలాదిమంది డాక్టర్లు, పాత్రికేయులు, వైజ్ఞానికులు ఏకత్రితమైనారు. వాతావరణం చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. డాక్టర్ల బృందం ఒకటి ఒక మహిళను శారీరకంగా, మానసికంగా పరీక్షించి ఆమె ఏ విధమైన మందులు వాడకుండానే సహజంగా ఆరోగ్యంగా ఉన్నదని నిర్ధారించారు. ఆ తరువాత సమ్మోహన విద్యలో విశేషజ్ఞుడైన రాన్రికో ఆమెకు ఆదేశాలిచ్చారు. దాంతో ఆ మహిళ నెమ్మదిగా గాఢనిద్రలోకి జారుకుంది. అప్పుడు డాక్టర్లు ఆమెకు నిద్రాస్థితిలో ఉన్నప్పుడు మస్తిష్కములోపల కదిలే అనేక తరంగాలను గుర్తించే యంత్ర పరికరాన్ని అమర్చారు.

రాన్రికో ఆమె సెప్టెంబర్ 3వ తారీకు ఉదయాన్నే నిద్రలేస్తుందని ప్రకటించారు. సామాన్యస్థితిలో ఏ వ్యక్తికైనా 8 నుండి 10 గంటలకంటే ఎక్కువ నిద్ర రాదు. మరీ ఎక్కువైతే 11 నుండి 14 గంటలు నిద్రిస్తారు. ఆ మహిళ సరిగ్గా ప్రకటించిన ప్రకారం సెప్టెంబరు 3న నిద్రలేచింది. ఈ మధ్యలో డాక్టర్లు ఆమె సరిగ్గా నిద్రావస్థలోనే ఉందా, లేదా? అని పరీక్షిస్తూనే ఉన్నారు. 200 గంటలు నిద్రించిన తరువాత ఆదేశాల ప్రకారం ఆమె చాలా ఉషారుగా, సాధారణ శ్వాస తీసుకుంటూ నిద్రలేచింది. ఈ మధ్యకాలంలో ఆమె శరీరంలో ఎటువంటి అసాధారణ మార్పులు రాలేదని తేల్చారు.

పాశ్చాత్యదేశాల సమ్మోహకులు ఈ విధంగా అనేక ప్రయోగాలు చేసి మానవుని ఇచ్చాశక్తి యొక్క ప్రచండతను కొలించేందుకు అనేక రకాల ప్రయత్నాలు చేశారు. ఈ విద్యా ప్రయోగాలనే ఇంగ్లీషులో 'హిప్నోటిజం' అంటారు. మొట్ట మొదట దీనికి మాయాజాలం, కనికట్టు కంటే ఎక్కువ విలువ ఇవ్వలేదు. ఈ దశలో వైజ్ఞానికులు చిన్నచిన్నగా చేసిన ప్రయోగాల ద్వారా వెలువడిన ఫలితాల వల్ల 'హిప్నోటిజం' అనేది ఒక విశేష పరిష్కారమార్గంగా వెలువడింది. దీనినే 'నెర్వస్నిద్ర' అని కూడా చెప్పారు. సాధారణనిద్రలో మనిషి తన ఉనికిని కోల్పోయి అచేతనంగా ఉండిపోతాడు. అతని సచేతన మస్తిష్కము పూర్తిస్థాయిలో నిద్రిస్తుంది. కానీ సమ్మోహనం ద్వారా వికసింపబడిన నిద్రలో మనిషి సచేతన

మస్తిష్కము సగభాగం నిద్రిస్తుంది. అయితే సమ్మోహనం ద్వారా సంస్కరించబడ్డ నిద్రలో మనిషిలోని సచేతన మస్తిష్కం సగభాగం నిద్రించి, ఆ స్థానంలో అప్రయత్నంగానే అచేతన మనస్సు మరింత ఎక్కువగా జాగృతమై ఉంటూ ఆదేశాలను ఇచ్చేవారి నిర్దేశాల పట్ల సంపూర్ణ జాగరూకతను కలిగి ఉంటుంది. దీనిని చేతనత్వమునందలి సామాన్యస్థితి యొక్క అసామాన్య పరివర్తన, జాగరణగా చెప్పుకోవచ్చు.

ఇప్పుడు ఈ విద్యకు దక్కిన గౌరవం వల్ల వైద్యరంగంలో కూడా దీనిని ప్రయోగిస్తున్నారు. శరీరమును స్పృహ కోల్పోయేలా చేయడంలో సమ్మోహనం చాలావరకు విజయం సాధించింది. మొదటి ప్రపంచయుద్ధంలో రష్యాకు చెందిన డాక్టర్ పోడియో పోలేరకీ గాయపడ్డ 30 మంది వ్యక్తులకు క్లోరోఫామ్ ఇవ్వకుండానే స్పృహ కోల్పోయేలా చేసి గాయపడ్డ వారి శరీరభాగాలకు శస్త్రచికిత్సలు చేసి అందులో విజయం సాధించారు. ఎన్నో ఐరోపా దేశాల్లో దంతవైద్యులు ఈ పద్ధతి ద్వారా రోగికి ఎటువంటి నొప్పి లేకుండా పళ్ళు తీయడం వంటి పనులు చేస్తుండేవారు. ప్రసూతి వైద్యశాలల్లో ఎటువంటి కష్టం లేకుండా ప్రసవం అయ్యేందుకు సమ్మోహన విద్య ఉపయోగపడింది. 1859లో అమెరికన్ మెడికల్ అసోసియేషన్ లో ఇది ఒక ప్రామాణిక చికిత్సా విజ్ఞానము అనే గౌరవమును సంపాదించింది ఇదే విధంగా 'బ్రిటీష్ అండ్ అమెరికా మెడికల్ అసోసియేషన్' కూడా దీనిని చికిత్సా విజ్ఞానమునకు ఉపయోగపడే విధానముగా నిర్ధారించారు.

ఒకనాడు సమ్మోహన విద్య అనేది ప్రేక్షకులకు వినోదం కలిగించే ఒక గారడీ కంటే గొప్పది కాదని భావించ బడింది. దీనిని సమర్థించేవారు, విరోధించేవారు తమతమ వైపుల నుండి చాలా జోరుగా వినిపించే తర్కాలు, వాదనల మధ్య దీనికి సంబంధించి ఒక స్పష్టమైన నిర్ణయానికి రావాలంటే సాధారణ ప్రజలకు చాలా కష్టంగా ఉండేది. కానీ ఇప్పుడు ఆ స్థితి లేదు. అది ఈనాడు వైజ్ఞానిక ప్రమాణాలపై ఆధారపడిన ఒక వాస్తవముగా నిరూపించబడింది. సమ్మోహనము అనేది ఈనాడు ఒక కళ కాదు, ఒక విజ్ఞానము అనే గౌరవమును పొందింది.

రష్యాకు చెందిన మనోవైజ్ఞానికవేత్త పావ్లేవ్ ప్రకారం సమ్మోహనములో మాయాజాలానికి సంబంధించిన విషయాలేవీ

సత్యమే అయినా కటువుగా చెప్పడం వలన ఎదుటివారు బాధపడతారు

ఉండవు. అది మనోవిజ్ఞానముచే సమృద్ధిపబడిన ఒక సహజ ప్రక్రియ. ఇందులో మస్తిష్కమునందలి కణాలకు చెందిన అంతః సామర్థ్యమును కృత్రిమ విధానాల ద్వారా నిద్రింపచేయడం, మేల్కొల్పడం, అనే ప్రక్రియలను సంకల్పశక్తి ద్వారా చేయవచ్చు. సమ్యోహనము ద్వారా శరీరము యొక్క సామాన్యస్థితిలో కూడా పరివర్తన తీసుకురావడమనేది సాధ్యపడుతుంది. ఆయన చాలా ప్రయోగాల ద్వారా ఈ తేడాను స్పష్టంగా తెలియచేశారు. మిగిలిన వైజ్ఞానికులు కూడా ఈ రకమైన ప్రయోగాలు, పరీక్షలు నిర్వహించి హృదయవేగము 72 నుండి 143కు, రక్తపోటు 105 నుండి 136 వరకు, శరీర ఉష్ణోగ్రత 99 డిగ్రీల ఫారెన్ హీట్ నుండి 101 డిగ్రీల వరకు పెరుగుతుందని తెలుసుకున్నారు. ఇంత చేసినప్పటికీ శరీరము లోపల ఎటువంటి మౌఖిక పరివర్తనలు జరగవు. ఉదాహరణకు రక్తములో ఏవీ తత్వాలైతే ఉంటాయో వీటికి సంబంధించి ఏ తేడాలు రాలేదు. శరీరంలో ఉండే చక్కెర శాతాలలో ఎటువంటి మార్పులు రావు. కానీ రోగం వలన కలిగిన నొప్పి ఏదైతే శరీరములో ఉంటుందో అది ఖచ్చితంగా నియంత్రణలోకి వస్తుంది. రోగము వల్ల శరీరానికి కలిగే కష్టములో కూడా రోగి సుఖంగానే ఉండగలుగుతాడు. రోగమునకు మూలకారణమైన దానిని తీసివేయడం సమ్యోహనం ద్వారా సంభవమే కానీ ఫలితం వెంటనే కనిపించదు. కానీ ఆ ప్రక్రియ మాత్రం నిదానంగా కొనసాగుతూనే ఉంటుంది.

సమ్యోహనం ద్వారా ఇంతకు ముందుగానే నిర్ణయించుకున్న కొన్ని నైతిక విశ్వాసాలలో కూడా నెమ్మది నెమ్మదిగా మార్పులు తీసుకురావడం సాధ్యమే. ఇలా చాలామంది ప్రయోగాలు చేసి ఫలితాలను పొందారు. యుద్ధాలలో పట్టుబడ్డ శత్రుపక్షపు సైనికులను తమవైపు త్రిప్పుకోవడానికి కూడా సమ్యోహన విజ్ఞానముతో ప్రయోగాలు జరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఈ పద్ధతులను 'బ్రెయిన్ వాషింగ్' అని పిలుస్తారు. ఈ ప్రయత్నాలలో కొద్దిపాటి ఫలితమే లభించింది. ఎందుకంటే ఇది అవతలి వారిలో పరిపక్వస్థితికి చేరుకొని ధృఢపడిన దేశభక్తి యొక్క మూలములయందు చేయవలసిన మార్పు. ఇది చాలా కష్టతరమైన పని. దీనికన్నా చెడుమార్గములో పోతున్న వ్యక్తిని తీసుకుని అతను చేసే చెడ్డపనుల నుండి అతడిని దూరం చేసి మంచి పనులు చేస్తూ మంచిమార్గములోకి మార్చడం చాలా

సులభం, సాధ్యము కూడా. ఇందుకు కారణమేమిటంటే వ్యక్తిలో లక్షలాది చెడు కర్మలు దాగి ఉన్నా కూడా లోపల ఉండే ఆత్మలో సత్యతత్వము అనే బీజము ఉంటుంది. అది సమయం రాగానే అంకురించి ఫలించడం మొదలుపెడుతుంది.

సమ్యోహనము నందు ఇచ్చు, సంకల్పశక్తి ప్రధానమైనవి. ప్రయోగకర్త యొక్క ఇచ్చు, సంకల్పశక్తి ఎవరిపై ప్రయోగింప బడుతుందో దానివల్లనే హెచ్చుతగ్గులు జరుగుతుంటాయి. అయినప్పటికీ సమ్యోహితుడైన వ్యక్తియందు అతనిద్వారా తయారుచేయబడ్డ వ్యక్తిత్వపు పరిధిలోనే పనిచేయడం సాధ్యపడుతుంది. అచేతనము యొక్క లోతైనపొరల వలన మనిషి లోపల కొన్ని నైతిక, ఆత్మికపరమైన విశ్వాసాలు మరింత బలంగా ఉంటాయి. వాటిని సమ్యోహన ప్రయోగము ద్వారా తాకడం కష్టం. సామాన్యమైన పనులకు సంబంధించిన విషయాలనే శరీరము మరియు మస్తిష్కము ద్వారా పూర్తి చేయడం సాధ్యపడుతుంది. ఒక వ్యక్తికి జీవులపట్ల దయ అనేది ఆంతరిక విశ్వాసము బలంగా ఉంటే ఆ వ్యక్తిని సమ్యోహనపరచి అతనితో మాంసము తినమని చెప్తే మనస్సు యొక్క లోపలి పొరల్లో ఆ ఆదేశము పట్ల వ్యతిరేకత ఉత్పన్నమై అతను ఆదేశాన్ని పాటించకుండా వ్యతిరేకిస్తాడు. ఈ ప్రకారంగా ఎవరి శీలము, ధనము వంటివి అపహరించబడడం, హత్య చేయడం వంటి దుష్కృత్యాలు చేసేందుకై సమ్యోహనకర్త ప్రయోగం చేస్తే అంతఃకరణ వాటిని తిరస్కరిస్తే ప్రయోగము విఫలమవుతుంది. సాధారణస్థితిలో ఎవరినైనా ఒప్పించి ఏదైనా పనిచేయించడం ఎంతవరకు సాధ్యపడుతుందో, సమ్యోహన పరిచినా కూడా వారిచేత అంతవరకు మాత్రమే పనిచేయించడం సాధ్యమవుతుంది.

ఇచ్చు, సంకల్పశక్తి ద్వారా ఇతరులను సమ్యోహనపరచడం కంటే ఆత్మ-సమ్యోహనము చేసుకోగలిగే స్థాయి చాలా ఉన్నతమైనది. ఏ వ్యక్తి అయినా ఆత్మసమర్పణ ద్వారా తన వ్యక్తిత్వములో తనకు కావలసిన మార్పులు చేసుకోగలుగుతాడు. ఈ ప్రక్రియ ద్వారా వ్యక్తి తన ఆత్మశక్తితో తన చేతనాత్మక-మస్తిష్కమును అర్థతంద్రావస్థలోకి నెట్టివేసి, అచేతనాత్మకతను సామాన్య జీవన గడిపేందుకు అవసరమైన పనుల కొరకు పరిమితం చేస్తాడు. ఈ స్థితిలో అహర్నిశలు శ్రమిస్తేనే బాహ్య మస్తిష్కము యొక్క కృత్రిమ క్రియాశక్తితో పాటు దివ్య-నిద్ర

పిల్లలకు చిన్నతనం నుండే మర్యాదమన్ననలతో కూడిన ప్రవర్తన అలవాటు చెయ్యాలి

యొక్క ఆనందము లభిస్తుంది. ఈ విశ్రాంతి తరువాత ఒక క్రొత్త స్ఫూర్తి లభించడమనే లాభం కలుగుతుంది. దీనితో పాటే చేతనత్వములో అనవసరమైన పొరలు బలహీనపడి, అవసరమైన పొరలు బలపడేలా చేసే అవకాశము కూడా కలుగుతుంది. యోగివర్ణులు ఈ యోగనిద్ర ద్వారా, ఆత్మోత్కర్ష ద్వారా లభించే లాభములను పొందుతారు.

ఫ్రాన్స్ కు చెందిన ప్రసిద్ధ మనోవైజ్ఞానికవేత్త ప్రొ॥ ఇమాహులక్ తన 'కాన్సెప్ట్ ఆఫ్ సజెషన్' అనే పుస్తకములో 'ఏ విధంగా ఇచ్చాశక్తిని ప్రయోగించి తమలోను, ఇతరులలోను అసాధారణ పరివర్తనలు తీసుకురావచ్చో అదే విధంగా ఈ ప్రయోగముతో శారీరిక, మానసిక రుగ్మతలను దూరం చేయడమనే ప్రయోగము చాలా ప్రభావవంతంగా పనిచేస్తుంది' అని అనేక ఉదాహరణల ద్వారా నిరూపించారు.

గొప్పవారు, ప్రఖరమైన ఆత్మబల సంపన్నులు తమ వ్యక్తిత్వమునందు ఆమూలాగ్రము పరివర్తనము తీసుకువచ్చు కొనుటయే కాక ఇతరులను మార్చడము అనే అసంభవ కార్యమును కూడా చేసి చూపించారు. నారదులవారు కొద్దిసేపు కలిసి మాట్లాడితేనే ప్రహ్లాదుడు, ధృవుడు, పార్వతి వంటి ఎంతో

మంది జీవనగమనమే మారిపోయింది. బుద్ధభగవానుని సంపర్కంలోకి వచ్చిన అంగుళీమారుడు, ఆమ్రపాలి వంటి వారెంతమందో పతనావస్థ నుండి దారి మరల్చుకొని ఉన్నతమైన, ఉత్కృష్టమైన జీవనగమనాన్ని స్వీకరించారు. మహాత్మాగాంధీ గారి ప్రభావంతో లెక్కలేనంతమంది వ్యక్తులు త్యాగములు- బలిదానములు చేసేందుకై కార్యక్షేత్రములోకి దూకి గొప్పగొప్ప ఆదర్శాలను నిలబెట్టారు. దీనినే ఆత్మబలములో ఉండే తీవ్రత (ప్రఖరత)గా, ప్రాణతత్వములో ఉండే ఓజస్వితగా చెప్పుకోవాలి. దీనివల్లనే ఎంతోమంది జీవనవిధానాలు మార్చబడ్డాయి. సమోహనము అనేది ఒక కళ. చిన్నచిన్న సాధనల ద్వారా ఇందులో పారంగతులు అవవచ్చు. అయితే వ్యక్తిత్వములో ఇంతటి శక్తిని ఆత్మతేజమును, ఆత్మబలమును, ప్రాణశక్తిని, బ్రహ్మవర్చస్సును వికసించుకుంటే ప్రజలు తమ వ్యక్తిత్వము యొక్క మాయతో సమోహనం చేసి అనాయాసంగా వారిని ఉత్కృష్టత, ఆదర్శవాదములు అనే పథంలో అగ్రగాములుగా తీర్చిదిద్దగలరు. (సమాప్తం)

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 17 (9.34) నుండి
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

మానవత్వం

స్వర్గీయ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిగారు కేంద్ర గృహమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు ఢిల్లీలో ఆయన నివాసగృహానికి రెండు ద్వారాలున్నాయి. ఒకటి సామాన్య ప్రజలు నడిచే వీధి వైపు ఉండేది. రెండవది అక్షరురోడ్డు వైపుండేది. ఒకరోజున కూలి పనిచేసే మహిళలు నెత్తిమీద కట్టెల మోపును పెట్టుకుని ఆ వీధిగుండా పోతున్నారు. వారిలో ఒక స్త్రీకి కళ్ళు తిరిగినట్లైంది. విశ్రాంతి కోసం శాస్త్రిగారి ఇంటిలోకి వచ్చి కూర్చుంది. కాపలాదారు వెళ్ళిపోవుని హడావుడి చేశాడు. ఇంతలో శాస్త్రిగారు వచ్చి కాపలావానిని మందలించుగా ఇలా అన్నాడు - "చూడు! ఆమె నెత్తిన మోయలేని బరువు ఉన్నది. పాపం కొద్దిసేపు విశ్రాంతి తీసికొని వెళ్ళిపోతుందిలే. ఆమెను ఇబ్బంది పెట్టకు."

- అనువాదం: పొన్నూరు హైమవతీ శాస్త్రి

భరద్వాజ మహర్షి

వనవాస సమయంలో భరద్వాజ మహర్షి ఆశ్రమంలో నివసిస్తూ ఉన్న రాముని వద్దకు భరతుడు వచ్చి, అయోధ్యకు రమ్మని ప్రార్థిస్తాడు. భరతుని ఆదర్శనిష్ఠపట్ల ప్రసన్నుడైన భరద్వాజుడు భరతుని, అతని వెంట ఉన్న నగరపౌరులను తన ఆతిథ్యాన్ని స్వీకరించి వెళ్ళమంటాడు. కనీసం వంటి నిండా కట్టుకోవడానికి బట్టలయినా లేని ఈ మహర్షి ఇంత పెద్ద సమూహానికి ఆతిథ్యం ఎలా ఇస్తాడా అని రాజ్యాధికారులు, పురప్రజలు ఆశ్చర్యచకితులవుతారు. భరతుడు మాత్రం మహర్షి ఇచ్చే ఆతిథ్యం తన జన్మజన్మల సుకృతంగా భావించి అంగీకరిస్తాడు. క్షణాలమీద మహర్షి తన దైవశక్తిని ఆవాహన చేసి బ్రహ్మాండమైన విందు భోజనాన్ని, సమస్త రాచమర్యాదలను ఏర్పాటు చేస్తాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

మన జీవితం గురించి మనం ఆలోచించుకోవాలి, పక్కవాళ్ళ గురించి మనకెందుకు?

కర్తవ్యము యొక్క పిలుపు

‘ఇందుకు నేను బాధ్యుడిని, ఇది నా కర్తవ్యము’ ఇలాంటి ఆలోచనలు మనిషిని కుదిపేయడమే కాక ఆశ్చర్యంలో పడేస్తాయి. ‘ఓ మానవుడా! ఇది నీ పని, జయాపజయాలన్నీ నీవు సంపాదించు కునేవే, నీలాంటివాడు ఇంకోడు లేడు అనే మాటలు మనం చేసే పనులన్నింటిలోను రహస్యంగా మనకు వినపడుతూనే ఉంటాయి. నీ కర్తవ్యాన్ని నీవే నిర్వర్తించాలి.

నేను చేయవలసిన పని ఏమిటి? అనే ప్రశ్న మీకు రావచ్చు. అందుకు కొందరు నేను పరమాత్మజ్యోతిని అని చెప్పుకుని నిశ్చింతగా కూర్చుంటారు. మరికొందరు పొరుగువారితో సానుభూతితో వ్యవహరించాలి అని చెప్తారు. మూడవరకంవారు తల్లితండ్రుల సేవ చేయాలి, అన్నదమ్ములు, అక్కచెల్లెండ్రతో సరిగ్గా ప్రవర్తించాలి అని చెప్తుంటారు. కానీ ఈ గుణాలన్నింటిలోకి శ్రేష్ఠమైన నా గుణమేమిటంటే నేను నాతో ఈ రకమైన ప్రవర్తనను కలిగి ఉండడం. ఎప్పటివరకు నేను నన్ను నేనుగా తెలుసుకోలేదో అప్పటివరకు ఇతరులను నేను ఎలా గుర్తించగలను? ఎవరి గురించి నాకు ఏమీ తెలియదోవారి పట్ల నేను గౌరవం ఎలా వ్యక్తపరచగలను? తోటివారితో వ్యవహరించేటప్పుడు చక్కగా మనసుకోవాలని చాలామంది చెప్తుంటారు.

ఇప్పుడు మనం తెలుసుకోవలసినదేంటంటే మన పట్ల మన కర్తవ్యమేంటి? మన ఏకాంతంలో మన ప్రవర్తన మనకు తప్ప మరెవ్వరికి తెలియదు. ఆ ప్రవర్తన యొక్క ప్రభావం మనపైనే ఉంటుంది. అందువల్ల అందుకు మనమే బాధ్యత వహించాలి. ఒకవేళ ఆ ప్రభావం ఇతరులపై పడినా కూడా బాధ్యత మనదే అవుతుంది. అందుచేత ప్రతి ఒక్కరు తమను తాము అదుపులో పెట్టుకుంటూ శరీరమును, మనస్సును స్వచ్ఛంగా ఉంచుకోవాలి, మన కోరికల మీద మనం అంకుశం ప్రయోగించాలి. మందు త్రాగడం, జూదమాడడం, వ్యభిచరించడం వంటి పనులు చేయకూడదు. వీటివలన శక్తి క్షీణించడమే కాక పరువు కూడా పోతుంది. ఇలాంటి విషయవాసనలకు దూరంగా ఉంటూ మనస్సును, బుద్ధిని, ఆత్మను చక్కగా చూసుకోవాలి. అలా చేయకుండా చేసే పనులు శ్రేయస్కరం కావు. అలా వచ్చే సాఫల్యాలేవీ లాభాన్ని చేకూర్చలేవు.

ఈ విధమైన ఆలోచనలు చేయడంవల్ల మానవుడు తన అంతరంగ వృత్తులను శుభ్రపరుచుకొని నిర్మలంగా, పవిత్రంగా ఉంచుకోగలడు. అప్పుడు వీటిని విశేషరీతిలో ఎలా ఉపయోగించు కోవాలో ఆలోచించగలుగుతాడు. జీవితానికి కొన్ని లక్ష్యాలనేవి తప్పనిసరిగా ఉండాలి. జీవిత కర్తవ్యములను శోధించి ఆ దిశగా

ప్రయత్నాలు సాగించకపోతే జీవితమంతా సముద్రం మధ్యలో చిక్కుకుని చుక్కానిలేని నావవలె కొట్టుమిట్టాడుతుంది. అన్నింటి కంటే శ్రేష్ఠమైన కర్తవ్యమేమంటే మనం మానవజాతికి సేవ చేయాలి. వారి స్థితిని మెరుగుపరిచే ప్రయత్నాల్లో భాగస్వాములం కావాలి. ఇందులోనే నిజమైన భగవద్భక్తి దాగి ఉంది. ఎవరు భగవానుని పని చేస్తారో వారే అసలైన భగవానుని మనుష్యులు. భగవానుని పేరు వాడుకుని జీవించే ధూర్తులు వేలాది మంది ఉన్నారు. చిలకకు దేవుని పేరు పలకడం నేర్పితే అది చక్కగా పలుకుతుంది. అందువల్ల అది భగవంతుని అంశగా చెప్పబడదు. మానవజాతిని మంచిస్థితికి చేర్చాలనే కర్తవ్యాన్ని అందరూ నిర్వర్తించాలి. ఈ నియమం ఆధారంగానే వ్యాపారస్తులు వ్యాపారం సాగించవచ్చు. న్యాయవాదులు ఈ పద్ధతిననుసరించే తమ వృత్తిని కొనసాగించవచ్చు. ఈ విధమైన నియమాలను పాటించేవ్యక్తి ఎప్పటికీ ధర్మము, నీతినుండి జారిపోడు. అతను ధర్మచ్యుతుడు అయితే మానవజాతి ఉన్నతి అనే మెట్లను ఎక్కాలనే ధారణను పూర్తిచేయలేడు.

ఈ విషయాలన్నింటి సారాంశమేమంటే ఎవరు స్వయంగా పరిశుద్ధులో, ఎవరు ఇతరులను ద్వేషించరో, ఎవరు ఇతరుల నుండి అన్యాయంగా లాభాన్ని అపేక్షించరో, ఎవరు మనస్సును ఎల్లప్పుడూ పవిత్రంగా ఉంచుకుంటారో వారే నిజమైన ధనవంతులు. ఇటువంటివారి వలననే మానవజాతికి సేవ చేయడం సాధ్యపడుతుంది. కఱ్ఱలోనే అగ్ని లేకపోతే అది మిగిలిన కఱ్ఱలను ఎలా మండించగలుగుతుంది? తావే నీతిని అవలంబించలేకపోతే ఇతరులకు ఎలా నేర్పించగలరు? మునిగి పోతున్న వాడు ప్రక్కవాడిని ఎలా కాపాడగలడు? నీతిని అవలంబించేవారికి సేవ ఎలా చేయాలి అనే ప్రశ్నే తలెత్తదు. వారిలో అసలు అలాంటి అనుమానమే ఉదయించదు. మాధ్యమ ఆర్కాల్డ్ ఇలా అంటాడు ‘ఒకప్పుడు నేను నా మిత్రునికి ఆరోగ్యము, విజయము, కీర్తి రావాలనే కోరికతో ఉండేవాడిని. కానీ ఇప్పుడు అలా కోరుకోవడం లేదు. ఎందుకంటే ఈ కోరికలన్నీ తీరడం, తీరకపోవడం అనే వాటిపై నా మిత్రుని సుఖ, దుఃఖాలు ఆధార పడిలేవు. అందుచేత అతను ఎల్లప్పుడూ నీతిమార్గం నుండి విచలితుడు కాకుండా స్థిరంగా ఉండాలని అభిలషిస్తున్నాను. ఎమర్సన్ ఇలా అన్నాడు ‘మంచివారికి కలిగే దుఃఖము కూడా వారికి సుఖాన్నే ఇస్తుంది. చెడ్డవారికి అందివచ్చే ధనము, కీర్తి కూడా వారికి ప్రపంచంలో దుఃఖాన్ని మాత్రమే మిగులుస్తాయి.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1940
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

పక్కవాళ్ళ జీవితం గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే మన జీవితం వృధా అయిపోతుంది

సఫలతను ఎలా పొందాలి?

కార్యప్రణాళికను రూపొందించడం, వ్యవస్థను నిభాయించడం అన్నవి ఒక నాణెమునకు రెండువైపులా గల బొమ్మ-బొరుసు వంటివి. ప్రణాళిక ద్వారా పని యొక్క రూపురేఖలు తయారవుతాయి. దాని రేఖాచిత్రం రూపొందించబడుతుంది. అంటే ఏ పనిని, ఎటువంటి క్రమబద్ధమైన రీతిలో లేదా అంచెలంచెలుగా, నిశ్చిత సమయములో ఏవిధంగా పూర్తిచెయ్యాలి అన్న విషయము నిర్ధారించబడుతుంది. ప్రణాళిక అన్నది కార్యము యొక్క 'భౌతికపక్షము' అయితే; రూపుదిద్దబడిన ప్రణాళిక ఏ పద్ధతి ద్వారా అమలులో పెట్టబడుతుందో దానిని 'వ్యవస్థాపక పక్షము' అని పేర్కొంటారు. రెండూ ఒకదానికొకటి పరిపూరకములు. కేవలము ప్రణాళిక సిద్ధం చేయబడి ఉండి, అది అమలుకు నోచుకోకపోయినచో ఆ ప్రణాళిక కాగితాలకే పరిమితమైపోయి ఉంటుంది. అలాగే కేవలము వ్యవస్థ ఉండి, దానికి నిశ్చితమైన ఏ ప్రణాళిక లేనప్పుడు, తద్వారా సార్థకమైన ఫలితమేమీ చేకూరదు. అందువలన రెండింటికి తమ తమ విలక్షణమైన గొప్పతనము ఉన్నది.

ప్రణాళిక-బీజము! వ్యవస్థ-దాని ఆకారము! మస్తిష్కమనే సారవంతమైన భూమిలో ప్రణాళిక పల్లవిస్తుంది. వ్యవస్థ కర్మక్షేత్రములో క్రియాన్వితమౌతుంది. ప్రణాళిక ఎప్పుడూ కూడా దూరదృష్టితో కూడినదై ఉండాలి. వ్యవస్థ కూడా చురుకుగా సాగుతూ ఉండాలి. ఇందుకోసమే శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మహాభారత యుద్ధములో ప్రప్రథమముగా 'ప్రణాళిక-వ్యవస్థ' అనువాటిని రెండు భాగములుగా విభజించాడు. అంతకు ముందు కాలములో ప్రణాళిక-ఏర్పాట్లు (వ్యవస్థ) అన్న రెండు పనుల పర్యవేక్షణ ఒకే వ్యక్తి ద్వారా నిర్వహించబడుతుండటం కనిపించేది. ఇది పాతకాలం నాటిమాట. పూర్వము అమలులో ఉండే పద్ధతి. విశాలమైన కౌరవసేన పక్షమున యుద్ధము చేసిన భీష్మపితామహునకు యుద్ధమునకు సంబంధించిన యుద్ధతంత్రమును రచించుటతోపాటు, దానిని అమలులో పెట్టుట అన్న బాధ్యత కూడా ఇవ్వబడినది. ఆయన ఈ రెండింటినీ నిర్వహించగల సమర్థుడే! ఆయన శక్తి సామర్థ్యములలో ఎట్టి లోటు లేదు. కౌరవపక్షమునకు ప్రధానసేనాపతిగా నిలిచాడు. యుద్ధపుటెత్తులను వేయటంతోపాటు, యుద్ధమునకు సంబంధించిన వ్యవస్థసంతటిని ఆయనే పర్యవేక్షించేవాడు.

భీష్మపితామహునకు తన సరిక్రొత్త యుద్ధనీతిని రచించుటకు, ఎత్తులను వెయ్యటానికి తగిన సమయము చిక్కర పోవడముతోపాటు, ఇతరేతరమైన సమస్యలెన్నో తలెత్తుతు ఉండేవి. ఎందుకంటే యుద్ధవ్యవస్థనంతా కూడా ఆయనే చూసుకొనవలసివచ్చేది. ఈ కారణముగానే భీష్మపితామహుడు ఒంటరిగానే అన్ని వేదికలపైనా నిలిచి ఎదురొచ్చే సమస్యలతో తలపడవలసివచ్చినది. భీష్ముడు ఒక్కప్రక్క యుద్ధం చేసేవాడు. మరోప్రక్క వ్యూహారచన చేసేవాడు. వీటితోపాటు సమస్త ఏర్పాట్లను పర్యవేక్షించవలసివచ్చేది. తత్కారణముగా చక్కని ప్రణాళికలను రచించే సమయములో పొరపాట్లు దొర్లేవి. ఎందుకంటే ప్రణాళికను వేయాలంటే శాంతమైన మనస్సు, తగిన సమయం అవసరమవుతాయి. ఈ కారణముగానే కౌరవసేనలో మహాభారత కాలమునకు చెందిన ఎందరెందరో గొప్పగొప్ప వీరులు, సేనాపతులు ఉన్నా కూడా కౌరవులు ఓటమిని చవిచూడవలసివచ్చినది. విజయమును హస్తగతం చేసుకోవటానికి చక్కని ఎత్తుగడలు వేయవలసి ఉంటుంది, అంతేకాక అత్యంత వేగంగా ప్రణాళికను కార్యరూపములోకి తీసుకురావలసి ఉంటుంది. భీష్ముని శక్తిసామర్థ్యములలో, నైపుణ్యములో ఎట్టి లోటు లేకపోయినప్పటికీ విజయమును అందించటానికి ఇంతటి మహాయుద్ధములో 'ప్రణాళిక-వ్యవస్థ' అన్న రెండు వేదికలపైనా ఏకకాలములో నిలబడుతూ ఒంటరిగా పనిచేయవలసివచ్చినది కనుకనే అప్పుడప్పుడు వాటన్నింటిలో పొరపాట్లు జరుగుతుండేవి.

సరిగ్గా దీనికి వ్యతిరేకముగా భగవంతుడు కృష్ణుడు ప్రప్రథమముగా 'వ్యవస్థ-రణనీతిని రచించుట' అన్న పనులను పాండవుల సైన్యంలో గల ఇద్దరు వేర్వేరు వ్యక్తులకు అప్పగించాడు. యుద్ధపుటెత్తులను రచించే బాధ్యతను అర్జునుని చేతిలో పెట్టాడు. ఆ ఆలోచనలను అమలుచేయటానికి దృష్టద్యుమ్నుడిని పాండవుల సేనకు ప్రధానసేనాపతిగా నియమించాడు. వ్యవస్థను సంబాళించటము అంత పెద్ద పనేమీ కాదని కృష్ణునకు తెలుసు. తక్కువ ప్రతిభ ఉన్న వ్యక్తి సైతం దీనిని నిర్వహించగలడు. కానీ యుద్ధమును గెలుచుటకు కావలసిన ఎత్తులను వేయటానికి ఒక తెలివైన, యుద్ధ మెళకువలు తెలిసిన నిపుణుని ఆవశ్యకత ఉంటుంది. అర్జునుడు ఒక నేర్పరియైన యుద్ధవీరుడు! యుద్ధమునకు సంబంధించిన

"డబ్బులుంటే జీవితంలో సమస్యలు ఉండవు" అని అనుకోవడం సరికాదు

అన్ని ఎత్తుగడలతో బాగా పరిచయమున్నవాడు. అందువలన ఆనాటి పోరు ముగిసిన తరువాత అర్జునుడు తన మిత్రుడైన శ్రీకృష్ణునితో కలిసి కేవలము రణనీతిని రచించే పనిని మాత్రమే చేపట్టాడు. యుద్ధ విరామసమయములో అర్జునుడు నిశ్చలమైన మనస్సుతో ప్రణాళికలను రూపొందించేవాడు.

ఇటు ప్రక్క భీష్మపితామహుడు ప్రణాళికలను రచించడముతోపాటు, ఏర్పాట్లను పర్యవేక్షించుకొనవలసివచ్చింది. అందువలన ఎత్తులను వేసే సమయములో ఏకాగ్రమనస్సుడై ఉండలేకపోయేవాడు. అటువైపు ఇదే పనిని శ్రీకృష్ణుడు తన చెలికాడైన అర్జునుని చేత ఎంతో చక్కగా చేయించేవాడు. ఈ కారణముగానే విశాలమైన కౌరవసైన్యము మీద పరిమితముగా ఉన్న పాండవసేనకు విజయపతాకమును ఎగురవేసే అవకాశము లభించినది. యోగేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణుడు ఎంతో గొప్ప బుద్ధిబలం కలిగినవాడు. గొప్ప ధీశాలి. వ్యవస్థ-బుద్ధిల యొక్క శిక్షణను ఇవ్వటానికి అవతరించాడు. జగద్గురువు 'ప్రణాళిక-వ్యవస్థ' లనే రెండు కళ్యేములను వేర్వేరు వ్యక్తుల చేతికి అప్పగించి, తద్వారా 'సఫలత ఎలా లభిస్తుంది' అన్న దానిని ఆచరణాత్మకముగా చేసి చూపించాడు. ఆయన స్వయముగా ఆ నీతిని అనుసరించాడు. వ్యవస్థాసంబంధమైన అన్ని బాధ్యతలను యోగ్యులైన అధికారుల చేతిలో పెట్టి, స్వయముగా తానే ప్రణాళికలను రచించేవాడు కనుకనే కృష్ణుడు ద్వారకాధీశుడై ఉండి కూడా అంత నిశ్చింతగా జీవించ గలిగాడు. రాజధాని ద్వారకలో ఉండేది. గీతాకారుడైన కృష్ణుడు మాత్రం ద్వారకకు బహుదూరములో ఉన్న బెట్ ద్వారకలో ఉండేవాడు. అదికూడా ద్వారకలో ఒక భాగమే.

వాస్తవానికి వ్యవస్థను చక్కబెట్టడానికి కుశాగ్రబుద్ధిగల ఏ ప్రతిభావంతుని ఆవశ్యకత ఉండదు. బహు చక్కటి ప్రణాళిక ఉన్నట్లుయితే ఒక సామాన్యమైన వ్యక్తి సైతం వ్యవస్థ యొక్క పగ్గములను చేపట్టి నేర్పుగా సంబాళించగలడు. ఎందుకంటే వ్యవస్థాపకుడు వ్యవస్థను నిర్వహించవలసి ఉంటుంది. ఇవ్వబడిన కార్యప్రణాళికను ఏ రీతిలో క్రియాన్వితము చేయాలి? అన్న దాని దశ-దశ చూడవలసి ఉంటుంది. మరోవిధంగా చెప్పాలంటే 'ఇవ్వబడిన కార్యప్రణాళికను సరైన రీతిలో అమలులో పెట్టగలిగే ఒక కుశల సంరక్షకుడుగా' ఉండాలి వ్యవస్థాపకుడు. వ్యవస్థాపకునికి వ్యవస్థను నిర్వహించడం తప్ప మరే పని చెయ్యవలసిన ఆవశ్యకత ఉండదు. మరేదీ ఆలోచించవలసిన అవసరము ఉండదు. తత్కారణంగా ప్రణాళికను తగిన రీతిలో అమలులో

పెట్టటానికిగాను తన సమస్త శక్తులను ఒడ్డుతూ ఏర్పాట్లను పర్యవేక్షిస్తాడు, వ్యవస్థను బాగా నిర్వహిస్తాడు, అలాకాకుండా ఒకవేళ వ్యవస్థాపకునికి ప్రణాళికను రచించే పనికూడా అప్పగించబడితే కనుక వ్యవస్థ ఉన్నా గాడి తప్పుతుంది లేదా ప్రణాళికయైనా పేలవంగా రచించబడుతుంది. ఒకేసారి అన్ని వేదికలపైనా నిలబడి సమర్థవంతముగా పనిచెయ్యడమనేది అందరికీ సాధ్యం కాదు. రెండు పనులను ఏకకాలములో సమర్థవంతముగా నిభాయించగల విలక్షణమైన వ్యక్తులు కొంతమందే ఉంటారు.

రాజ్యపు పగ్గాలను చంద్రగుప్తుని చేతికి అప్పగించి చాణుక్యుడు సువిశాల భారత నవనిర్మాణమునకు కావలసిన గొప్పగొప్ప ప్రణాళికలను రచిస్తుండేవాడు. కనుకనే చాణుక్యుడు తన పనిలో విజయము సాధించాడు. రామకృష్ణా మిషన్ ను స్థాపించుట అన్న బాధ్యతను పూర్తిచేసిన పిమ్మట వివేకానందుడు దాని బరువు-బాధ్యతలను నిభాయించటానికి బ్రహ్మానందుడిని మిషన్ కు అధ్యక్షునిగా నియమించి తాను నిశ్చింతగా జీవించాడు. వ్యవస్థను నిర్వహించడమన్నది ఎటువంటి యుక్తియుక్తమైన కార్యము అంటే మొత్తము పనినంతటిని ఓ కంట కనిపెడుతు, కళ్యేములను సరిగ్గా సంబాళించుటలో ఎంతో తెలివైన వ్యక్తి కూడా ఒక్కొక్కసారి మానసికముగా అలసిపోయి చతికిలపడిపోతాడు. బుద్ధి తీక్షణముగా ఉండాలంటే ఆ వ్యక్తి ఈ మొత్తము వ్యవహారంలో ఎక్కువగా తలదూర్చకూడదు. అయితే వ్యవస్థ అన్నది ఎంత ఆకర్షణీయమైన భూమికను కలిగి ఉంటుందంటే అందులో అధికారము-ప్రతిఫల ప్రభావము అధికముగా ఉంటుంది. అధికారం వలన అహంకారమునకు ఎంతో తృప్తి లభిస్తుంది, తుష్టినొందుతుంది. వ్యవస్థకు ఆకర్షణ ఎక్కువగా ఉంటుంది. ఎంతోమంది అధికారపీఠం వైపుకే మొగ్గుచూపటం సర్వత్రా కనిపిస్తూనే ఉంటుందికదా!

ప్రణాళికలు రచించే ధీశాలి క్రొత్త క్రొత్తవాటిని రచించుటలో సంతృప్తిని పొందుతాడు. తన ఆలోచన క్రియాన్వితమువ్వటమును చూసి ప్రసన్నుడౌతాడు. అతను వ్యవస్థాపరమైన గందర గోళములో ఎక్కువగా తలదూర్చాలని అనుకోడు. అందుచేత కార్యసాఫల్యము కొరకు ప్రణాళిక-వ్యవస్థలను రెండు వేర్వేరు క్షేత్రములుగా విభజించుట తప్పనిసరి. కార్యసఫలత యొక్క మర్మము ఇదే!

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 2010
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

డబ్బుని ఎలా ఖర్చు చేసుకోవాలి తెలియకపోతే అనేక సమస్యలు వస్తాయి

శబ్దతత్త్వం యొక్క అద్భుతమైన శక్తి

సామాన్యముగా మనుష్యులు జలము, బాష్పము (ఆవిరి), అగ్ని, విద్యుత్తు, వాయువు, గ్యాస్ వంటి శక్తులను అనుభూతి చెందుతూ ఉంటారు. అయితే స్థూలపదార్థముల మీద ప్రత్యక్ష ప్రభావమును చూపించగలిగే శక్తి శబ్దములో ఉన్నది అన్న విషయమును మనిషి అంత తొందరగా విశ్వసించలేడు. మధురమైన వాక్కులతో ఎదుటివారి మనస్సు ప్రసన్నం చెందుతుందని, కఠోరమైన శబ్దములు పలికినప్పుడు బాధ పెల్లుబుకుతుందని, భావనాయుక్తమైన సంగీత తరంగములు వినుట వలన హృదయమనే వీణాతంతువులు రాగాలు పలుకుతాయని, అలాగే ఆవేశం నిండిన స్వరంతో వీరత్వమును ప్రదర్శించే గానం ఆలకించబడినప్పుడు సైనికులు వీర మరణము చెందటానికి లేదా శత్రువులను ఖండఖండములుగా నరకాలి అనే తలంపుతో ఆ పనిని నెరవేర్చటానికి సమరోత్సాహంతో ముందడుగు వేస్తారని మనిషి నమ్ముతాడు. కానీ భావనాత్మకమైన ప్రభావములనన్నింటిని ప్రతివ్యక్తి ఒకేలాగా అనుభూతి చెందలేడు. కోమలహృదయం గల మరియు కఠోర హృదయం గల ఈ భిన్నమైన ఇద్దరి వ్యక్తుల మీదా కరుణను ఒలికించే గీతం ఒకేరకమైన ప్రభావమును చూపించదు. ఈ ప్రకారము గానే ఒక శృంగారభరితమైన గానం సూతనముగా వివాహం చేసుకున్న ఒక నవయువకుని మీద, ఒక వృద్ధసన్యాసి మీద ఒకేలాంటి ప్రభావమును చూపించదు.

కానీ ఇప్పుడు 'శబ్ద ప్రభావం కేవలం భావనలనేకాదు, ధ్వని ద్వారా వాతావరణములో ఉత్పన్నమయ్యే అదృశ్య తరంగములు ప్రాణులతోపాటు అనేక పదార్థములను నిశ్చయంగా ప్రభావితం చేయగలవు' అని అనేకమైన వైజ్ఞానిక ప్రయోగములు నిరూపిస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు: ఒక గాజు గ్లాసును చిన్నగా చేతితో తడుతూ, సరిగ్గా దానివలెనే ధ్వనించే పియానో లేదా సారంగీ వంటి వాయిద్యమును నిరంతరం మీటుతూ ఉంటే కొద్దిసేపటిలోనే ఆ గాజుగ్లాసు ఆ శబ్ద తరంగముల తాకిడి, ఒత్తిడి శక్తివలన ముక్కలు ముక్కలై భక్కున బ్రద్దలవుతుంది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో పాల్గొన్న తరువాత జర్మన్ దేశపు వైజ్ఞానికులు యుద్ధమునకు సంబంధించిన కొన్ని యంత్రములను ఆవిష్కరించారు. అందులో భాగంగా

శబ్దశక్తిద్వారా సైనికులను సంహరించగలిగే ఒక యంత్రమును రూపొందించారని తెలిసింది. దాని ఆవిష్కర్త ఇలా అన్నాడు. 'శబ్దశక్తితో పనిచేసే యంత్రం ద్వారా ప్రతి సెకెండ్ కు 10 లక్షల కన్నా ఎక్కువ కంపనములను ఆవిర్భవింపజేసినప్పుడు, మనిషిలోని జ్ఞానతంతువులు తక్షణమే దెబ్బతింటాయి. అతను లిప్తపాటున మరణిస్తాడు. ఆ శబ్దతరంగములను ఏ వ్యక్తిమీద కేంద్రీకరిస్తామో అతను విద్యుదాఘాతమునకు గురైన వ్యక్తివలె వెనువెంటనే ప్రాణములు కోల్పోతాడు.' అయితే యుద్ధరంగము నకు సంబంధించిన విషయములను ఎప్పుడూ అత్యంత రహస్యముగా ఉంచుతారు. ఇందువలన ఆ వైజ్ఞానికుడు తన యంత్రమును ఎంతవరకు ఉపయోగంలోకి తెచ్చుకున్నాడు? సైనికాధికారులు దానిని గురించి ఏ నిర్ణయం తీసుకున్నారు? అన్న విషయములు తదనంతర కాలములో వెలుగులోకి రాలేదు.

నిజానికి ప్రపంచములోని గొప్ప గొప్ప శక్తులలో 'శబ్దం' ఒకటి. దీనిని గురించి మనకు చాలా తక్కువగా తెలుసు. పరస్పరం ఆలోచనలను ఇచ్చిపుచ్చుకునేందుకు, సంభాషణ అనే మాధ్యమం ద్వారా శబ్దమును ఉపయోగించుకుంటూ అని మనం సామాన్యంగా అనుకుంటూ ఉంటాం లేదా ప్రకృతి, ప్రాణుల కదలికల వలన, యంత్రములు, వాహనముల తిరుగుట వలన గోల, కోలాహలం పుడుతూ ఉంటుంది. ఇదంతా సామాన్యమేనని అనిపిస్తూ ఉంటుంది. కానీ నిశ్చయంగా ఇది అసాధారణమైనదే.

సృష్టి ఎలా ఆరంభమైనది? దీనిని గురించి తత్త్వజ్ఞానులు ప్రతిపాదించినది ఏమిటంటే ప్రప్రథమముగా ప్రకృతి పురుషుల సమాగమం జరిగినప్పుడు గంట మ్రోగినప్పుడు ఉత్పన్నమయ్యే ధ్వని వంటి రఘుంకారసహిత ఓంకారనాద ప్రవాహం వెలువడింది. దానితో ప్రకృతిలో కదలికలు వచ్చాయి. ఆ ప్రకంపనలు చిన్నా-పెద్దా గోళాకార సూక్ష్మాణువులను తయారు చేశాయి. ఆ పిమ్మట ఉత్పాదన, అభివర్ధన, పరివర్తనల క్రమము కొనసాగినది. ఈ రీతిగా శబ్దం వలన సృష్టి ఏర్పడినది.

వైజ్ఞానికులు పదార్థములను గురించి లోతుగా అధ్యయనం సాగిస్తూ ఇప్పుడు ఇంకా మున్ముందుకు సాగిపోతున్నారు. ఒకప్పుడు పరమాణువునే పదార్థములోని అత్యంత సూక్ష్మమైన

ఆదాయం కన్నా ఖర్చు పదిరూపాయలైన తక్కువగా ఉంచుకోవాలి

భాగం అని భావించేవారు. ఆ తరువాత అణుసముదాయము నకు మధ్యబిందువుగా ఉన్న 'నాభిక' (nucleus) అతి ముఖ్యమైనదిగా తేలింది. ఆ పిమ్మట శక్తితరంగములు ప్రముఖమైవిగా అంగీకరించబడ్డాయి. ఆ తరంగముల సముచ్చయమే పరమాణువు అని చెప్పబడినది. అందుచేత తరంగములే ప్రముఖమైనవి. తరంగములు శబ్దం-ప్రకాశం-వేడి అను మూడు భాగములుగా విభజించబడినవి. తిరిగి ఆ మూడింటిలో శబ్దమే ప్రప్రథమ స్థానమును కైవశం చేసుకున్నది. శబ్దతత్త్వం యొక్క పరిణామం ఫలితముగానే ఈ ప్రకృతి విస్తరించినది అన్న నిర్ణయమునకు వచ్చారు వైజ్ఞానికులు.

యోగాభ్యాసంలో నాదబ్రహ్మ, శబ్దబ్రహ్మ, శృతియోగం, స్వరయోగం, మంత్రయోగం, లయయోగం వంటివి సాధన చేయబడతాయి. ఈ మాధ్యమముల అన్నింటిలో శబ్దసాధనకు అధిక ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడినది. ధ్వనిశక్తి యొక్క విభిన్న ఉపయోగములు, ఉపచారములు, నిర్ధారణల మీదనే సమస్త మంత్రవిజ్ఞానం ఆధారపడి ఉన్నది. మంత్రముల కూర్పు (సంరచన)లో 'భాషావిజ్ఞానం' అనగా భాషకు చెందిన పరిజ్ఞానం, వ్యాకరణానుబంధమునకు అంత ప్రాముఖ్యత ఇవ్వబడలేదు. అక్షరములను పరస్పరం కూర్చే క్రమం ఆధారంగా ఉత్పన్నమయ్యే ధ్వని భేదం యొక్క స్థాయి మరియు ప్రభావమునకు ప్రథమ స్థానం ఇవ్వబడినది. గాయత్రీమంత్రం యొక్క గొప్పతనం మంత్రార్థం మీద ఆధారపడలేదు. వ్యాకరణ శాస్త్ర దృష్టితో అది పరిశీలన చెయ్యబడలేదు. దాని ఉచ్చారణ క్రమములోనే మొత్తము విశేషము దాగి ఉన్నది. ఆవిధమైన ఉచ్చారణచేతనే అంతరాళములో ప్రసుప్తస్థితిలో ఉన్న చక్రములు, ఉపత్యక్తలను జాగృతము కావించే ఉద్దేశ్యము నెరవేరుతుంది. అదృశ్యజగత్తులోని కదలికల మీద కూడా దాని ప్రభావము పడుతుంది. అటువంటి ఎన్నెన్నో రహస్య మయ కారణములే మంత్రవిజ్ఞానమునకు ఆధారశిలలు!

ఇప్పుడు వైజ్ఞానికరంగములో శబ్దశక్తిని అధికముగా ఉపయోగించుకుంటున్నారు. యంత్రమానవుడు (రోబో) మాట (శబ్దము)లను అర్థము చేసుకొనగలడు. తిరిగి జవాబియ్య గలడు. ఆదేశములను అనుసరించి పనిచేయగలడు.

ప్రాచీనకాలములో 'మంత్రశక్తిని, శబ్దశక్తిని' విభిన్న రకములైన శక్తులను ఉత్పత్తి చెయ్యటానికి, ప్రాకృతిక ప్రయోజనముల కొరకు తగిన మాధ్యమముగా భావించేవారు. ఇది చాలా చచ్చకగా, తేలికగా ఉత్పత్తి చేయబడుతుంది, దాని ప్రభావము అద్భుతం, అద్వితీయం. ఇతర రకములైన శక్తులను

ఉత్పత్తి చేయటానికి ఎక్కువ ధరగల ఉపకరణములు కావాలి. అంతేకాకుండా అత్యంత ఖరీదైన ఇంధనము కూడా చాలా ఎక్కువ పరిమాణములో అవసరమౌతుంది. పైగా ఇంధనము పాడైపోవచ్చు. ఉపకరణములు అరిగిపోయి, చివరకు ముక్కలు ముక్కలుగా అయిపోవచ్చు. శబ్దమును మానవ శరీరమనే ప్రయోగశాలలోనే కోరుకున్న స్థాయిలో సామర్థ్యమును అనుసరించి ఉత్పత్తి చేయవచ్చును. మానవ శరీరము ఎటువంటి అద్భుతమైన యంత్రపరికరం అంటే, దానిలో ప్రాకృతిక జగత్తును మరియు చేతనాజగత్తును ప్రభావితము చేయటానికి, సంపర్కమును ఏర్పరచుకొనటానికి, ఇచ్చిపుచ్చు కోవటానికి ఆవశ్యకమైన సామర్థ్యము తగిన పరిమాణములో ప్రోదిచెంది ఉన్నది. ఈ కారణముగానే సాధకులు యోగం మరియు తపస్సు ద్వారా శరీర యంత్రం మరియు మనః తంత్రమును పరిశోధించి 'ధ్వని ప్రవాహమును ఉత్పత్తి చేసి మంత్రవిద్య ద్వారా పొందగలిగే లాభములను కైవశం చేసుకునే విధంగా' తమను తాము సంస్కరించుకుంటారు.

శబ్దవిద్య యొక్క సామాన్య ఉపయోగం కూడా తక్కువైన దేమీ కాదు. అందులో పదార్థములను, ప్రాణులను ప్రభావితం చేయగల అద్భుతమైన శక్తి నెలకొనియున్నది. గద్యం యొక్క ఉపయోగం-ప్రవచనం, పరామర్శ, సంభాషణ వంటివాటిలో ఉండనే ఉంటుంది. గద్యమును మించి ఎక్కువ ఉపయోగ పడుతుంది పద్యం! సంగీతములో 'తాళం-లయ'లను ఉపయోగిస్తుంటారు. ఈ రెండింటి సమ్మేళనమునే స్వరవిజ్ఞానం అని పిలుస్తారు, అలాగే అరచేతితో తట్టడమును తాళం అని అంటారు. ఆలాపనను స్వరమని అంటారు. ఈ రెండింటి కలయికతో వీనులవిందైన చక్కని సంగీతం కూర్చబడుతుంది. అయితే వాటికి భిన్న భిన్న ప్రయోజనములు కూడా ఉంటాయి. సంగీతం ద్వారా రోగనివారణ, భావనాత్మక అభ్యుదయం, ఉత్సాహ వృద్ధి, ప్రాణుల వికాసం, వనస్పతుల పెంపుదలవంటి పనులను చేస్తున్నారు. ఇక ఇప్పుడు సంగీతం కేవలం మనోరంజనం వరకు మాత్రమే పరిమితమవుటము లేదు. సంగీత మాధ్యమముగా మనఃక్షేత్రం లోలోపల ఆనందము పరవళ్ళు తొక్కిటట్లు చేయవచ్చును, సంవేదనలను భావ తరంగముతోపాటు జోడిస్తూ మనిషి సంతోషములో మునిగి పోయేటట్లు చేయవచ్చును. ఇతర ప్రాణుల మీద మరియు ప్రకృతి ప్రవాహం మీద సైతం ఈ ఉపచారం తన అసాధారణ మైన ప్రభావమును చూపిస్తుంది.

మంచి పనికి ముహూర్తం అవసరం లేదు

సంగీతశాస్త్రంలో ధ్వని ప్రవాహము యొక్క అనేకానేక ప్రభావములను గురించి చర్చించబడినది. కొడిగడుతున్న దీపమును ప్రజ్వరిల్లినపజేసే దీపకరాగం, మేఘములు వర్షించే విధముగా వివశం చేయగల మేఘమల్వారిరాగం, లేడిపిల్లలు స్థాణువువలె నిలిచిపోయేవిధంగా చేయగలిగే గజగతిరాగం, పామును ఆడించగలిగే మోహనరాగం, మదపు టేనుగును వశీభూతం చేయగలిగే శంకరరాగం, ఎండిపోయిన వృక్షమును పచ్చని చెట్టుగా మార్చగలిగే శ్రీరామరాగం మొదలైనవన్నీ ఎటువంటి ప్రభావమును చూపిస్తాయో సంగీతశాస్త్ర గ్రంథములలో వివరంగా వర్ణించారు. లోక వ్యవహారశైలిలో 'మధుర వచనములు అనగా తేనెలూరే మాటలు అనుకూలమైన ప్రభావమును, పరుషవాక్కులు ప్రతికూల ప్రభావమును చూపిస్తాయి' అన్నదాని ప్రత్యక్ష ప్రమాణం ప్రతి ఒక్కరికి తమ ఇరుగు పొరుగులలో కనిపిస్తూనే ఉంటుంది. ప్రస్తుతం విజ్ఞానం ఈ దిశగా దృష్టిసారించడం ఆరంభించినప్పుడు సంగీతంలో వెలువడే శబ్దశక్తి గొప్పతనం ప్రకృతి యొక్క ఇతరేతర సామర్థ్యములకన్నా ఏరకంగాను తక్కువైనది కాదు అన్న సంభావన మరింతగా బలపడి, అది సుస్పష్టమౌతున్నది.

ఎవరైనా ఒక నర్తకుల బృందం తమ అందెల రవళిని 'లయ-తాళము'లతో మేళవిస్తూ కన్నులపండువగా, సెలయేటి ప్రవాహమువలె కొద్ది సమయముపాటు నర్తిస్తే, తత్ఫలితముగా ఆ పెద్ద నర్తనశాల (stage) నేలమట్టమౌతుంది.

నెపోలియన్ కాలములో అటువంటి ఒక దుర్ఘటన జరిగింది. నెపోలియన్ సేన కవారుచేస్తూ ఒక వంతెనగుండా సాగిపోతున్నది. లయబద్ధముగా పడుతున్న అడుగుల తాకిడికి వంతెన ఉయ్యాలవలె ఊగినలాడి, చివరకు కూలిపోయింది. విరిగిపోయిన వంతెన భాగములన్నీ క్రిందన ప్రవహిస్తున్న నదిలో పడి కొట్టుకుపోయాయి. కారణమును అన్వేషించిన పిదప తెలిసినదేమిటంటే 'సైనికుల కవాతు ప్రభావంగానే వంతెన కూలిపోయింది' అని. ఇక అప్పటినుండి సైనికులు వంతెన దాటవలసివచ్చినప్పుడు కవాతు చెయ్యకుండా అడ్డదిడ్డంగా నడవాలనే నియమమును రూపొందించారు. ఆ నియమమును ఇప్పుడు కూడా పాటిస్తున్నారు.

భూకంపములలో కనిపించే వినాశకరమైన శక్తికి కేవలము విస్ఫోటనం మాత్రమే కాక, దానితోపాటు భూమి లోతుల లోలోపల నుండి ఉత్పన్నమయ్యే కంపనములు కూడా కారణ భూతమౌతాయి. ఒకవేళ మానవీయ ప్రయత్నముల ద్వారా అటువంటి విస్ఫోటనమును ఉద్భవింపజేసినా తక్కువ వినాశకమే

జరుగుతుంది. అయితే అవే పరిస్థితులలో వృద్ధి లోతులలో ఎగసిపడే క్రమబద్ధమైన ధ్వనిప్రవాహ కంపనముల వలన జరిగితే ఆ పరిసర ప్రాంతములన్నీ పెద్ద విపత్తునే ఎదుర్కొంటాయి.

వాషింగ్టన్ ప్రాంతంలోని టెకోమా నదీతీరప్రాంతంలో రమారమి ఒక కి.మీ పొడవు, 12 మీటర్ల వెడల్పు గల ఒక వంతెనను నిర్మించారు. అది 44 సెంటీమీటర్ల వెడల్పు గల ఇనుపదిమ్మలకు వ్రేలాడదీయబడినది. గంటకు 180 కి.మీ వేగంతో విజృంభించే తుఫాను కూడా దానిమీద ఎట్టి ప్రభావమును చూపించనివిధంగా వంతెనను నిర్మించారు. అయితే 1940 నవంబర్ 7న కొంచెం ఎక్కువ వేగంగానే గాలులు వీస్తున్నప్పటికీ దానిని తుఫాను అని అనలేము. కానీ అకస్మాత్తుగా వంతెన ఊగినలాడటం ఆరంభించినది. మెల్లగా ఆ ఊగినలాట తీవ్రతరమై, వంతెన ఒక్కసారిగా ఉవ్వెత్తున పైకి లేచి, ఆ పిమ్మట పెద్ద చప్పుడు చేస్తూ నదిలోకి కూలిపోయింది.

మరి కొన్నిచోట్ల కూడా సరిగ్గా ఇలాంటి సంఘటనలే చోటుచేసుకున్నాయి. ఫ్రాన్స్లో 1852 లో ఈవిధంగానే ఒక వంతెన కూలిపోయింది. దానిని మళ్ళీ నిర్మించారు. కానీ రెండవసారి కూడా ఆ వంతెన అదే రీతిలో కుప్పకూలిపోయింది. మూడవసారి 1871లో సైతం సరిగ్గా ఈప్రకారంగానే విరిగి పోయింది.

అమెరికాలోని ఓహియోనది మీద నిర్మించిన వంతెన కూడా ఇదేవిధంగా 1854లో నీటిపాలైనది. నియానా జలపాతం మీద ఉయ్యాలవలె నిర్మించబడిన బలమైన వంతెన ఇదేవిధంగా రెండుసార్లు విరిగిపడిపోయింది. కారణమును అన్వేషించినప్పుడు నిర్మాణసామగ్రిలో నాణ్యతాలోపం లేదని, కట్టుబడిలోని పొరపాటు జరగలేదని, నిర్మాణ నమూనా శైలిలో కూడా తప్పులు లేవని తేలింది. మరయితే ఈ దుర్ఘటనలకు కారణమేమిటి అన్నది లోతుగా పరిశీలించి చూసినప్పుడు 'భూమి యొక్క పొరల లోతుల లోలోపల ఉత్పన్నమైన భూకంపం యొక్క స్వల్పమాత్రపు ప్రకంపనలు లయబద్ధమైన ధ్వని తరంగములను ఆవిర్భవింపజేశాయి. తత్ఫలితముగానే ఈ ప్రమాదములు చోటుచేసుకున్నాయి' అన్న విషయము వెలుగుచూసింది.

- పూజ్యగురుదేవుల వాఙ్మయం 19 (1.3) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

ఛైరాన్ని మించిన ఆదాయం లేదు

మన సూక్ష్మశరీరమే ఛాయా పురుషుడు

మరణోత్తర జీవితం తరువాత ఎన్నో ఆత్మలు ప్రతాత్మలుగా లేక పితృదేవతలు రూపంలో, తమ ఉనికిని తెలుపుతూ ఉంటాయి. కానీ చాలామంది అన్వేషకులకు, జీవించి ఉన్న వ్యక్తి కూడా తన 'ఈథరిక్ శరీరం' తో ఛాయా పురుష రూపంలో ఉన్నట్లు చూడటం జరిగింది. ఈ శరీరాన్నే మన పురాతన గ్రంథాలలో 'ఛాయా పురుషుని'గా చెప్పుట జరిగింది. అద్దం సహాయంతో తమ శరీరాన్ని వేరొక శరీరరూపంగా అనుభవం చెందుతూ సాధన చేస్తే, ఈ ఛాయాపురుష రూపం కనిపించుట జరుగుతుంది. కొన్నిసార్లు ఈ ఛాయా రూపం సహాయం అందించగల సత్తా కూడా కలిగి ఉంటుంది.

ఇటువంటి ఛాయాపురుష రూపం తన యొక్క సూక్ష్మ శరీరమే, అది జీవితాంతం స్థూల శరీరంతో జోడించబడి ఉంటూ, తన ఉనికిని యధావిధిగానే చాటుతుంది. చాలాసార్లు మనం స్వప్నాలలో ఏదో తెలియని చోటుకి వెళ్ళినట్లు, లేక ఎవరో మన వద్దకు వచ్చినట్లు కలలు కంటూ ఉంటాము. ఆ స్వప్నాలలో ఏ సంగతులు జరిగాయో, అవన్నీ ఏదో ఒక సమయంలో మన ఎదుట సాకారరూపంలో ప్రత్యక్షమవుతాయి. ఇలా చూసిన ఎన్నో ఘటనలు చాలాసార్లు నిజాలని తేలాయి.

మృతాత్మతో సంబంధం కలిగి వాటితో మాట్లాడుట లేక వాటితో సహాయం పొందటం పూర్తిగా మనచేతిలో ఉండదు. ఇందుకు వాటియొక్క సహకారం కావలసి ఉంటుంది. ఈ ఆత్మలు ఇతర జన్మలు తీసుకొన్నా, లేక సహకారం అందించుటకు ఇష్టపడకపోయినా ఆ ప్రయత్నం సఫలం కాదు. కానీ తనదే అయిన ఈ ఛాయా పురుషునకు సాధన యొక్క అభ్యాసం ఇవ్వగలిగితే; అప్పుడు దాని సహకారం అందుతుంది. అది ఎటువంటి సహాయం చేయగలదనేది దాని వెనుక ఆ వ్యక్తి యొక్క ఆత్మబలం ఎంత అనుపాతంలో ఉందనే దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఇటువంటి ఘటనలు పూర్వకాలంలో జరిగినా, వాటినిన్నింటినీ మతిభ్రమణలుగా, పగటి కలలని కొట్టిపారేశారు. కానీ ఇప్పుడు ఈ విషయం మీద విస్తృత పరిశోధనలు జరిపిన,

పరామనోవైజ్ఞానికులు ఇటువంటి ఘటనల వివరాలు సేకరించి, వాటిమీద పర్యవేక్షణ చేయుట ప్రారంభించారు. దానితో ఇవన్నీ అంతరంగంలోని ఒక విశేష క్షమతలని తెలుసుకోగలిగారు. ఎంతోమందికి అదృశ్య దర్శనం అయినా, లేక భవిష్యవాణులు వినగలగటం వంటి, విశేష క్షమతలను ప్రయత్నపూర్వకంగా సంపాదించుకొన్నప్పటికీ, మరికొందరిలో ఇటువంటి క్షమతలు అనుకోకుండానే బయటకొస్తాయి. భారతీయ సంస్కృతి ఆధారం మీద గమనించిన మీదట ఇవన్నీ ఎప్పుడో పురాతన అభ్యాసపు ప్రతిఫలంగా అయి ఉంటాయని అనిపిస్తుంది. ఎవరు పునర్జన్మను విశ్వసించని వారు కూడా, మానవునికి 'అతి మానవీయ మనస్సుతోపాటు, అతీంద్రియ శక్తుల గురించి అనేక ప్రమాణాల ఆధారం అందుకోగలరు. అందుకు కారణాలు ఏమైనప్పటికీ, వారి ఆలోచనల ప్రకారం, కొంతమంది వ్యక్తుల్లో, ఈ క్షమతలు అనాయాసంగానే ప్రకటితమవుతాయని గుర్తించుట జరిగింది.

యోగ సాధనలో అన్య దేవీ-దేవతలు, లేక ఆత్మలకు సిద్ధిని కలుగజేయాలనే అపేక్ష వారిలోని ఛాయా పురుషునకు చాలా సులభం. దాని సామర్థ్యం ప్రత్యక్ష శరీరానికి అనుగుణంగా ప్రాకృతిక హద్దులో ఉన్నా లేకపోయినా, ఎంత స్వల్పంగా ఉన్నా సిద్ధిని కలుగజేయగలదు.

జర్మనీ దేశపు మహావిద్వాన్ 'జాన్ గోతె' ఒకసారి తన వ్యక్తిగత అనుభవాన్ని ఇలా తెలిపాడు. ఒకసారి తన మిత్రుడైన ఫ్రెడ్రిక్ ని కలవటానికి వెళ్ళి, మాట్లాడి, తిరిగి తన ఇంటికి వచ్చే సమయంలో, అతన్ని అనుసరించి మరో గుఱ్ఱం మీద సవారి చేస్తూ అతని ఛాయా పురుషుడు రావటం స్వయంగా చూడటం జరిగింది. ఆ ఛాయా పురుషుని దుస్తులు మాత్రం వేరే విధంగా ఉన్నట్లు గమనించాడు. కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత తిరిగి మరొకసారి తన మిత్రుణ్ణి కలవటానికి వెళుతుంటే, సరిగా ఇంతక్రితం చూసినప్పుడు ఏ దుస్తులు ధరించాడో, అటువంటి దుస్తులనే ధరించి తన ఛాయా పురుషుడు తనతోపాటే రావటం అనాయాసంగానే దర్శించాడు.

పరా వైజ్ఞానికులు ఇటువంటి ఎన్నో ఘటనలను ఈ

కష్టపడితే సాధ్యంకానిది లేదు

సందర్భంలో సేకరించారు. వీటిలోనిదే పశ్చిమ జర్మనీలోని కుమారి ప్రేలికది. ఆమె తన సూక్ష్మ శరీరం ఆకాశంలో ఎగరటం చూసేది. ఇంకా ఎక్కడ ఏం జరిగేది కూడా చూడగలిగేది. అంతేగాక స్థూల శరీరంతో రోడ్డు మీద తన వెనుకే నడచి రావటం కూడా చూసింది. అది ఎగురుతూ ఎక్కడకు వెళుతుంది కూడా చూసేది. ఈ విషయం గురించి ఆరా తీయగా ఆ దృశ్యం నిజమని తేలింది.

బ్రిటన్ దేశపు పరా మనోవిజ్ఞాన పరిశోధకురాలైన శ్రీమతి రోజా ఈ విషయం మీద ఏ ఘటనలు జరిగినా, వాటిని స్వయంగా చూసి తాను వ్రాసిన "E.S.P.A. Personal Enquiry" అనే పుస్తకంలో వివరంగా వ్రాసింది. ఆమె వ్రాసిన వాటిలో ఎటువంటి అతిశయోక్తులు లేవని, మంచిలేక చెడు కర్మలలో ఒకదానిని ఎన్నిక చేయని సమయంలో అంతరేంద్రియం దేనిని ఎన్నుకుంటుందో, అది నిజమయ్యే విషయంలో కూడా మన సూక్ష్మ శరీరపు శక్తి పని చేస్తుందని, దానితో రెండు వ్యక్తిత్వాల పరిచయమవుతుందని వ్రాసింది.

శ్రీమతి హెవుడ అనే ఆమె చాలా విస్తృతమైన పరిశోధనలు చేసింది. ఆమె చూస్తూచూస్తూ ఉండగానే, ఆమె యొక్క అనేక పనులు స్వయంగా ఆమె ఛాయా పురుషుడే చేయడం చాలాసార్లు గమనించినట్లు తాను చేసిన పరిశోధనల పుస్తకంలో వ్రాసింది.

ఎడ్మండ్ గుర్నే అనే పరిశోధకుడు తన గ్రంథం "ఫాస్టాజమ్ ఆఫ్ ది లివింగ్" లో ఒకే వ్యక్తి, ఒకే సమయంలో రెండుచోట్ల రెండు రకాల పనులు చేసినట్లు చూసానని వ్రాశాడు.

నార్వే దేశంలో ఇటువంటి అనేక జనసృతులు ప్రచారంలో ఉన్నాయి. వీటిలో ఛాయా పురుషులతో నిర్వహించబడిన అనేక క్రియాకలాపాల మనోరంజకమైన వర్ణనలు ఉన్నాయి. అక్కడ వీటిని పూర్తి సత్యాలని నమ్ముతారు. ఇదేవిధంగా యూరప్ లోని అనేక దేశాల్లో ప్రామాణిక నిరూపణలు అనేక వ్యక్తులు, రెండు రకాల వ్యక్తిత్వాలతో ఉన్నట్లు సాక్ష్యాలతో చూపారు.

ఇంగ్లండ్ లోని ఫాదర్ 'చార్లెస్' వ్రాసిన తన పుస్తకం 'మెన్స్ సర్వైవల్ ఆఫ్ డెత్' లో మరణించిన పిదప జీవనంలో చేతనపు అస్థిత్వం సశక్తితో ఉండే సంబంధం గురించి ప్రామాణికంగా నిరూపించాడు. ఆయన, స్థూలశరీరం, సూక్ష్మ శరీరాల వివేచన కూడా చేశాడు. ఆయన చెప్పేది, జీవించి ఉన్న వ్యక్తులు తమ

సూక్ష్మశరీరం మీద ధ్యాస ఉంచరు. ధ్యానం ఉంచగలిగితే ఆ రెండు శరీరాలను ఒక అభిన్న మిత్రుల వలె వికసింప చేసుకొని వాటితో ఎన్నో పనులు చేయించవచ్చని వ్రాశాడు. ఈ విషయంలో ఆయన అనేక సంఘటనల్లో జరిగిన వివరాల ప్రకారం, మనిషి తన జీవనకాలంలో కూడా తనలోని సూక్ష్మ శరీరపు క్షమతాశక్తి నిరతరంగా పనిచేస్తూ ఉంటుందని, ఇది వ్యక్తి ప్రయత్నం మీద ఆధారపడి ఉంటుందని, ఆ శక్తిని అలాగే పడేసి ఉంచుకోవచ్చని లేక ప్రయత్నపూర్వకంగా వికసింపచేసుకొని తన కొరకు ఒక అంతరంగిక సహాయకునిగా ఉత్పన్నపరచుకొని, దాంతో ఎన్నో లాభాలు కూడా పొందవచ్చని తన గ్రంథంలో వివరంగా వ్రాశాడు.

విశ్వవిఖ్యాత రచయిత మోపాసా జీవితపు చివరి రోజుల్లో, తన ఛాయా పురుషుణ్ణి స్వయంగా ఎంతో తన్మయతతో దర్శించాడు. ఆయన తన స్థూలశరీరం మీదున్న మోహాన్ని త్యాగం చేసుకొని సూక్ష్మచేతనతో సూక్ష్మజగత్తునే తన కార్యక్షేత్రంగా ఉంచుకొనాలనే నిర్ణయం తీసుకొన్నారు. దీని తరువాత చాలా కొద్దిరోజులు మాత్రమే జీవించిన పిదప మరణించాడు.

భారతీయ యోగ విద్యలో అంతర్గతంగా అనేక బుద్ధి-సిద్ధిల వర్ణన వస్తుంది. వాటిలో నుండి ఏ విశుద్ధ భావాత్మకముందో, వాటిని వదిలి, ఏ అలౌకిక తెలివి లేక బుద్ధి ఉందో దాని నిమిత్త కారణంగా సువికసిత సూక్ష్మశరీరమే పనిచేస్తుంది. దాని మాధ్యమంతోనే అణిమ, లఘిమ, మహిమ, గరిమ, పరకాయ ప్రవేశం మొదలైన శక్తులను ప్రాప్తించుకోవటం సంభవమవుతుంది. వీటినే అతీంద్రియ క్షమతలని అంటారు. అచేతన మనసు యొక్క విశిష్టతల గురించి చెప్పినవి కూడా వివిధ రకాల సూక్ష్మశరీరపు క్రియాకలాపాలే. ఒకే సూక్ష్మ శరీరంలో దాగి ఉన్న రెండు వ్యక్తిత్వంగా గురించి ప్రామాణికంగా చూపుతుంది. ఛాయాపురుష సాధన ఈ యోగ విధానంలోని ఒక చిన్న ప్రయోగం మాత్రమే. దీనిని ఎవరైనా తేలికగా వికసింప చేసుకోవచ్చు. దీని సహజ ఉపలబ్ధి సహాయంతో ఎన్నో లాభాలను పొందవచ్చు.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1985
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

బద్ధకం, సోమరితనం వీడితే సాధించలేనిది ఏదీ లేదు

సంగీతంతో రోగనివారణ

అగోచరుడు, ఇంద్రియాతీతుడు అయిన ఆ పరబ్రహ్మ పరమాత్మ సృష్టి మొదట్లో ప్రకటితమైనప్పుడు, శబ్ద బ్రహ్మ రూపంలో అవ్యక్తం నుండి వ్యక్తమయ్యాడు.

భారతీయ తత్వజ్ఞానుల ప్రకారం ప్రకృతి-పురుషుల దివ్య సమాగమం నుండి ఒక ధ్వని పుట్టింది. దాన్నే శబ్ద బ్రహ్మమన్నారు. శబ్ద బ్రహ్మమంటే ఓంకారం లేక ప్రణవం.

గంట కొట్టినప్పుడు 'టంగ్-టంగ్' మంటూ శబ్దం చాలా సేపటి వరకు వస్తూనే ఉంటుంది. గోడ గడియారంలోని పెండ్ల్యుమ్ నిరంతరం అటు-ఇటు కదులుతూ గడియారాన్ని నిరంతరం నడిపిస్తూ ఉంటుంది. ఈ ప్రకారంగానే అజ్ఞాత పురుషుడు ప్రకృతితో కలసినప్పుడు నిరంతరం శబ్దం ప్రకటితమవుతుంది. మరొక పక్క ప్రజ్ఞా ప్రకృతి పురుషునితో కలిసి ప్రసన్నతతో కూడిన శబ్దాన్ని అభివ్యక్తికరణ చేస్తుంది. ఈ క్రమ పద్ధతికి అనురూపంగానే ఒక పెండ్ల్యుమ్ వేగం మారుతుంది. దాని ఆధారం మీదనే సృష్టి క్రమంలో అనేక 'కాల యంత్ర' భాగాలు నడుస్తూ ఉంటాయి. పంచతత్వాలు- పంచప్రాణాలు మొదలైన మాధ్యమాల నుండి జడ జగత్తులో అసంఖ్యాక గందరగోళాలు నిరంతరం ఒక పద్ధతిలో నడుస్తూ ఉంటాయి.

ప్రకృతి పురుషుల కలయిక సమాగమం యొక్క ఈ గతిని ఓంకారపు కంపనపు ధ్వని రూపంలో మానవీయ భాషలో అత్యంత సమీపంలో ఉన్నట్లు తెలుసుకోబడింది. ఈ విధంగా ఆ స్వర సూక్ష్మతను చేయటంలోనే సంభవమవుతుంది. అయినప్పటికీ బాల-బోధ దృష్టితో ఆ మనుష్యుల ద్వారా ఉచ్చరించబడిన శబ్దాలలో ఓంకారమే పలకబడుతుంది. ఓంకారపు సరళ ఉచ్చారణ 'ఆ+ఉ+మ' అక్షరాల సంయోగంతో ఓంకారమేర్పడుతుంది. కానీ ఇది కూడా దాని సమగ్ర స్థితిని పరిచయం చేయజాలదు. అందుచేతనే దాన్ని శబ్దంతో కలిపిన

రూపంలో చిత్రించుట జరిగింది. అదే ఈ 'ఊ' భాషావికాస ప్రారంభంలో 'ఊ' యొక్క స్వరూపాన్ని స్వస్తిక్ (॥) గుర్తుగా మార్చుట జరిగింది. దాని తరువాత, ఇందులో మరింత కళాత్మకంగా ఉండేవిధంగా 'గణేశ'గా 'గజానన' ప్రతిమ రూపంలో మార్చుట జరిగింది. ఏకదంత ఏనుగువలె తొండము కలిగిన దానిరూపంగా ఈ ఓంకారాన్నే గణేశ ఆకృతితో కలుపుట జరిగింది.

అనాది నాటి 'ఊ' కారపు కంపనలలోని ఎత్తు-పల్లాలనే ఆరోహణ, అవరోహణపు ధ్వని మీద 'ధ్యానం' ఉంచుకొనే, తత్వజ్ఞానులు దాన్ని సప్తస్వరాలుగా విభజించారు. స,రి,గ,మ, ప,ద,ని అనే వర్గీకరణమే ఆ ఓంకారధ్వని... ఈ స్వరాలతోనే, సమగ్రమైన స్వరశాస్త్రం ఆవిర్భావం జరిగింది. వాటిని ఉదాహరణగా చూపే హేతువుతోనే అనేకమైన రాగాలు

రాగమాలపించుటగా ప్రాదుర్భావమైంది. ఈ స్వరాల క్షేత్రీయ ధ్వని ఆధారం మీదనే అనేక వాద్యయంత్రాల నిర్మాణం జరిగింది. గొంతు యొక్క క్రమబద్ధ ఆలాపన, వాద్య యంత్రాల సహకారంతో

కచేరీ వాయిద్యమన్నారు. పాడేవారు, వాయిద్యం రెంటి కలయికతోనే సమగ్ర సంగీతం ఏర్పడుతుంది. కానీ, ఈ రెండూ కలిసే ఉండాలనే నియమమేదీ లేదు. ఒంటరిగానే పాట పాడుకోవచ్చు. అలాగే వాయిద్యం కూడా. ఎక్కడ అనుకూలంగా ఉంటుందో అక్కడ లయబద్ధంగా కచేరీ చేయవచ్చు.

పాటపాడే ఆధారం మీదనే మంత్ర విజ్ఞానం వికసించింది. అందులో శబ్దాల కూర్పులో స్వరం ప్రధానంగా ఉంటుంది. దాన్ని మరలా మరలా పునరావృతం చేయు జపం చేసిన మీదట, ఒక విశిష్ట ప్రకారమైన కంపనలు కలిగి సాధకుని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఈ మంత్ర తరంగాలను ఎవరో ఒక విశేష వ్యక్తి కొరకు కూడా ప్రయోగింపబడవచ్చు. అలాగే

అనవసరమైన చర్చలు, వాదులాటలు కూడదు

ఏదో ఒక విశేష ప్రయోజనం కొరకు కూడా ప్రయోగించవచ్చు. ఇదొక సమగ్రమైన సువిస్తృత విజ్ఞానం. దీనిని తెలుసుకొనుటకు మంత్రవిజ్ఞానంతో పాటు తంత్ర విజ్ఞానాన్ని కూడా అభ్యసించ వలసి ఉంటుంది. వాటిని సరిగ్గా అభ్యసించాలంటే అనుభవం, ప్రతిభ, పవిత్రత గల వారి మార్గదర్శనం కావలసి ఉంటుంది. అటువంటి సిద్ధి పొందిన మంత్రపారంగతులే తమ చమత్కారాలను చూపుతారు. ఇతర పుస్తకాలు చదవటం ద్వారా మంత్ర శబ్దపు ప్రకంపనలు సాధకునిలో ఏర్పడజాలవు.

ఇక్కడ చర్చ పాట పాడటమనే ఉచ్చస్థరీయ మంత్ర విద్య గురించి కాదు, ఈ వాక్యాల యొక్క ప్రయోజనం సంగీతపు చర్చ గురించి. వాయిద్యాల సమ్మేళనంతో, ధ్వని తరంగాల ఉత్పత్తితో, విభిన్న ప్రయోజనాల కొరకు ప్రయోగించ వలసి ఉంటుంది. సాధారణంగా 'సంగీత' శబ్ద ప్రయోగం ఈ అర్థంలో ఉంటుంది. మంత్ర విజ్ఞానాన్ని శబ్దబ్రహ్మ స్వరలహరితో మేళవించబడిన సంగీతాన్ని నాదబ్రహ్మ అని అంటారు. సంగీతాన్ని ఇందులో పాటతో పాడాలనే అవసరం లేదు. కాని ఆ సంగీతం వినటానికి అనుకూలంగా ఉంటే మంచిది.

సామవేదంలోని మంత్రాలు సంగీత ప్రవాహంతో జోడించబడి ఉంటాయి. వాస్తవంలో వేదాలు 'మూడు' మాత్రమే. అవి ఋగ్, యజు, అధ్వరణ వేదాలు. వీటిలో వర్ణించిన మంత్రాలను అనేక విధాలుగా పాడుట జరుగుతుంది. అలా పాడినప్పుడు ఆ మంత్రాల్ని సామగానమని అంటారు. పద్యలక్షణం (ఘంధస్సు) తనంతట తానే ఏర్పడుతుంది. ఈనాడు అటువంటి విద్య లేకుండా పోయింది. ఒకప్పుడు సామగానంలో వెయ్యి శాఖలుండేవని అనేవారు. ప్రస్తుతం వాటిలో కొన్ని మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. జటాపారి, ఘనాపారి వంటివి ఆ ప్రకరణంలో వాడుతున్నారు. అలా కనిపించకుండా కాలగర్భంలో కలిసిపోయిన సామవిద్య భాగాలను అన్వేషణ జరిపి అలా లుప్తమైన భాగాలను తిరిగి, క్రొత్త పద్ధతి విధానంతో జోడించి, ప్రస్తుతం చెల్లాచెదురైన భాగాలను సరిచేయబడి, వాటి ఆధారంతో లెక్కకు మించిన అనేక లాభాలను పొందేందుకు ప్రయత్నాలు జరగాలి.

విజ్ఞానపు ఊహాపోహలు (అనుకూల ప్రతికూలములు) ఈనాడు పాశ్చాత్య వ్యక్తుల ద్వారానే జరుపబడుతున్నాయి. వారు సంగీతం మీద ప్రయోగాలను వాయిద్యాల మీద (యంత్ర పరికరాల మీద) చేయటం ప్రారంభించారు. వాటి మీద అనేక

ప్రయోగాలు చేశారు. పాశ్చాత్య భౌతిక దృష్టికోణం ఏమంటే, వారు చేసిన ప్రయోగాలు మానవులకు ప్రత్యక్ష లాభాలను కలిగించే విధంగా ఉంటేనే సఫలమవుతుందని. అక్కడ సంగీత విద్యకు అవసరమైన అన్వేషణ ఈ ఆధారం మీదనే జరుపబడు తుంది. జలచరాలతో వ్యవసాయపు ఫలాలు, లాభాలను అందుకోవాలని అనుకొంటున్నారు. అందుకని చేపలను పట్టుకొని వాటి సంతతిని పెంచేందుకు అనేక ప్రయోగాలు చేస్తున్నారు.

కోళ్ళు, బాతుల గుడ్ల పరిశ్రమతోపాటు వాటి మాంసం ఆవుపాల వలె ఆహారంలో సమ్మిళితపరిచారు. లేళ్ళు, కుందేళ్ళు, మేక, గొట్టె మొదలైన జంతువులు కూడా ఈ వర్గంలోనే సమ్మిళితపరచి, వాటికి సంగీతం వినిపించి ప్రభావితం చేసి, ఈ ప్రయత్నాలలో సముచిత లాభాలను కూడా పొందారు.

సంగీతంతో మనోరంజక కార్యక్రమాలు జరుపువారు కూడా చాలా మంది ఉన్నారు. గోష్టుల్లో, ఉత్సవాల్లో, నాటకాలలో, సినిమాలలో వివిధ వాయిద్యాలను ఉపయోగిస్తూ వస్తున్నారు. ఇందులో ఎలక్ట్రానిక్ మల్టీ ట్యూన్, హై-ఫై (High-Fidelity) వంటి యంత్ర వాయిద్యాలను కూడా వాయింపగల నేర్పరులున్నారు. వీటి ద్వారా మనుష్యులను ఉత్సాహపరచే ట్యూన్లు వినిపించగల అభ్యాసం కూడా చేయబడుతుంది. హార్మోనియంని మార్పులు చేసి గాలి యంత్రాలను (స్వాసను నింపి వాయింపే యంత్రాలు) తీగ యంత్రాలను ఉపయోగించి సంగీతాన్ని వినిపింపచేస్తున్నారు. ఇదేగాక వైజ్ఞానికులు సంగీతం ద్వారా శారీరక-మానసిక రోగాలను తగ్గించగలుగుతున్నారు. పైన పేర్కొన్న ప్రయోజనాలన్నిటికన్నా, ఇది ఎంతో గొప్ప ప్రయోగం. ఇప్పుడు సంగీతం ఒక చికిత్సా పద్ధతిగా కూడా మారింది.

రోగ చికిత్సకు అనేక పద్ధతులున్నాయి. వాటన్నిటికీ వాటి వాటి ధర్మాలున్నాయి. ఆయుర్వేద వైద్యం శరీరంలోని వాత-పిత్త-కఫం అసంతులనాన్ని సరిచేస్తుంది. యునానిలో ఆబీ, వాదీ, ఖాదీ ప్రకృతిపరమైన అస్తవ్యస్తతను రోగ కారణాలని అంటారు. అల్లోపతిలో జీవాణువులు-విషాణువుల ఆక్రమణ కారణంగా ప్రాణశక్తిని శిథిలపరిచి, శరీరంలోని రసాయనిక పదార్థాల హెచ్చు-తగ్గులను కలిగిస్తుందని చెబుతారు. హోమియో వైద్య విధానంలో శరీరపు లక్షణాలను గమనించి, విష లక్షణాల ఆధారం మీద చికిత్స జరుగుతుందని చెబుతారు.

ప్రశాంతంగా ఉంటే కష్టాలు, బాధలు వాటికవే కుదుటపడతాయి

‘బయోకెమికల్లో’ పన్నెండు (12) ప్రముఖ లవణాల హెచ్చు-తగ్గులు రోగకారణమని అంటారు. ఈ లవణాలను సరైన మోతాదులో ఔషధరూపంగా (పొటెన్సీపై) ఇచ్చి చికిత్స జరుపుతారు. క్రోమోథెరపిలో సూర్యకిరణాలను 7 రంగులలో, ఏదో ఒక రంగు కొరత, శరీరంలో ఉంటే ఆ రంగు గల గ్లాసు ద్వారా సూర్య కిరణాలను శరీరంలో ప్రవేశింపచేసి చికిత్స చేయు విధానం సూర్యశోషణ చికిత్సా విధానమని అంటారు. యునానీ వైద్యం, ఆయుర్వేద వైద్యం. వివిధ రకాల మూలికలను, ఖనిజాలను చికిత్సా విధానంలో ఉపయోగించుట జరుగుతుంది.

సంగీతాన్ని కూడా ఒక చికిత్సా విధానంగా ప్రస్తుతం గుర్తించుట జరిగింది. నరాల సంస్థానంలోని విద్యుత్ ప్రవాహంలో వచ్చు శిథిలతతో శారీరిక-మానసిక రోగాలు వుడతాయి. నాడీ సంస్థానపు విద్యుత్ తరంగాలను ఉత్తేజపర్చుట సంభవమైతే వాటి శిథిలావస్థకు కారకాలైన వికృతులను దూరం చేయవచ్చు. వాటిలో వచ్చిన గందరగోళాలను సరిచేయవచ్చు. నాడీ సంస్థానాన్ని ఉత్తేజపరుచు గుణం సంగీతానికి ఉన్నది. దీనితో శారీరిక రోగాలను నయం చేయవచ్చు. ముఖ్యంగా మానసిక రోగాలను చాలా బాగా ఉపయోగంగా ఉంటుంది. ఎందు చేతనంటే సంగీతం మానసిక శిథిలానికి కారణమయ్యే అనేక భావతరంగాల ఉధృతను త్వరగా, తేలికగా అదుపు చేయగలుగుతుంది. దాంతో మానసిక ఒత్తిడి తగ్గుతుంది.

ప్రస్తుతం హాస్పిటల్స్లో ఈ సంగీత విధానాన్ని రోగ నివారణకు ఒక మాధ్యమంగా భావిస్తున్నారు. అమెరికా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియా, న్యూజిల్యాండ్, జపాన్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీ, బ్రిటన్, ఇటలీ మొదలైన దేశాల్లోని హాస్పిటల్స్లో సంగీతాన్ని ఒక విద్యగా, వివిధ పద్ధతుల్లో రికార్డ్ చేసి, రోగాలకు చికిత్సగా ఉపయోగించుకొంటున్నారు. ముఖ్యంగా మానసిక హాస్పిటల్లో ఈ సంగీత విధానాన్ని ప్రయోగించి సత్ఫలితాలను పొందు తున్నారు. గవర్నమెంట్ హాస్పిటల్స్లో ఎంతోమంది డాక్టర్లు ఈ విధానాన్నే అనుసరిస్తున్నారు. వీరు రోగులకు ఫలనా రకపు సంగీతాన్ని, ఎంత సమయం వరకు వినిపించాలో, ఆ ధ్వని తరంగాలను శరీరంలో ప్రవేశింపచేయు ప్రక్రియను, లేజర్ కిరణ ప్రక్రియతో సమానమని భావిస్తున్నారు. ఈ సంగీత వైద్యం రోగులకు, ప్రత్యక్షంగా, పరోక్షంగా రెండు విధాలుగా లాభాన్ని కలిగిస్తుంది. సహజమైన, సులభమైన, తక్కువ ఖర్చుతో కూడిన మనోరంజక పద్ధతిలో రోగులు త్వరగా రోగ విముక్తులవుతున్నారు. అందుచేత ఈ విధానం ప్రజలందరికి అందుబాటులోనికి రావడం అవసరమే. ఇది లోకప్రియమేకాక ఉత్సాహపరమైన వేగంతో సఫలమై, విస్తారమవగలదని ఆశిద్దాం.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1985
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

పువ్వులు

ఉయ్యాలలూగే పూబాలలను త్రుంచి తోటమాలి బుట్టలో నింపుకొన్నాడు. తమ కారిన్యంతోను, కుటిలత్వంతోను విట్టివీగే ముళ్ళు తోటమాలి వ్రేళ్ళలో గ్రుచ్చుకొని అతనికి బాధ కలిగించినందుకు దర్పంగా నవ్వుతూ పూవుల వంక గర్వంగా చూశాయి. కొంతకాలం గడిచాక మందిరంలో భగవంతునికి అర్పించిన పువ్వులు ఎండిపోయి తిరిగి అవే చెట్టుమొదళ్ళలో విసిరివేయబడ్డాయి. ఎండిపోయి, శుష్కించి విసిరివేయబడిన పువ్వుల వంక చూచి ముళ్ళు - “సోదరులారా! పరోపకారానికి అర్థం మీకు బాగా అవగతమై ఉంటుంది” అంటూ హేళన చేశాయి. ఆ హేళనకు పువ్వుల యొక్క ఆత్మ చలించక - బంధువులారా! మీరు శరీరంలో గ్రుచ్చుకొని అందరికీ దుఃఖాన్ని కలిగించి అపకీర్తిని పొందటానికి జన్మించిన వాళ్ళు, కానీ మేము మా ప్రాణాలను దైవత్వం వైపు మలుపు త్రిప్పి లోకానికి ఆనందానిస్తూ శ్రేయస్సును, కీర్తిని పొందటానికి ఉద్ధువించిన వాళ్ళము. జీవితం మీది, మాది, ఎవ్వరిదీ శాశ్వతం కాదు. కానీ మీరు మాకు లభించే శ్రేయస్సు కోల్పోతున్నారు. మీ కళ్ళకు మేమేదో నష్టపోతున్నట్లు అనిపిస్తోంది గానీ అన్ని విధాల లాభాన్ని పొందుతున్నది మేమే” నంటూ తృప్తిగా, ఆనందంగా బదులు పలికాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

సమయాన్ని వాదులాటలతో వృధా చెయ్యవద్దు

భావనలలో కలసిన అమృతము మరియు విషము

శరీరములోని మస్తిష్కము మానవులను ఇతర ప్రాణుల నుండి వేరుచేసి, అతనిని విశిష్టమైనవానిగా నిలిపే ఒక ముఖ్యమైన అంగము. అక్కడినుండే ఆలోచనలు, కల్పనలు, కోరికలు మరియు భావనలు ఎగసిపడుతుంటాయి. మస్తిష్కములో ఉన్నంత సక్రియత, స్పందనశీలత మరియు తీక్షణత శరీరములోని మరే ఇతర అంగాలలో ఉండదు. మస్తిష్కము యొక్క ఈ విశేషతల కారణముగానే దీనిని మానవుల శక్తి-సామర్థ్యములకు కేంద్రబిందువని భావించుట జరిగినది. రైలులో ఇంజన్ చాలా ప్రముఖమైనది. మానవ శరీరములో మస్తిష్కమునకు కూడా అంతే గొప్పతనము ఉన్నది. అందుచేత మస్తిష్కమును భగవంతుడు ఎముకలచే నిర్మించబడిన ఒక పెట్టెవంటి నిర్మాణములో పెట్టి అమర్చాడు. కనుక ఆ చిన్న పెట్టె సమస్త జ్ఞానవిజ్ఞానముల, వికాసము యొక్క ఆధారభూతమైన కేంద్రబిందువు అని చెప్పబడుతున్నది.

వైజ్ఞానికులు ఈ రహస్య భండారము యొక్క మానవీయ శక్తికి ఆధారభూతమైన మానవ అస్తిత్వ కేంద్రబిందువును గురించి ఏయే రీతులలో అధ్యయనము సాగించారో, ఆయా పద్ధతులలో వారు తాము పొందిన ఫలితాలను చూసి ఆశ్చర్యమునకు గురయ్యారు. ఇంకా శరీరములోని ఇతర అంగముల విశేషత, ఆ అంగముల స్వీయ-సక్రియత కానేకాదని, మస్తిష్కము వాటిలో స్పందన కలిగించి పూర్తిగా నియంత్రిస్తుందని పరిశోధనా ఫలితాలలో వెల్లడించారు. అంగములకు వాటి సంచాలన మరియు నియమపాలనలకు ప్రేరణ మస్తిష్కమునుండే లభిస్తుంది. ఆలోచనలు, ఆకాంక్షలు, కల్పనలు, సంస్కారములు మరియు భావనలు మొదలైనవన్నీ మస్తిష్కమునుండే ఉత్పన్నమౌతాయి. ఈ ప్రేరణల సంబంధంగా గడచిన రోజులలో అనేక క్రొత్త తద్యములు వెలుగులోకి వచ్చాయి. ఉదాహరణకు: మస్తిష్కము శరీరము యొక్క విభిన్న క్రియా కలాపాలు నియమబద్ధముగా సాగే విధంగా నియంత్రిస్తుంది, మస్తిష్కములో ఉవ్వెత్తున ఎగసిపడే భావనలు సైతము శరీరమును అసాధారణ రూపములో ప్రభావితము గావిస్తాయి.

జీవ-వైజ్ఞానికుల విశ్లేషానుసారము శరీరములో రెండు రకాల నాడులుంటాయి. 1) స్వీయ-ఇచ్ఛానుసారము వర్తించేవి. 2) అసంకల్పితముగా స్పందించేవి. శరీరములోని సమస్త బాహ్య, అంతర్ క్రియల సంచాలన నాడుల ద్వారానే జరుగు తుంది. ఇచ్ఛాపూరితముగా చలించే నాడులు తమ ఇచ్ఛాను సారము పనిచేస్తూనే ఉంటాయి. ఉదాహరణకు: చలించడము- తిరగడము, కూర్చోవడము-లేవటము, మాట్లాడటము, చెప్పటము, కాళ్ళూ-చేతులు కదిలించడము మొదలైనవన్నీ ఇచ్ఛాపూరితమైనవి. వాటి సంచాలన ఇచ్ఛాపూరిత నాడీమండల వ్యవస్థ ద్వారా జరుపబడుతుంది. అసంకల్పితముగా స్పందించే నాడులు శరీరములోపల పనిచేస్తుంటాయి. హృదయస్పందన, ఊపిరితిత్తుల ద్వారా శ్వాస-ప్రశ్వాసల సంచాలన క్రియ, జీర్ణక్రియ, మలవిసర్జనాది క్రియలు ఈ స్నాయువుల ద్వారా సంచాలితమవుతూ ఉంటాయి. మానవుని ఇష్టాయిష్టాల ప్రభావము వీటిమీద ఏమాత్రము ఉండదు. ఈ నాడులు శరీరస్థితి మరియు ఆరోగ్యశక్తి యొక్క నిర్ధారణలో గొప్ప భూమికను నిర్వహిస్తాయి. ఈ నాడుల నియంత్రణ మస్తిష్కము లో నెలకొనియున్న 'హైపోథాలమస్' అను పేరు గల కేంద్రము ద్వారా చేయబడుతుంది. భావనలు ఈ కేంద్రము ద్వారా తమ ప్రభావమును చూపిస్తుంటాయి, భావనలు అక్కడినుండే ఉద్భవిస్తాయి.

హైపోథాలమస్ కేంద్రము నుండి మానవ శరీరము యొక్క అసంకల్పితచర్యలు నియంత్రించబడతాయి. భావనలు ఆ కేంద్రమునే ప్రభావితము గావిస్తాయి అని పైన చెప్పుకున్నాము. అందుచేత శరీరము మరియు జీవన రక్షణకు ఆవశ్యకమైన అసంకల్పిత చర్యల మీద దీని ప్రభావము పడుట స్వాభావికమే! గడచిన మూడు సంవత్సరాలలో మనోవైజ్ఞానిక క్షేత్రములో సాగిన అనేకానేక పరీక్షల వలన 'భావనల ద్వారా అనేక రోగాలు ఉత్పన్నమౌతాయి' అని ప్రమాణసహితముగా వెల్లడైనది. 'మస్తిష్కమునకు సరైన రీతిలో శిక్షణ ఇచ్చినచో, ఆలోచనా సంయమనము ద్వారా దానిని సద్వినియోగ పరచుకున్నచో, శరీర ఆరోగ్యవ్యవస్థ మరియు జీవితములోని

కాలక్షేప కబుర్లతో పొద్దు పోనీయకండి

విభిన్న క్షేత్రాల్లో ఆశ్చర్యకరమైన ఫలితాలను పొందవచ్చును' అని నిరూపించబడినది.

వైజ్ఞానిక విశ్లేషణలను అనుసరించి ప్రత్యేకమైన రీతిలో చక్కగా వికసించిన మస్తిష్కము 20 వోల్ట్ల విద్యుత్శక్తితో పని చేస్తుంది. మస్తిష్కములోని కొన్ని కోశాణువులు విశేష రూపములో ఈ విద్యుదుత్పత్తి కార్యమును నెరవేరుస్తాయి. మిగిలినవి వాటిని ఉపయోగించుకుని స్వీయ-కార్యనిర్వహణ గావించుకుంటాయి. ఇదొక చిన్న డైనమో వంటిది. మస్తిష్కములో గ్లూకోజ్-ఆక్సిజన్ల రసాయనిక ఇంధనము మండుతూ ఉంటుంది. ఆ ఉత్పన్నమైన శక్తి విద్యుత్తు రూపములో పరివర్తన చెందుతుంది. ఆ విద్యుత్తునుండి కోశాణువులకు పని జరిగేందుకు సరిపడినంత శక్తి అందించబడుతుంది. ఎలక్ట్రో ఎన్సిఫలోగ్రాఫ్ (EEG) ద్వారా ఉత్పన్నమైన మనో విద్యుత్తు ఎక్కడ ఉపయోగించబడుతున్నది? అన్న విషయమును తెలిసికొనవచ్చును. దీనిలో కలిగే హెచ్చుతగ్గుల చేత మనో సంతులనము దెబ్బతింటూ ఉంటుంది. మానసిక సంతులనము దెబ్బ తిన్నప్పుడు ఈ విద్యుద్ధారలలో గందరగోళము ఉత్పన్నమవుతుంది అని దీనివలన చెప్పవచ్చును.

భావనలు మానవుని మస్తిష్కమును పలురీతుల ప్రభావితము గావిస్తుంటాయి. నాడీమండల వైజ్ఞానిక పరిశోధనలలో 'భావనల చేత మస్తిష్కములో ఉత్పన్నమైన రసాయనములు విషము వంటి ప్రభావమును చూపిస్తాయి మరియు జీవన శరీరమును ప్రసాదిస్తాయి' అని నిరూపించ బడినది. మస్తిష్క విజ్ఞానవేత్తల ప్రకారం నాడీమండల తంత్ర సంచాలన కేవలము మస్తిష్కములో ఉత్పన్నమయ్యే విద్యుద్ధార ద్వారానేకాక, వాటి సంచాలనలో రసాయనిక తత్త్వములు కూడా మహత్వపూర్ణమైన పాత్రను పోషిస్తాయి. ఈ ఆధారముగా ప్రస్తుతము 'భావనలు మరియు రసాయనముల మధ్య ఉన్న సంబంధమును అన్వేషించి, విశిష్టమైన రసాయనమును మస్తిష్కములోని ఒక ప్రత్యేకమైన భాగమునకు పంపించి మనిషి బాధను నివారించే దిశలో, మనోరోగచికిత్సలోను, దాని భౌతిక-సామర్థ్యములను ప్రఖరం గావించే దిశలోను పలు పరిశోధనలు సాగుతున్నాయి.

ఫిల్ హోల్ అనే పరిశోధకుడు కొన్ని ప్రత్యేకమైన భావనలచేత మస్తిష్కములోని విశిష్టకేంద్రాలలో కొన్ని ప్రత్యేకమైన రసాయనములు ఉత్పన్నమౌతాయి మరియు అవి సమస్త శరీర

తంత్రమును ప్రభావితము గావిస్తాయి అని అభిప్రాయ పడుతున్నాడు. మస్తిష్కములో నెలకొని ఉన్న న్యూరోస్ కోశికలు కొన్ని విశిష్టమైన రసాయనములను విడుదల చేసి, సూచనలను ఇచ్చి-పుచ్చుకుంటూ ఉంటాయి. ఈ సందేశ వాహక రసాయనములను న్యూరెట్రోసోమీటర్ అని పిలుస్తారు. గడచిన రోజులలో మస్తిష్క-రసాయనములలో ఒక విశిష్టతరహా వర్గమును కనుగొన్నారు. ఆ వర్గమును పెప్టాయిడ్స్ అని అంటారు. ఈ వర్గములో రసాయన ప్రోటీనుల యొక్క చిన్న చిన్న కణాలుంటాయి. వీటిలో కొన్ని అమీనోయాసిడ్స్ను ఒక చక్కని వరుసలో ఒకదానితో ఒకటి జతచేసి నిలుపుతాయి. కొన్ని పెప్టాయిడ్ హార్మోన్స్ ఉంటాయి.

ఈ రసాయనాల ఉత్పాదన మరియు నియంత్రణ మీద భావనలు, ఉద్వేగాలు మనఃస్థితి ప్రభావము చాలా ఉంటుంది. మస్తిష్కము ఈరకమైన నియంత్రణ చేసే హార్మోనులను స్వయముగానే ఉత్పత్తిచేస్తుంది. స్టాన్ ఫోర్డ్ విశ్వవిద్యాలయానికి చెందిన ఔషధ విశేషజ్ఞుడు ఆవరామగోల్డ్ గడచిన రోజులలో 'మస్తిష్కములోని ఏయే భాగాలమీద రసాయనాల ప్రభావము పడుతుంది? ఏయే మనఃస్థితులలో మస్తిష్కము ఏరకమైన రసాయనోత్పాదన చేస్తుంది?' అనే విషయాలమీద పలు ప్రయోగాలు చేశాడు. ఈ ప్రయోగాల ద్వారా అతను మస్తిష్క మధ్యకేంద్రములో భావనలను నియంత్రించే కొన్నిరకాల కోశికలను కనుగొన్నాడు. అవి పలురకాల రసాయనాలను ఉత్పత్తి చేస్తాయి మరియు ఆ కేంద్రము వద్దకు ఏదోవిధంగా ఏ రసాయనమైనా చేరుకుంటుంది, తద్వారా అటువంటి మనః స్థితియే నిర్మించబడుతుంది అన్న నిర్ధారణకొచ్చాడు. ఆ తథ్యమును ఈ విధంగా అర్థము చేసుకొనవచ్చును - తియ్యటి నీటిలో ఆ నీటిని తియ్యగా ఉంచే కొన్ని తత్త్వములుంటాయి. అనగా నీటిలో ఎటువంటి తత్త్వములు ఉత్పన్నమౌతాయంటే అవి నీటికి తియ్యదనమును చేకూరుస్తాయి. తద్వారా నీరు తియ్యతనమును సంతరించుకుంటుంది. నీటిలో ఏదైనా తియ్యని పదార్థమును కరిగించినచో నీరు తియ్యదనమును సంతరించు కుంటుంది.

ఈవిధంగా మస్తిష్కములో భావనలు మరియు మనః స్థితుల ఉత్పత్తి మరియు రసాయనాలు ఊరుట అన్నవి అన్నోన్యూశ్రితాలు. ఏదేని కారణముచేత శరీరములో ఎక్కడైనా అసామాన్యస్థితి తలెత్తితే, బాధ లేదా వేదనా పెచ్చరిల్లితే ఆ

ఓ మంచిమాట ఉత్సాహాన్ని నింపుతుంది

దుఃఖమునుండి బయటపడాలనే ఆత్మచేత మస్తిష్క మధ్య భాగములో కొన్ని రసాయనాలను ఉత్పత్తి చేసే పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. అవి కొద్దిగా మార్పిస్ మరియు ఇతర మత్తు పదార్థములవలె ఉంటాయి. బాధను సహించే, దుస్థితినుండి బయటపడటానికి ప్రభావము చూపించే కొన్నిరకాలైన ఔషధులు ప్రయోగించబడతాయి. ఈ కారణము చేతనే భావనలు మరియు మస్తిష్కరసాయనాలు ఒకదానికొకటి ఉత్పత్తి కారకములుగా ఉంటాయి. అయితే భావనల ద్వారా స్వయముగా ఉత్పత్తైన రసాయనాలు మరియు వాటివలన శరీరములో ఏర్పడే పరిస్థితిలో వచ్చే మార్పుచేర్పులు అధిక ఉపయోగకరమైనవి, ప్రమాదం లేనివి అని కనుగొనబడినది. బాహ్యోపచారాల ద్వారా ఈరకమైన రసాయనాలు మస్తిష్కము లోకి చేరుటవలన వాటిద్వారా హానికరమైన ప్రభావాలు ఉంటాయి. ఉదాహరణకు బాధానివృత్తి గావించే బాహ్యోపచార రసాయనములు జీర్ణశక్తిమీద దుష్ప్రభావమును చూపిస్తాయి.

నల్లమందు, దానినుండి తయారుచేయబడిన పదార్థము లను ఉపయోగించి ఈరకమైన ప్రయోగాలు చెయ్యబడినవి. ప్రయోగాల తరువాత 'మస్తిష్క కోశికలలో ఈరకమైన వ్యవస్థను ప్రకృతి ఎందుకు పెట్టింది?' అన్న ప్రశ్న తలెత్తింది. శరీర ప్రవృత్తి ప్రతికూల లేదా విజాతీయ తత్వములను ఎట్టి పరిస్థితిలో సహించదు. ముందుగా అసలు ఇటువంటి తత్వములను లోపలికి ప్రవేశించనివ్వదు. ఏదోవిధంగా ప్రవేశించినప్పటికీ వాటిని నశింపజేస్తుంది. లేదా వాటితో పోరాడుతూ, తలపడుతూ స్వయంగా తానే నష్టమైపోతుంది. ఈ స్థితిలో నల్లమందు వంటి దుష్ప్రభావము చూపించే తత్వములను శరీరము లేదా మస్తిష్కము ఏరకంగా సహిస్తాయి? అన్న ప్రశ్న ఎదురౌతుంది. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము కొరకు పరీక్షలు, ప్రయోగాలు జరిగాయి. నల్లమందునుండి తయారైన రసాయనాలు లేదా దరిదాపుగా దానికి సరిపోలే రసాయనాలను స్వయంగా మస్తిష్కమే తయారుచేసుకుంటుంది అన్న తథ్యము ఆవిష్కృతమైనది. భావనలు ఇటువంటి రసాయనాలను ఉత్పత్తి చేయుటలో సహాయకంగా ఉంటాయి లేదా ఉత్ప్రేరక పాత్రను పోషిస్తాయి. ఈ రసాయనాలను గ్రహించుటకే మస్తిష్కములో కోశికల వ్యవస్థ ఏర్పడినది. ప్రతి బాధ మరియు వేదన నివారక రసాయన అణువులు మస్తిష్కము ద్వారా తయారు చెయ్యబడిన రసాయన అణువులతో చాలా విషయములలో సరిపోలి

ఉంటాయి. ఈ కారణముగానే బాహ్యరసాయనాలను కొద్ది పోలిక ఆధారముగా మస్తిష్కము స్వీకరిస్తుంది లేదా బాహ్య రసాయనాలు బలవంతంగా లోపలికి చొచ్చుకొనిపోయి తమ ఆధిపత్యాన్ని స్థాపించుకుంటాయి. అక్కడి ఉత్పత్తి కేంద్రాలను శిథిలము చేస్తాయి లేదా నిష్క్రియపరుస్తాయి.

మస్తిష్కము స్వయంగా ఒక వ్యవస్థను ఏర్పరచుకుంటుంది. భావనలే ఆ వ్యవస్థకు ఆధారము! భావనలద్వారా మనః స్థితి మరియు శరీరస్థితి ఏ రీతిలో ప్రభావితమౌతాయి? అంతః స్రావగ్రంథుల ద్వారా విడుదలకాబడే స్రావములతోను కలుస్తాయి అన్నదే దీనికి పెద్ద ఉదాహరణ!

మనిషి శరీరములో 7 అంతఃస్రావ గ్రంథులుంటాయి. అవి తిన్నగా తమ స్రావాలను రక్తములో కలుపుతాయి. ఈ హార్మోనులు శరీరములో అనేక చమత్కారవంతమైన పనులను చేస్తాయి. శరీరములోని ప్రత్యేకమైన కార్యములను మరియు మానవుని సంపూర్ణ శరీర వ్యవస్థను ఇవి ప్రభావితము చేస్తాయి. ఈ గ్రంథులు బయటినుండి కూడా పలురకాలైన హార్మోన్స్ ను వెలువరిస్తాయి. శరీరము మీద కీటాణువులు లేదా రోగాలు దాడిచేస్తే ఈ హార్మోన్స్ రక్షణలలో ఆ రోగాలను, కీటాణువులను ఎదుర్కొనే శక్తిని ఉద్భవింపజేస్తాయి. అంతేకాక స్వయముగా కీటాణువులతో తలపడతాయి. ఈరకముగా శరీరము యుద్ధ క్షేత్రముగా తయారౌతుంది. రోగావస్థలో వ్యాకులత, క్షోభ మరియు అశాంతిలు పెచ్చరిల్లటానికి ఇదే కారణము. భావనలు ఉప్పెనలా ఎగసినప్పుడు కూడా ఈ అంతఃస్రావ గ్రంథులు కొన్ని విశేషమైన హార్మోనులను విడుదలచేస్తాయి. భావనల ద్వారా శరీరముమీద ప్రభావము చూపించే మంచి-చెడులతో సంఘర్షిస్తాయి మరియు ఆ కారణముగానే హర్షము, ఉల్లాసము, అలసట వంటి లక్షణాలు ఉత్పన్నమౌతాయి.

మస్తిష్కము ఈ రీతిలో ప్రకృతి యొక్క శ్రేష్ఠతమమైన కళాకృతి. అది ప్రతికూల పరిస్థితులలో సంఘర్షించుటకు సంపూర్ణ ప్రయత్నము గావిస్తుంది. మనము మస్తిష్కములోని శక్తులను ప్రతికూల పరిస్థితులతో పోరాడుటకు తమ శక్తిని నష్టపరచుకొనకుండా ఉండుటకు కావలసిన చక్కని శిక్షణనిస్తూ దానిని విశిష్టమైన ప్రయోజనాలలో వెచ్చిస్తే ఎంత బాగుంటుంది?

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 1980
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

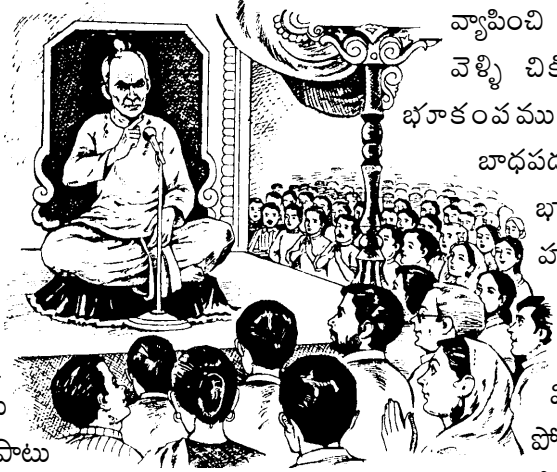
ఎంత పెద్ద సమస్యకైనా చావు పరిష్కారం కాదు

గాయత్రీ పరివార్ ఉద్దేశ్యం - పీఠ, పతనముల నివారణ-1

పరమపూజ్యగురుదేవుల ప్రవచనము మన అంతరంగమును ఒక ఊపు ఊపివేస్తుంది. అదే వారి ప్రబోధములోని విశిష్టత! ఈ ప్రత్యేక ప్రవచనములో పూజ్యగురుదేవులు 'గాయత్రీపరివార్ కు చెందిన ప్రతి ఒక్క సభ్యునికీ ఇతరుల బాధను తొలగించడము, సమాజము పతనావస్థకు చేరుకోకుండా అడ్డుకొనటమే జీవితలక్ష్యముగా ఉండాలని' తెలియజేస్తున్నారు. ఒకే చోట ఉండి, పైపై పూజలను చెయ్యడము మాత్రమే మన జీవితలక్ష్యము కాకూడదని చెప్తున్నారు. మానవుని లోపల క్రియాశీలతను, సాహసమును ఉత్పన్నం చేయటమే సత్సంగమునకు సరియైన అర్థమని, వ్యర్థమైన మాటలు చెప్పటం కాదని పూజ్యగురుదేవులు తెలియజేస్తున్నారు. శాంతికుంజ్ ఆశ్రమ ఉద్దేశ్యములను చెప్తూ యుగముషి 'క్షేత్రస్థాయికి చెందిన ప్రతి ఒక్క కార్యకర్త కూడా ఇక్కడ ప్రేరణపొందటానికి వచ్చి తీరాలి. ఇచ్చట జ్ఞానమును పొంది, దానిని ఇతరులకు పంచటానికి తిరిగివెళ్ళాలి. పరివ్రాజకులు, ధర్మనిష్ఠాపరులు ఏనాటినుండో ఈవిధముగానే జీవిస్తున్నారు' అని వచిస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుందాము!

దుఃఖమును, పతనమును నివారించడమే మా ముఖ్యలక్ష్యము

ఈరోజు మన ప్రారంభిక శిక్షణ పూర్తయ్యింది. బుద్ధభగవానుడు తన శిష్యులందరిని యోగాభ్యాసము, తపస్సు చెయ్యటానికి పంపించిన విధముగా మేముకూడా మిమ్మల్ని కార్యక్షేత్రములోకి పంపించవలసి ఉన్నది. శిష్యుణ్ణమును కొద్దిరోజులపాటు తమ వద్ద ఉంచుకొని శిక్షణ ఇచ్చిన పిదప బుద్ధభగవానుడు 'వారికి నేర్పించబడిందేదో, వారు నేర్చుకున్నదేదైతే ఉన్నదో, దానిని పరిపక్వము గావించుకొనటానికి, వారి క్రియా కలాపములను పరిశీలించటానికి వారందరిని కార్యక్షేత్రములోకి పంపించటము చాలా అవసరము' అని భావించారు. అదే విధముగా కొద్దిరోజులపాటు తపస్సు చేసిన పిదప శిష్యులందరు భారతదేశములోని మూలమూలలకు, అజ్ఞానాంధకారము వ్యాపించి ఉన్న ప్రతి ఒక్క ప్రదేశమునకు చేరుకుని దానిని తొలగించివేశారు. అంధకారమున్న ప్రదేశము నకు సూర్యుడు చేరుకోగానే చీకటి మటుమాయమవుతుంది. మబ్బుల చెంతకు భూమి రాలేదు. మబ్బులే పొలాల వద్దకు, చెట్లవద్దకు వెళ్ళి వర్షిస్తాయి. కలరా, క్షయ, మశూచి వంటివి

వ్యాపించి ఉన్న ప్రదేశముల వద్దకు వైద్యులే వెళ్ళి చికిత్సను అందిస్తారు. అలాగే భూకంపములు, కరువు, దుర్భిక్షముతో బాధపడుతున్న జనసమూహము వద్దకు భావపూరితమైన, స్పందించే హృదయము, సానుభూతి ఉన్న వ్యక్తులు తామే స్వయముగా వెళ్ళి వారికి సహాయ మందించి దుఃఖ విముక్తులను గావిస్తారు. మండి పోతున్న ఇంటి పైకప్పు ఎవరి దగ్గరికో వెళ్ళి నిప్పు ఆర్పమని వేడుకోలేదు. మనమే పరుగెత్తుకుపోయి నీటిని చల్లి మంటలను ఆర్పాలి.

బుద్ధభగవానుడు దీనినే సరియైనదిగా భావించాడు. ఆయన తన శిష్యులను ఒకచోట కూర్చుని యోగాభ్యాసం చెయ్యమని, సాధుసంతులుగా తయారుకమ్మని, ఆశ్రమాల నేర్పరచుకొని నివాసం చెయ్యమని చెప్పలేదు. ధ్యానం, జపం, పూజలు చెయ్యటానికై గంగాస్నానం చెయ్యమని చెప్పలేదు. మీ యోగాభ్యాసమంతా కర్మక్షేత్రంలోనే జరగాలని, మీరు చేసే పనిలో ఉండాలని ఆయన బోధించేవారు. మూడురోజులకు మించి ఎక్కడా ఉండవద్దని ఆయన ప్రతి ఒక్క శిష్యుడిని ఆదేశించేవారు. ఎక్కువ రోజులు ఉండటం వల్ల ఆ ప్రత్యేకమైన ప్రదేశంతోను, అచ్చటి వ్యక్తులతోను బంధం ఏర్పడే ప్రమాదం

సమస్యలతో ఎదురొడ్డి పోరాడాలి

ఉన్నది కాబట్టి అలాంటిది సర్వదా వర్జనీయమే.

సాగిపోతూ-సాగిపోతూ ఉండండి!

ప్రాచీనకాలంలో ప్రజలు మూడు లేదా నాలుగురోజుల పాటు ఇల్లు వదిలి బయటకు వెళుతుండేవారు. ఎందుకంటే మనం నివసించే ఇల్లు, అందులోని వ్యక్తుల పట్ల ఏర్పడే దృఢమైన అనుబంధం, మమకారం వల్ల వారి అవసరములు, కోర్కెలు అవి ఉచితమైనా సరే, అనుచితమైనా సరే వాటిని నెరవేర్చటం కోసం విపరీతంగా శ్రమిస్తూ మనలను మనం ఆహుతిచేసుకుంటూ ఉంటాం. ఇలా చేస్తూ ఉండటం వలన 'మనం చేస్తున్నది సరైనదే అన్న అనుభూతి మనకు కలుగుతుంది. అందులోని తప్పు-ఒప్పుల మధ్య తేడాను మనం గుర్తించ లేనంతగా మోహబంధంలో కూరుకుపోతాం. కాబట్టి కొన్ని రోజులపాటు ఆ ప్రదేశమును విడిచి బయటకు వెళ్ళాలి. సామాన్య గృహస్థులు కూడా తీర్థయాత్రలకనో, ప్రదక్షిణల కోసమనో వీలయినప్పుడల్లా ఇల్లు విడిచి బయటకు వెడుతుండే వారు. ఆయా ప్రదేశములలో శాంతి లభించడమేకాక, జ్ఞానం కూడా వృద్ధిచెందే అవకాశం ఉండేది. కాబట్టి సాగిపోతూ ఉండండి' అనబడే ఈ శిక్షణను సాధుసంత్లు, పరివ్రాజకులు తమ శిష్యులకు ఉపదేశమిస్తుండేవారు. బుద్ధభగవానుడు దుఃఖం, పతనం కనిపించిన ప్రదేశమునకు మొట్టమొదటగా వెళ్ళమని ఆదేశించేవారు. ఆహారం ఏమాత్రం లభించని మధ్య-ఆసియా ప్రాంతములకు, విద్యాసౌకర్యము లభించని అటవీ ప్రాంతములకు, జావా నుండి సుమిత్రాదీవుల వరకు, ఇండోనేషియా నుండి మలయా వరకు... అన్ని ప్రదేశములకు బుద్ధుడు తమ శిష్యులను పంపించేవాడు.

యోగ్యులైన వ్యక్తులు ఆగిపోవద్దు, సాగిపోండి!

సుఖసౌకర్యములు, స్వచ్ఛమైన జలము కూడిన ఇతర వనరులు సమృద్ధిగా లభించే ప్రదేశములలో యోగ్యులైన వ్యక్తులను ఉంచడం సరియైనది కాదు. అలాంటి చోట వృద్ధులను, రోగులను, శక్తిహీనులను ఉంచాలి. జీవితం లోని చరమాంకమునకు చేరుకున్నవారిని, అలసిపోయినవారిని శాంతికుంజ్లోను, ఇంకా ఇతర ఆశ్రమాలలోను సుఖముగా నివసించటానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాము.

కానీ అంతరంగములో ఉత్సాహము, ప్రేరణ, ప్రకాశము

ఉన్నవారిని మేము కార్యరంగములోకి పంపుతాము. వారిని పంపించకపోతే అక్కడ పని జరుగదు. బుద్ధభగవానుడు కూడా ఇదే పని చేశాడు. జీవంతమైన ప్రతి వ్యక్తిని, ఎంతో కొంత ఆధ్యాత్మిక కార్యక్షేత్రములోనికి పంపించాడు. విహారములలో ఉంచుకొని దీర్ఘకాలంపాటు సత్సంగం చెయ్యడం వలన ప్రయోజనమేముంది? కేవలము భోజనం చేస్తూ మందులు మ్రింగుతూ ఉంటే ఆరోగ్యం బాగుపడుతుందా? శరీరమునకు తగిన వ్యాయామం చేసినప్పుడే అది దృఢముగా ఉంటుంది.

సాహసాన్ని ఉత్పన్నం చెయ్యడమే సత్సంగం యొక్క లక్ష్యం

సత్సంగమునకు ఒక ప్రయోజనము ఉండితీరాలి. మానవుల హృదయములలో క్రియాశీలతను ఉత్పన్నం చెయ్యటమే సత్సంగం యొక్క ప్రధానమైన లక్ష్యం. క్రియాశీలతతోపాటు భావనలు కూడా మన హృదయం లోపల ఉత్పన్నమైనట్లే వాటిని కార్యరంగంలోకి దింపవలసి ఉంటుంది. సత్సంగం వలన మాత్రమే అది సాధ్యం కాగలదు. ఒకవేళ మనం అలా చెయ్యకపోతే గనుక చాలా పెద్ద కష్టములే ఎదురవుతాయి.

మీకు సత్సంగమునకు సంబంధించిన శిక్షణ ఇవ్వబడి నట్లయితే మీరు వెంటనే దానిని కార్యరూపములోకి పరిణతి చెందించవలసి ఉంటుంది. బుద్ధభగవానుడు చేసిన పని ఇదే. 'మీకు నేర్పించబడిన సత్సంగం, వాటి క్రియాకలాపములను ప్రపంచములో ఎక్కడైనాసరే, దుఃఖం-పతనం అనే రెండింటినీ రూపుమాపటానికి మీరు ఉపయోగించవలసి ఉంటుంది' అని బోధించి వారిని నలువైపులకు పంపించాడు.

ప్రాచీనకాలములో ఋషులు ప్రజలను తమ ఆశ్రమాలకు పిలిచి సత్సంగమునకు సంబంధించిన ఆలోచనలు, ప్రేరణ, వాటికి తగిన శిక్షణను ఇస్తుండేవారు. శిక్షణ పూర్తయిన పిమ్మట వారిని మరింతగా సంస్కరించటానికి ప్రజల మధ్యకు పంపే వారు. వ్యాయామమునకు సంబంధించిన అంశములన్నీ క్షుణ్ణముగా నేర్చుకున్న పిదప వాటిని అమలుచేసుకొనటానికి వ్యాయామశాలకు, ఆ తరువాత కుస్తీపోటీలకు వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. సైన్యంలోనికి ఎంచుకున్నవారికి ప్రభుత్వం తగిన శిక్షణ నిచ్చి, తుపాకీ పేల్చడం వంటివి నేర్పించి, సైనిక

ఇతరులను వెన్నుతట్టి ప్రోత్సహించాలి

స్థావరంలోనే ఉంచుతుంది. అవసరమైనప్పుడు వాళ్ళు యుద్ధ రంగంలోకి వెళ్ళాలి కాబట్టి అందుకు సిద్ధంగా ఉంచుతుంది.

ప్రేరణను పొందండి!

ప్రకాశమును పంచిపెట్టండి!

కొన్ని కొన్ని స్థలములకు కొన్ని ప్రత్యేకతలుంటాయి. ఆయా ప్రత్యేకతలనుబట్టి మనం వాటిని సాధువుల ఆశ్రమాలని, గురుకులమని, సత్సంగభవనమని, సాధనానిలయమని చెప్పుకుంటూ ఉంటాము. ప్రేరణను పొంది, ప్రకాశమును పంచిపెట్టటానికై మనం ఆయా ప్రదేశములకు వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. అచ్చటినుండి ప్రేరణను పొందిన పిదప సమాజ మంతటా విస్తారంగా పర్యటించి జ్ఞానప్రకాశమును వెదజల్లాలి. ప్రాచీనకాలపు ఈ సంప్రదాయమును మనం తిరిగి స్థాపించ వలసి ఉన్నది. తిరిగి జాగృతమొనర్చవలసి ఉన్నది. సత్సంగం ద్వారా నేర్చుకున్న జ్ఞానమును కర్మయోగములోకి మార్చుకొన వలెను. జ్ఞానయోగం యొక్క సార్థకత ఇందులోనే ఉన్నది. కర్మయోగములోకి మార్చుచెందని జ్ఞానం నిర్లభం. అటువంటి జ్ఞానమునకు విలువ ఉండదు.

కొద్దికాలంపాటు మీకు ఇవ్వబడిన ఈ శిక్షణ కర్తవ్య రూపంలోకి, క్రియారూపంలోకి మార్పుచేసుకొనవలసి ఉంటుంది. మిమ్మల్ని ఇక్కడినుండి పంపించడంలో ఒక ఉద్దేశ్యమున్నది. యావత్ మానవజాతిని కుదిపివేస్తున్న, అంధకారంలోకి నెట్టివేస్తున్న దుఃఖమును, పతనమును నివారించడమే ఆ ఉద్దేశ్యం. భగవంతుని యొక్క సృష్టిలో అత్యంత శ్రేష్టమైన, రాజకుమారుని వంటి మానవుడిని పశువు కన్నా అల్పునిగా, పాపికన్నా హీనంగా చేస్తున్న ఆ అంధకామును, వేదనను తొలగించడమే లక్ష్యముగా మీరు పని చెయ్యాలి. 'మానవుడి ఎదుట చిక్కుముడితో కూడిన సమస్యలేవైతే ఉన్నాయో, అశాంతి, అభావములతో నిండిన దుఃఖమేదైతే ఉన్నదో వాటన్నింటికీ ఒకే ఒక్క మూల కారణం మానవుడి ఆలోచనా ప్రవాహంలోని వికృతులే!' అన్న విషయమును ఇప్పటికే మీకు కొన్ని వేల, లక్షల సార్లు చెప్పి ఉన్నాము. ఋషులు, సాధువులు, మహాత్ములు ఆ పతనమును, దుఃఖమును తొలగించటానికి తామే స్వయంగా అక్కడికి వెళ్ళి తమను తాము బలిదానం (ఆత్మసమర్పణ) గావించుకున్నారు. పతనమనేది అజ్ఞానం, లోభం, మోహం మున్నగు రూపాలలో

వస్తుంది. మానవుడు లోభమోహములకు ఎంతగా బానిస అవుతున్నాడో సర్వత్రా మనం చూస్తూనే ఉన్నాం. లోభ మోహములు ఉన్నచోట దుఃఖము-వేదన కొన్ని వేల రెట్లు పెరిగిపోతుంటాయి.

మానవుడికి మానవత్వం నేర్పించడమే మా పని!

మానవులకు మానవత్వమును గురించిన శిక్షణ నివ్వడం మా యొక్క పనే కాదు, మీదికూడా. పరిశ్రమ చేసేవారు, పురుషార్థ ప్రయత్నమొనరించేవారు ఉన్న ప్రదేశంలో సంపదకేమీలోటు ఉండదు. ఎప్పుడూ భూకంపాలు, వరదలతో అతలాకుతలమౌతూండే జపాన్ వంటి చిన్న దేశం ఆర్థికంగా, పారిశ్రామికంగా, సాంకేతికంగా కూడా ప్రపంచానికే తలమానికంగా నిలబడగలుగుతున్నదంటే అందుకు కారణం అచ్చటి ప్రజల జీవనవిధానం. కష్టపడి పనిచేయటమే కాదు, సాధ్యమైనంత మితవ్యయంతో గడుపుతారు జపనీయులు. అప్పు చేసే పరిస్థితి, వడ్డీలు కట్టే దుఃస్థితికి ఎవ్వరు లోనుకాకూడదు. ఆర్థిక సమస్యలకు పరిష్కారం చెప్పటానికి పై రెండు సూత్రములను స్వర్ణాక్షరములతో లిఖించాలి. వీటిని హృదయంగమం చేసుకున్న వ్యక్తుల జీవితం సుఖంగా సాగిపోతుంది. (సశేషం)

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2014
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

ఆనందం పొందడం ఎలా?

ఒక పంచదార మిల్లులో నివసించే చీమ, ఉప్పుగనిలో నివసించే మరొక చీమను తియ్యదనపు ఆనందం పొందేందుకు తన నివాసానికి రావలసిందిగా ఆహ్వానించింది.

ఈ ఆతిథ్యం స్వీకరించేందుకు అతిథి నివాసానికి చేరింది. కాని ఈ చీమకు తియ్యదనపు ఆనందం లభించలేదు. ఉప్పుదనపు అనుభవమే పొందింది తప్ప తీపిదనపు అనుభవం పొందలేకపోయింది.

నిరాశతో వెనుదిరిగిపోయే సమయంలో, తన స్నేహితురాలితో ఇలా అంది. 'చెల్లెలా! ముఖానికి అంటుకున్న ఉప్పుని తొలగించుకున్నప్పుడే గదా నీకు తీపి ఆనందం కలిగేదని" మొదటి చీమ అంది.

- అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

రేపటిరోజు మనదే కావచ్చు

నవరాత్రి సాధన ద్వారా భగవంతునితో భాగస్వామ్యం

ఆధ్యాత్మిక సాధనలోని అంతర్యం

29 సెప్టెంబరు 2014 నుండి నవరాత్రి సాధనలు మొదలవుతాయి. సాధనలోని వాస్తవికత ఏంటో మన ప్రియ పరిజనులందరికీ బాగా తెలుసు. సంవత్సరాల తరబడి జప, తప, వ్రతాలలో నిమగ్నమవుతూ వస్తున్నారు. పరిజనులందరూ ఇవన్నీ చేయడం మెచ్చుకోగదగ్గదే. వీటన్నింటికన్నా ఉత్తమమైన, ప్రశంసనీయమైన, ఉచ్చస్థరీయమైన సాధన వేరొకటుంది. దాన్నే 'ఆధ్యాత్మిక సాధనలోని అంతర్యర్థం' అని కూడా అనవచ్చు. ఈ అంతర్యర్థాన్ని భగవంతునితో భాగస్వామ్యం అని కూడా అనవచ్చు. మన దేవకుటుంబంలోని సభ్యులందరు ఇందులో దీక్ష తీసుకుని ప్రశిక్షణ పొందే సమయం ఇప్పుడు వచ్చేసింది. ఏ క్షేత్రంలోనైనా సరే ఒంటరిగా, స్వంత సామర్థ్యంతో మాత్రమే సాఫల్యం సాధించిన వారిని చాలా తక్కువ మందిని చూస్తాం. భాగస్వామ్యం అంత గొప్పది. జీవితంలో భోజనమనేది ఒక సాధారణ అంశం. కాని అది సమకూర్చుకోవాలన్నా ఎంతో మంది సహకారం కావాలి, ఎందరితోనో భాగస్వామ్యం పంచుకోవాలి.

ఒకే మనిషి కుటుంబాన్ని నడపలేడు. భార్యాభర్తలిద్దరు పరస్పర సహకారంతో, బాధ్యతలు పంచుకుని కుటుంబాన్ని ఏర్పాటు చేస్తారు. ఒకే చక్రంతో బండి నడవదు. ధనాత్మక, ఋణాత్మక విద్యుత్ ధారలువిడిగా ప్రవహించలేవు. జీవితానికి నీరు ఎంత ముఖ్యమో, అగ్ని కూడా అంతే ముఖ్యం. ఒక్క చుక్కాని మాత్రమే ఉంటే పడవ నడవదు. దేనికైనా భాగస్వామ్యమే సాఫల్యానికి ఆధారం. ఈ చిన్న చిన్న వాటికే అంత ముఖ్యమైతే జీవితపయనానికి దాని ప్రాముఖ్యత ఇంకా పెరుగుతుంది.

ఇప్పుడు అసలు ప్రశ్న ఏంటంటే భాగస్వామ్యం ఎవరితో చేయాలి? మనిషికున్న విభూతులు, ఈశ్వర ప్రసాదిత సామర్థ్యాలు చాలా గొప్పవి. వాటి ఆధారంగా అతన్ని సృష్టికి యువరాజు అనవచ్చు. విద్య, వాక్కు, ఆలోచనలు ఇచ్చివుచ్చు

కోవడం, సంస్కృతి, సామాజికత వంటి అందమైన వరాలు కానీ ప్రతిభ కానీ మనిషికి తప్ప ఏ జీవికీ లేవు. కాబట్టి మనిషి మరెవరితోను భాగస్వామ్యం పంచుకోలేడు. పరమాత్మతో లేదా పరమాత్మకు ప్రతినిధి అయిన సద్గురువుతో తప్ప. జీవితాన్ని గంభీరంగా తత్వదృష్టితో చూస్తే ఇదే పూర్ణసత్యం అని తెలుస్తుంది. నేడు మనిషి దీనస్థితిలో ఉన్నాడంటే దానికి కారణం ఈ అమూల్యమైన భాగస్వామ్యం నుండి దూరంగా ఉండడమే. పరమాత్మ కాని, ఆయన ప్రతినిధి అయిన గురువుగాని మన జీవితాలలో ఇమిడిపోతే గనక, నల్లటి బొగ్గు పరశువేదిని తాకి మారిన బంగారంగా, సాకార దైవత్వమైన కల్పవృక్షంలాగా మారిపోతుంది. మనిషిలోని అసంపూర్ణతలన్నీ పరిపూర్ణంగా మారగలవు.

అసలు భాగస్వామ్యం అంటే ఏంటో విపులంగా తెలుసుకోవడం మంచిది. కలిసి మెలిసి పని చేయడం, లేదా సాధనలన్నీ సమకూర్చుకుని పరస్పర ఒప్పందంతో విధి విధానాలను నిర్ధారించుకోవడం. జీవితం కూడా ఒక వ్యాపారమే. భగవంతునితో కాని, గురువుతో కాని భాగస్వామ్యం పంచుకుంటే ఇక నష్టం, ఓటమి, విపత్తులు ఇవేవీ దరికి రావు. ఈశ్వరుడు లేదా గురువుతో విముఖమైన జీవితం మాత్రం దుఃఖ దారిద్ర్యాలతో నిండి ఉంటుంది. కష్టాలను నివారించు కోవడానికి ఇదే ఉత్తమమైన మార్గం. ఈ భాగస్వామ్యంతో అజ్ఞానం, నీరసం, అభావాలు సహజంగా వదిలిపోతాయి.

ఈ వాక్యాలు చదివే వారికి, చదవని వారికి, అందరికీ ఒకటి తెలుసు. జీవితంతో పాటు మృత్యువు తప్పదు. కాని ఎంతమంది శోకంలేని మృత్యువు కోసం జీవిత సాధన చేస్తున్నారు. సాధన లేకపోవడం వల్లనే మనిషి భయం, డిప్రెషన్, లోటు లాంటి పరిస్థితుల్లో ఇరుక్కుంటాడు. ఇటువంటి వారు జీవితాన్ని ఈడ్చుకుంటూ సాగిస్తారు. కానీ ఏ రోజు మన జీవిత వ్యాపారంలో భగవంతుడు లేదా సద్గురువుతో భాగస్వామ్యం ఏర్పడుతుందో, ఆ రోజు నుండి మనిషి తన

ఎందుకు పనికిరారు అని అనుకున్నవారే అనేక అద్భుతాలు చేశారు

శరీరపరిధిని దాటి ఆత్మకు దగ్గరవుతాడు. శరీరం నశ్వరమనే విషయంతో పాటే ఆత్మ యొక్క అమరత్వ బోధ ముడిపడి ఉన్నది. ఒక్కక్షణమైనా ఈ బోధను అనుభవించగలిగితే, ఏదో ఒకరోజు ఆత్మ సాక్షాత్కారం వరకు చేరవేయగలదు. ఇదే అమృతత్వ స్థితి.

ఆత్మ యొక్క అమరత్వాన్ని నమ్మడం, దాన్ని అనుభూతి చెందడం అనేది నిజానికి ప్రాణాంతకమైన జీవితానికి అమృత పానం వంటిది. ఇది తాగితే దివ్య చక్షువులు వాటంతటవే తెరుచుకుంటాయి. తాను లక్షల కోట్ల శరీరాలు మారాడు అన్న విషయం ఈ స్థితిలో మనిషి అర్థం చేసుకుంటాడు. 'ఎన్నెన్నో జీవ జంతువుల జీవితాన్ని గడిపాను. ఆ జీవితాలన్నిటిలో నేను వాడిన శరీరాలన్నీ బట్టలు లాంటివి' అనేది చూస్తాడు. ఆ దృష్టి భవిష్యత్తు వైపు మళ్ళితే, 'మరెన్నో ఆరోగ్యకరమైన, అందమైన, బలమైన, సంపన్నమైన కొత్త శరీరాలు తనకి కేటాయించబడ్డాయి' అని చూడగలుగుతాడు. సద్గురువుతో భాగస్వామ్యం పంచుకుని, బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకునే విద్యార్థుల దగ్గర ఈ దృష్టి ఎప్పటికీ ఉంటుంది. అతని భావనా లోకాలలో ఈ ధారణ ఎగసిపడి, బలపడుతుంటుంది. ఈ ధోరణి మెల్లమెల్లగా నిష్ఠ, శ్రద్ధలుగా రూపం దాలుస్తుంది. సంపూర్ణ శ్రద్ధతో గురువుతో భాగస్వామ్యం పంచుకునే సాధకుడు - ప్రస్తుత జీవితం నా అనంత జీవనంలో ఒక చిన్న అంశ మాత్రమే అని అనుభూతి చెందుతాడు. అప్పుడు శోకం సంపూర్ణంగా తుడుచుకుపోతుంది.

ఆత్మయొక్క అమరత్వాన్ని నమ్మడమే అమృతం. 'పవిత్రమైన, నశ్వరుడనైన నేను అన్ని బంధాల నుండి ముక్తుడను'. అడుగడుగునా కలిగే భయాలు, ఆందోళనలను తరిమికొట్టి నిర్భయత్వాన్ని ప్రసాదించే మృత్యుంజయ మంత్రం ఈ ఆత్మతత్వ అనుభూతి. ఈ పవిత్రత అనుభూతి, నిస్సందేహంగా ఆత్మ గౌరవాన్ని కలిగిస్తుంది. మనలను మనం శాశ్వతతత్వంగా అనుభవిస్తే ఆత్మవిశ్వాసం బలపడుతుంది. నిరాశ, భయాలలో ఊగిసలాడే వారికి, 'నేను నాశనం, ఓటమి లేని ఆత్మను' అనే మంత్రం జీవిత సందేశాన్నిస్తుంది. 'లే! నిర్భయంగా కర్తవ్య మార్గంలో పయనించు. నీ జీవితం అఖండం, బట్టలు మారిపోతాయి కాని నీవు ఎప్పుడూ మారవు. శరీరాలు మారతాయి, కాని జీవితం మారదు. నీపై నమ్మకం ఉంచుకో'.

పరమాత్మ లేదా సద్గురువు ప్రసాదించే అవిచ్ఛిన కృపను నమ్ము, నిన్ను ఎవ్వరు నష్టపరచలేరు.' ఈ నమ్మకం ఆధారంగా జీవితంలో తేజస్సు, శ్రద్ధ, ఆనందం పూర్తిగా నిండిపోతాయి.

పరమాత్మను, సద్గురువును భాగస్వామిగా చేసుకోవడం అంటే వారు ప్రతిక్షణం మన జీవితాలలోని అన్ని క్రియా కలాపాలలో ఇమిడిపోయి ఉంటారు, అండగా ఉంటారు. ఎప్పటికీ వారితో మనం వేరు కాదు. అన్ని బాధలను, తృష్ణలను నాశనం చేసే అమృతం ఇది. మృత్యువును, జీవితాన్ని ఒకే సారి జూదంలో పందెం కాస్తారు, రెండింటి జోడి వారికి సుఖాన్ని కలిగిస్తుంది. జీవితాన్ని, మృత్యువును సమానంగా చూసే వాడు నిజంగా ధన్యుడు. శోకం, మోహం, చింత, క్లేశం, పశ్చాత్తాపం, తృష్ణ, పాపం మొదలైనవి వీరి దరిదాపులకు కూడా చేరవు. జీవితంలో అభయం, ఆత్మ సాక్షాత్కారం, మోక్షం ఇవే ముఖ్యమైన పురుషార్థాలు. వీటిని సాధించిన మనిషి పరమ సమర్థుడు అవుతాడు. కానీ ఇదంతా ఎప్పుడు సాధ్యం, భగవంతుడు లేదా సద్గురువు మనలో కలిసి ఇమిడిపోయినప్పుడే. ఎవరి అంతఃకరణంలో ఈ పరమ అనుభూతి జాగృతమవుతుందో, వారి జీవితం ధన్యం అయినట్టే.

సద్గురు ప్రేమ పరశువేది

ప్రపంచంలో సాధారణంగా మనుషుల కోరికలు, 1. ఆరోగ్యం, దీర్ఘాయువు, 2. ఆర్థిక సంపన్నత, 3. సాఫల్యం మరియు గౌరవప్రాప్తి చుట్టూనే తిరుగుతూ ఉంటాయి. వీరి ఇనుములాంటి కోరికలను బంగారంగా మార్చే పరశువేది కావాలి. అలాంటి పరశువేది ప్రపంచంలో ఎక్కడా దొరకదు. పరమాత్మ లేక సద్గురువుతో కలిసి చేసే భాగస్వామ్యం తప్పకుండా ఇలాంటి బంగారాన్ని ప్రసాదించే పరశువేదే అవుతుంది. ఉపయుక్తమైన కోరికలన్నీ తీరడంతో పాటు, అనవసరమైన క్షుద్రత, ప్రాపంచిక కోరికలు వాటంతటవే సడలిపోతాయి.

ఇక్కడ చర్చించుకునే పరశువేది, పరమాత్మ లేదా సద్గురువు పట్ల దివ్య ప్రేమ. ఇలాంటి ప్రేమ మామూలుగా కూడా అద్భుతాలు చూపిస్తుంది. దివ్య ప్రేమ చాలా గొప్పది. అందరికీ కురూపిగా కనిపించే వ్యక్తి తన ప్రేయసి కళ్ళకు మన్మధుడిలా కనిపిస్తాడు. ప్రేమ ఒక విధమైన ప్రకాశం. చీకట్లో టార్చి

భావానుభూతి మనిషి జీవితానికి ఒక సుందర పాఠ్యం.

వేస్తే ఏ వస్తువు మీద పడితే అదే స్పష్టంగా, అందంగా కనిపిస్తుంది. మిగిలినవన్నీ కళాహీనంగా ఉంటాయి. మనం ప్రేమిస్తున్నవారు మాత్రమే అందంగా, మంచిగా, లాభదాయకంగా, అమూల్యంగా కనిపిస్తారు. సామాన్యమైన ప్రేమే ఇలాంటి అద్భుతాలను చేయగలిగితే, సద్గురువు లేక పరమాత్మ పట్ల ప్రేమతో మీరా వంటి అనుభవాన్ని సాకారం చేసి విషాన్ని అమృతంగా, పాముని పూలమాలగా మార్చగలడు.

ప్రేమ విద్యుత్ శక్తి వంటిది. ఎవరిని తాకితే వారిని ఉత్తేజిత పరుస్తుంది. నిరాశ, నిస్పృహలతో కాలం గడిపేవారిని కూడా ఒక్కసారిగా మార్చేస్తుంది. వారు కూడా ఆశ, ఉత్సాహం, ఉల్లాసం, ప్రసన్నతలతో నిండిపోతారు. నిర్లక్ష్యం, తిరస్కారం వల్ల చెడ్డవారిగా మారిన వారు కూడా ప్రేమ రుచి చూసి సద్గుణ, సజ్జనులుగా మారిపోతుంటారు. చీకటిని వెలుగుగా, నిర్ణీవత్వాన్ని జీవంగా, సృశానాన్ని ఉద్యానవనంగా మార్చగల శక్తి ప్రేమకి ఉన్నది. కాబట్టి దీనిని పరశువేది అనడం అతిశయోక్తి కాదు.

పరమాత్మ లేక సద్గురువు ప్రేమను ఆస్వాదించిన వారికి అందరూ తమ స్వంతవారిగానే కనిపిస్తారు. ఎవరు పరాయి వారు కాదు. అందరిలోనూ పరమాత్మ సత్తా కనిపిస్తుంది. ఈ నిర్మల ఆనందాన్ని ఆస్వాదించారు అంటే వారికి సద్గురువుతో భాగస్వామ్యపు సుఖం లభించినట్టే. ఇవి కాక కల్పవృక్షం తపస్వీ జీవితంగా ఫలిస్తుంది. తపస్విగా మారటమంటే - 1. నిజమైన నిష్ఠ, 2. నిరంతర ప్రయత్నం. ఈ తపో సాధనతోనే పరమాత్మ ప్రసన్నుడవుతాడు, సద్గురువు కృపను వర్షిస్తాడు. దీనితోనే కోరుకున్న వరాలు లభిస్తాయి.

శక్తిస్తోత్రం ఈ నవరాత్రి పర్వం

ఈ నవరాత్రులలో మనలను మనం సమీక్షించుకుందాం. మీ పనేదైనా సరే, జీవిత ఉద్దేశం ఏదైనా సరే, దానిని పూర్తి చేయటానికి జీవితాలను పణంగా పెడదాం. పడుకున్నా మెలకువగా ఉన్నా దీని గురించే ఆలోచించి దారి వెదుకుదాం. శ్రమ, కఠోర పరిశ్రమ, నిరంతర పరిశ్రమ. మన అలవాటుగా మారిపోవాలి. ఎక్కువపని చేస్తే అలిసిపోతాం అని మాత్రం అనుకోకండి. నిజానికి పరిశ్రమ స్వయంచాలక శక్తి, అది

పెరుగుతున్న కొద్దీ కార్య సామర్థ్యాన్ని పెంచుతూ పోతుంది. బద్ధకస్తుడు, పనికిరానివాడు రెండు గంటలు పని చేసి కొండనెత్తి నంతటి అలసటను అనుభవిస్తాడు. కానీ ఉత్సాహంతో, పనిలో అభిరుచి కలిగిన మనిషి మాత్రం నిద్రపోతున్నప్పుడు తప్ప పని చేస్తూనే ఉంటాడు. వారు కొంచెం కూడా అలసిపోరు. నిజమైన నిష్ఠ, నిరంతర ప్రయత్నం ఒక డైనమో లాగా ఎప్పుడూ విద్యుత్తును ఉత్పత్తి చేస్తూనే ఉంటుంది. తపస్సు అంటే ఇదే. అందుకే తపస్సును శక్తిస్తోత్రం అంటారు.

ఈ వరాలన్నీ పరమాత్మ లేదా సద్గురువుతో భాగస్వామ్యం చేస్తే లభిస్తాయి. నిజానికి మనం భాగస్వామ్యం పంచు కుంటున్నామా లేదా అనేదానికి ఇదే గీటురాయి. గత సంవత్సరం వరకు సాధనలో ఒక పాఠ్యక్రమాన్ని పూర్తి చేయడానికి సమయాన్ని వెచ్చించాము. చాలా జపాలు, తపాలు, వ్రతాలు చేసాము. ఈ నవరాత్రులలో పెద్ద తరగతికి వెళ్ళి చదివే సమయం ఆసన్నమైంది. దీని గురించి నా వారితో నా మాటలో ఉల్లేఖించబడింది. దానిని స్వీకరించడం, అనుసరించడం ఇక పరిజనుల వంతు. ఒకటి మాత్రం స్పష్టంగా ఉన్నది - భాగస్వామ్యంతో పనిచేసే కంపెనీలు ఇతరుల నుండి పెట్టుబడి తీసుకుని తమ పని చేసుకుంటాయి. పరమాత్మ, సద్గురువులు కూడా మన జీవితాలలో పెట్టుబడి పెట్టడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. మన జీవితం వారి దైవీ ప్రణాళికకు అనుగుణంగా ఉండాలి అంతే. ఈ నవరాత్రుల సాధనలో ఈ దిక్కుగా అడుగు ముందుకు వేసి వారి నుండి అందే విభూతులతో లాభం పొందుదాం.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు 2014
అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్

యుగేశక్తి గాయత్రి
మాస పత్రిక చదవండి !
చదివించండి !!

భావోద్వేగాలు ఆనందంగా, ప్రేమమయంగా ఉంటే అవి మీకు ఎంతో తోడ్పడుతాయి

స్మార్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 6

శ్రీమతి అంగర వెంకట మీనాబాయి

శ్రీమతి అంగర వెంకట మీనాబాయి గారు 1955లో విజయనగరంలో శ్రీ సత్యనారాయణరావు-లక్ష్మీనర్స బాయి దంపతుల జన్మించారు. చిన్ననాట తన మాతామహుల సంరక్షణలో పెరిగారు. ఆమె అమ్మమ్మ గారు మంత్రాలయ శ్రీరాఘవేంద్రస్వామివారికి పరమ

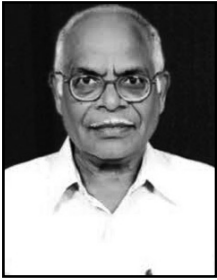
భక్తురాలు. అత్యంత ధర్మ, నిష్ఠా గరిష్ఠురాలు. పూజాదికాలు పూర్తికానిదే, భగవదార్చన పూర్తి చేయనిదే పచ్చి గంగను కూడా స్వీకరించేవారు కాదు. ఇట్టి ఆమె పర్యవేక్షణలో పెరిగిన మీనాబాయి గారికి బాల్యం నుండి భగవద్భక్తి వెన్నతో పెట్టిన విద్యలా అభింది. ఒక ప్రక్క ఆధ్యాత్మిక విద్యలో బుడి బుడి అడుగులు వేస్తూ, భౌతిక విద్యలో బి.ఎస్.సి., బి.ఎడ్. పరీక్షలలో ప్రథమశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులైనారు. తదుపరి మాతామహుల ద్వారా మరియు కన్నతల్లి శిక్షణలో ఆధ్యాత్మిక విద్యలో ఓనమాల నుండి గుణితాల దశకు ఎదిగారు. బంధుగణంలో మీనాబాయిగారు కాస్త భక్త మీనాబాయిలా మన్ననలందుకొనసాగారు. పుట్టింటి వారు జమీందారీ వాసనలున్న కుటుంబం. దీనితో ఈమెకుగల, భౌతిక సంపత్తులకు ఆధ్యాత్మిక సంపత్తులు తోడుకాగా బంగారానికి వన్నెలద్దిన రీతిలో యుక్తవయస్సులోనున్న ఈమెకు గొప్పింటి సంబంధాలు అయాచితంగా రాసాగాయి. విజయనగరం జిల్లాలోని ఒకానొక ప్రముఖ జమీందారీ కుటుంబంలో పి. వెంకటకృష్ణకుమార్గారిని వివాహమాడి ఆ ఇంటి కోడలిగా అడుగుపెట్టింది. మీనాబాయిగారు ఏ ఇంటిలో అడుగిడినా, వారి పూజాగదిలో ఎక్కువ సమయం గడిపేది. పూజాగదిలేని వారి ఇళ్ళలో భగవంతుని స్థానం పవిత్రమైనదని, దానిని ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేసుకొని దాని పవిత్రతను ఎల్లవేళలా కాపాడు కొనవలెనని, వారికి మార్గ దర్శనం చేస్తూ ఆధ్యాత్మిక జీవన ప్రాశస్త్యాన్ని వారికి తెలియచెప్తూ ఉండేది. ఇంత బాగా చదువుకొన్న వీరిలో ఆధ్యాత్మిక భావసంవేదనలు, మానవీయతతో

కూడిన భావసంవేదనలు అట్టడుగున ఉండుటకు గల కారణమేమి అనే ప్రశ్న మీనాబాయి మదిలో తరచుగా ఉదయించేది. దీనికి సమాధానాన్ని కనుగొనాలనేది సంకల్పం బలీయం కాగా, మనిషి మనోవైజ్ఞానికతను అర్థం చేసికొన వలయునని తమిళనాడులోని చిదంబరంలో ఎమ్.ఎ. సైకాలజీని అభ్యసించారు. దీనికి పూర్వమే 1979లో భారత ప్రభుత్వ పోస్టల్ సర్వీసులో ఉద్యోగిగా చేరారు. 1980లో శ్రీకృష్ణకుమార్గారితో వివాహం. ఒడిషా రాష్ట్రంలోని బరంపూర్ పట్టణంలో అశ్వమేధ యజ్ఞం కొరకు శ్రీకాకుళంలోని మీనాబాయి-కుమార్గార్ల ఇల్లు గాయత్రీపరివార్ విడిది గృహంగా మారింది. శాంతికుంజ్ నుండి పెద్దలు, ఆంధ్రప్రదేశ్ నుండి తుమ్మూరి శివరామకృష్ణారెడ్డి మొదలైనవారు వీరి ఇంటినుండే వారిరోజు వారీ కార్యక్రమాలు నిర్వహింపసాగారు. వీరందరికీ అతిథి సత్కారాలనందించుటలోనేకాక, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు ఆంగ్లభాషలో నిర్వర్తించుట మీనాబాయిగారి వంతు అయ్యింది. ఈ క్రమంలో మీనాబాయి గారు వందనీయ మాతాజీగారి పాదపద్మముల స్పృశించే భాగ్యం అశ్వమేధ యజ్ఞసమయంలో లభించింది. మాతాజీ దివ్య నేత్రముల కాంతి మీనాబాయిగారి నేత్రాలను సూటిగా తాకుటతో ఆమెలోని ఆధ్యాత్మికతకు పరిపుష్టి చేకూరింది. తదుపరి ఆమె శాంతికుంజ్ మూడు పర్యాయాలు దర్శించింది. అనుష్ఠానాలు చేసింది. అమలాపురంలోని గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖ కార్యకర్త శ్యామలారావుగారితో కలసి, అట్లే రాజమండ్రిలోని రామకృష్ణ గారితో కలసి కార్యక్రమాలు నిర్వహించారు. తిరుపతి అశ్వమేధంలో పాల్గొన్నారు. గాయత్రీ శక్తివీరం నారాకోడూరులో తనసేవలను అందించి సమయదానం ఇచ్చారు. అటుపిమ్మట పూజ్యులు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణమాష్టారి ఆధ్యాత్మిక గాయత్రీ ప్రసంగాల పట్ల ప్రభావితమై ఆయనను వెతుక్కుంటూ వేటపాలెంలో ఆయనను కలిశారు. అటుపిమ్మట వారి ద్వారా పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ఇంటింటికి పంచే జ్ఞానయజ్ఞ కార్యక్రమంలో తన తన్, మన్, ధన్లను విరివిగా ఖర్చు చేస్తూ తన వానప్రస్థ జీవితానికి వన్నెలు దిద్దుకొంటూ తనలోని

భావోద్వేగాలు ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతికి ఆటంకాలు కావు

‘మీరా’ తత్వానికి జవసత్వాలనిస్తూ మరుజన్మకు నాటుకుంటూ తదేక లక్ష్యదిశగా సాగిపోతున్న ధన్యజీవి - నారీమణి - ఆధ్యాత్మిక ప్రేమకు చిరునామాగా జీవిస్తున్న మానవీయతను పుణికి పుచ్చుకున్న పుణ్యమూర్తి, వీరిని, వీరి కుటుంబాన్ని గాయత్రీమాత కాచి కాపాడాలి అని యుగశక్తిగాయత్రి ప్రార్థిస్తూ, వీరిని అభినందిస్తున్నది.

శ్రీ ముక్కామల హనుమత్ ప్రసాద్

1945 జనవరి 24లో శ్రీ ముక్కామల సుబ్బారావు-సీతారావమ్మ దంపతులకు, గుంటూరు జిల్లా, వినకొండ గ్రామంలో జన్మించారు. తండ్రి ఉపాధ్యాయ వృత్తిలోనున్నారు. తన ఐదవయేట, తండ్రి ఉద్యోగరీత్యా తెనాలి పట్టణానికి బదిలీ అయిన దృష్ట్యా తన ఐదవ

యేటనే తెనాలి చేరారు. అచ్చటనే వి.ఎస్.ఆర్. కళాశాలలో బి.ఎస్.సి. డిగ్రీ పట్టాను 1963లో పొందారు. ఉద్యోగ అన్వేషణలో సఫలీకృతులై భారత ప్రభుత్వ పోస్టల్ సర్వీసులో మరియు హిందూస్థాన్ ఏరోనాటిక్స్ సంస్థలో ఉద్యోగానికి ఎంపికైనారు. పెద్దల సలహా మేరకు హిందూస్థాన్ ఏరోనాటిక్స్, బెంగుళూరు విభాగంలో చేరారు. 2001 వరకు పనిచేసి స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణ చేసి హైద్రాబాద్ లో స్థిర నివాసం ఏర్పరచుకున్నారు. 1980 ప్రాంతంలో ప్రైవేటుగా ఎ.ఎమ్.ఐ.ఇ. (బి.ఇ.తో సమానం) కోర్సులో ఉత్తీర్ణులైనారు. ఈ రీతిగా తన గృహోస్థాశ్రమ ధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూ ఇంటిలోనే ఆధ్యాత్మికత వైపు గ్రంథ పఠనం, పూజాపునస్కారాల ద్వారా దృష్టి సారిస్తూ వచ్చారు. జవం, ధ్యానంలో ప్రవేశాన్ని పొందారు. సునాబేడలో ఉన్నప్పుడే “గాయత్రీ పరివార్” తెలుగు మాసపత్రికతో అనుబంధమేర్పరచుకున్నారు. తీరిక సమయాల్లో పత్రికను చదివేవారు. ఈ రీతిగా నాటబడిన ఆధ్యాత్మిక బీజాలు తన స్వచ్ఛంద పదవీ విరమణానంతరం మొలకెత్తి ఎదుగ సాగాయి. దీనితో హైదరాబాద్ లోని రామకృష్ణమిషన్ లోనున్న గ్రంథాలయంలో సభ్యునిగాచేరి, మిషన్ గ్రంథాలను పఠిస్తూ తన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి పెంచుకుంటూ ఆత్మోన్నతిగా గావించు కుంటూ ప్రగతిపథంలో పయనించసాగారు. ఇట్టిస్థితిలో తన స్నేహితుని ప్రేరణతో ఎస్.ఆర్.నగర్ లో ఉన్న గాయత్రీ చేతనా

కేంద్రంతో పరిచయం ఏర్పడింది. అచ్చటి గాయత్రీయజ్ఞ విధానం, మూడు శరీరాల ధ్యానం పట్ల అమితంగా ఆకర్షితులయ్యారు. ఇవి తనలో నూతనోత్తేజాన్ని, నూతన ఉల్లాసాన్ని నింపనారంభించాయి. కాలక్రమంలో 2003లో అప్పటి ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రధాన సంచాలకులైన శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావుగారితో పరిచయమైంది. దీనిక్రమంలో శ్రీ సుబ్బారావుగారి ప్రేరణతో గాయత్రీ చేతనా కేంద్రానికి సమయాదానమివ్వవలెనని కోరిక తనలో మొగ్గతొడగ నారంభించింది. ఈవిధంగా తాను తన సమయాన్ని చేతనా కేంద్ర ఆఫీసు పనులకై ఇవ్వ నారంభించారు. కొంతకాలం అకౌంట్స్ విభాగంలో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపే విభాగంలో ఇచ్చారు. అటుపిమ్మట మాసపత్రికకు కావలసిన సభ్యుల నమోదు కార్యక్రమం, కంప్యూటర్ పనిలో చురుకుగా పాల్గొనసాగారు. ఆనాటి నుండి నేటి వరకు 70వ పడిలో కూడా తన సేవలనందించుట అత్యంత ముదావహం. మాసపత్రిక పంపిణీ కార్యక్రమంలో ప్రధాన పాత్రను పోషిస్తూ చిన్నవారికి ప్రేరణనిస్తూ, సమకాలీనులకు ఉత్సాహాన్నిస్తూ స్త్రీ పురుష భేదం పాటింపక అందరికీ ప్రోత్సాహాన్నిస్తూ పత్రికను సకాలంలో పోస్టు చేయుటలో తన ముద్రను వేస్తూ ఉన్నారు. వానప్రస్థ జీవితానికి అర్థం మరియు పరమార్థం, తాను సమాజశ్రేయస్సుకై పాటుపడుచూ సమాజ బుణాన్ని తీర్చుకొనుట అనే దానికి ఉదాహరణగా నిలచిన ఆదర్శమూర్తి మన ప్రసాద్ గారు.

చేతనా కేంద్రం యొక్క పనిచేసిన రోజు మాత్రమే కేంద్రం లోని ప్రసాదాన్ని ముట్టెదనని ప్రతినబూని దీనిని తూ.చా. తప్పక ఇప్పటికీ పాటించుచున్న వజ్ర సంకల్పుడు ప్రసాద్. అట్టి వీరికి పూజ్యగురుదేవులు మరియు వందనీయ మాతాజీల దివ్యాశీస్సులు అనునిత్యం వీరికి వీరి కుటుంబానికి లభించాలని ఆ గురుయుగ్మాన్ని యుగశక్తి గాయత్రి ప్రార్థించు చున్నది.

శ్రీమతి మెంటా వెంకట సుబ్బాలు

1953లో శ్రీమతి & శ్రీ మాలేపాటి వెంకటలక్ష్మమ్మ- బసవయ్య దంపతుల కు పెద్ద చెల్లోపల్లి గ్రామం, కనిగిరి తాలుకా ప్రకాశం జిల్లా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో

ఒక చిరునవ్వుతో శాంతి లభిస్తుంది

జన్మించారు. తండ్రిగారిది కిరాణా వ్యాపారం. వ్యాపార నిమిత్తం తండ్రిగారు తన కుటుంబాన్ని చీరాల పట్టణానికి మార్చారు. ఆమె చీరాలలో ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. వరకు చదివారు. కుటుంబంలో భగవత్ చింతన, భగవద్భక్తితో కూడిన వాతావరణంలో సుబ్బలుగారు బాల్యం నుండి పెరిగారు. దీనితో పూవుకు తావి అట్టిన రీతిలో ఆమెకు బాల్యం నుండి భగవద్భక్తి అట్టింది.

తదుపరి తన 15వయేట తూర్పుగోదావరి జిల్లా యేలేశ్వరంలో నారాయణగారితో వివాహం జరిగింది. భర్త బియ్యం మిల్లును నడిపేవారు. పూర్వ జన్మ సుకృతం కొద్ది, మెట్టినింట కూడా శ్రీమతి సుబ్బలుగారికి చక్కని ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం, అయాచితంగా లభించింది. అచ్చట రామాయణ, మహాభారతాల పఠనంతో పాటు హనుమాన్ చాలీసా మున్నగునవి నిత్య పారాయణ జరుగుతూ ఉండేది. అచ్చటనే గురుదీక్షతోపాటు గురుమంత్రాన్ని పొందాలనే ఆమె కోరిక నెరవేరలేదు. ఇచ్చటనే ముగ్గురి బిడ్డలకు జన్మనిచ్చారు. పెద్ద కుమార్తె వివాహానంతరం, కుటుంబం నూతన వ్యాపార నిమిత్తం ఒంగోలు పట్టణానికి 1988లో తరలి వెళ్ళింది.

ఒంగోలు వచ్చిన తదుపరి శ్రీమతి సుబ్బలుగారి భగవద్భక్తి మరింతగా బలపడసాగింది. వారి ఇంటికి సమీపంలోనున్న షిర్డీ సాయి మందిరాన్ని దర్శించుట, అచ్చటి సత్సంగాలకు, ఉపన్యాసాలకు హాజరగుట తన నిత్య జీవితంలో ఒక భాగమై పోయింది. నిత్యం శ్రీ భరద్వాజ మాష్టారి ప్రవచనాలను శ్రీ సాయిమందిరంలో వింటూ సాయి దివ్యచరిత్ర పారాయణ చేస్తూ, అనునిత్యం తనకు సద్గురువును చూపించమని, గురు దీక్ష పొందెడి భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని శ్రీ సాయినాథుని ప్రార్థిస్తూ ఉండేవారు. ఎట్టకేలకు ఆమె ప్రార్థన ఫలించి 1993లో ఒంగోలు పట్టణంలో అనుగ్రహపీఠంలో పూజ్యులు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారిగారితో పరిచయం కలిగి, వారి ద్వారా తన చిరకాలవాంఛయైన గురుదీక్షను పొందారు. ఒంగోలు వాస్తవ్యురాలైన శ్రీమతి మలసాని శ్యామలాగారిద్వారా గాయత్రీ అనుగ్రహపీఠం సందర్శన భాగ్యం, తద్వారా శ్రీ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారితో గురుబంధం ఏర్పడింది. వారి మార్గదర్శనం ద్వారా అనేకానేక సాధనలను, అనుష్ఠానాలను, మౌనవ్రత సాధనను, మహాలక్ష్మీ వ్రతసాధనను అత్యంత

శ్రద్ధాసక్తులతో భక్తిపూర్వకంగా చేశారు. పూజ్య గురుదేవుల శ్రీరామశర్మ ఆచార్య సూత్రానుసారం “నాటు-కోసుకో” అనే దానిని పరిపూర్ణంగా విశ్వసించి తన భర్తచేత వ్యాపారం నుండి అంశదానాన్ని ఇచ్చుట ప్రారంభించారు. ఈ రీతిగా తనవంతుగా సమాజ కళ్యాణానికి సమయదానంతోపాటుగా అంశదానాన్ని క్రమం తప్పక అందిస్తూ తన వంతు కర్తవ్యాన్ని పూర్తి చేస్తూ వస్తున్నారు. అనేకానేక సందర్భాలలో శ్రీరామశర్మ గారి సాహిత్యాన్ని పంచుట చేస్తూ వస్తున్నారు. తదుపరి 2008లో శాంతికుంజ్ హరిద్వార్లో యుగశిల్పి శిక్షణను పూర్తిచేశారు. అట్లే తన కుమారుని చేత 9 రోజుల సంజీవని శిక్షణను పూర్తి చేయించి తన యావత్తు కుటుంబ సభ్యులను పూజ్యగురుదేవుల మార్గంలో నడిపించుచున్న ఆదర్శ మాతృమూర్తి. శ్రీమతి సుబ్బలు గారు, ఒకవైపు గృహిణిగా తన కుటుంబ బాధ్యతల నెరవేర్చుతూ, మరోవైపు గురుదేవుల యుగనిర్మాణ కార్యక్రమంలో శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ఆదేశాలనుసరించి చుట్టుప్రక్కల గ్రామాల్లో, పట్టణాలలో గాయత్రీ ప్రచారం తోపాటు, యజ్ఞ యాగాదుల చేస్తూ, చేయిస్తూ జ్ఞానయజ్ఞం మరియు జ్ఞానదానాలు విశేషరీతిలో చేస్తూ వస్తున్నారు. తన పనిలో తన పరిధిలోనున్న తన శక్తియుక్తులతో పాటు ధనాన్ని కూడా పూర్తి సమర్పణతో చేయుచున్న శ్రీమతి సుబ్బలు గారికి తన ప్రయత్నం లేకుండానే ఆమె బిడ్డలకు వివాహ సంబంధాలు వెతుక్కుంటూ వచ్చాయి. అట్లే ఆమె ఏకైక కుమారుడు నారాయణరావు గారికి సత్యం కంప్యూటర్స్లో చక్కని ఉద్యోగం లభించింది. తన యుగనిర్మాణ కార్యక్రమానికి చేదోడుగా నిలచినవారిని, వారి కుటుంబాలకు పూజ్యగురుదేవుల అండ దండలు దండిగా లభిస్తాయనే దానికి శ్రీమతి సుబ్బలుగారి కుటుంబం తిరుగులేని సాక్ష్యం.

ఇప్పటికీ ప్రతినెలా 100 యుగశక్తి గాయత్రి పత్రికలను తన వంతుగా పంచుతూ ఉన్నారు. అనేక కార్యక్రమాలకు దండిగా వేలల్లో అంశదానమందిస్తూ ఉన్నారు. వీరికి వీరి కుటుంబానికి చక్కని ఆయురారోగ్యాలను ప్రసాదించి గాయత్రీమాత, పూజ్యగురుదేవులు సంరక్షించాలని ప్రార్థిస్తున్నది యుగశక్తి గాయత్రి వ్యవస్థ.

★★★

ఒక ఆత్మీయ స్వరం మనస్సుకు హాయిని ఇస్తుంది

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

ఎలమంచిలిలో

విశాఖపట్నం జిల్లా ఎలమంచిలిలోని విశ్వామిత్ర అనుగ్రహ పీఠంలో 05.09.2014 నుండి 08.09.2014 నాలుగు రోజుల సాధనా శిబిరం శ్రీ టి.వి.ఎస్. నాగేశ్వరరావుగారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది.

05.09.2014: ముందుగా శ్రీమతి నాగమణిగారు షట్పాదములు గురించి, శరీరంలో అవి ఉన్న స్థానములు, రంగుల గురించి వివరంగా వివరించారు. రంగుల ధ్యానం చేయించారు. ఆ సాయంత్రం దగ్గరలోనే ఉన్న చోడవరం గ్రామంలో శ్రీ ప్రసాద్ గారు, ఆర్గనైజర్ 'Forum for Better Chodavaram' గారి ఆధ్వర్యంలో సత్సంగం నిర్వహించబడింది. శ్రీ సీతారాముడుగారు గురువుల గురించి వారి మార్గముల గురించి గురుదేవుల ఆదేశములను ఎలా అమలు చేయాలో వివరించారు.

06.09.2014: ముక్కామల రత్నాకర్, ఎడిటర్ యుగశక్తి గాయత్రీ రంగులను, శబ్దాలను, ఆలోచనలను ఉపయోగించుకుని పరిస్థితులను ఎలా అనుకూలంగా మార్చుకోవచ్చో వివరణ ఇచ్చారు. శ్రోతలు అడిగిన ప్రశ్నలకు తగు సమాధానం ఇచ్చారు. శ్రీ సీతారాంగారు పంచకోశములను రంగులు ఉపయోగించుకుని ఎలా వికసింపజేసుకోవచ్చో వివరించారు. సాయంత్రం నారాయణపురంలో శ్రీ వేణుగోపాల్ గారి ఇంట్లో సత్సంగం కార్యక్రమం జరిగింది.

07.09.2014: రత్నాకర్ గారిచే పరిస్థితులను అనుకూలంగా మార్చుకోవచ్చో అనే విషయంపై మరింత వివరణ ప్రశ్నోత్తరాలు.

సాయంత్రం అనకాపల్లిలోని కిరాణా మర్చంట్స్ అసోసియేషన్ ఆధ్వర్యంలో, శ్రీ లక్ష్మణుగారు, శ్రీ బి.రాజుగారి సహకారంతో సత్సంగ కార్యక్రమం జరిగింది. శ్రీ సీతారాం భారతదేశ ఔన్నత్యాన్ని గురించి, రాబోయే రోజులలో సాధించవలసిన లక్ష్యాల గురించి, దానిలో పాలు పంచుకోవలసిన అవసరం గురించి వివరణ ఇచ్చారు. పంచకోశముల వికాసం కొరకు రంగుల ధ్యానం చేయించారు. శ్రీ రత్నాకర్ పరిస్థితులను

రంగులను, శబ్దాలను, ఆలోచనలను ఉపయోగించుకుని (కలర్ ఇంజనీరింగ్) ఎలా అనుకూలంగా మార్చుకోవచ్చో వివరించారు. తరువాత ప్రశ్నోత్తరాల కార్యక్రమం ఉత్సాహ కరంగా, ఉపయోగకరంగా సాగింది.

08.09.2014: అనంత పద్మనాభస్వామి వ్రతం శ్రీమతి నాగమణిగారిచే నిర్వహించబడింది. సాయంత్రం శ్రీ రత్నాకర్ స్వర విజ్ఞానం (శ్వాస విజ్ఞానం) గురించి వివరణ ఇవ్వడం జరిగింది. ప్రశ్నోత్తరాల కార్యక్రమం ఉత్సాహపూర్వకంగా జరిగింది.

ఈ సాధనా కార్యక్రమమునకు శ్రీ గురుస్వామి దంపతులు, శ్రీ సుబ్బయ్యనాయుడు దంపతులు భోజనాది ఏర్పాట్లు చేశారు. శ్రీ పాపయ్య, శ్రీ కె.బసవరాజు, శ్రీ బి.వేణుగోపాల్, శ్రీ జి.రాము, శ్రీ శంకరరావు, శ్రీ రామగోపాలకృష్ణ, శ్రీ శ్రీరాములునాయుడు, క్రాంతి, సత్యనారాయణ, ఎన్.ఎల్.ఎస్. మూర్తి, కొప్పాక లక్ష్మి, రోజా, కుమారి, బిక్కుబాబు, సత్యం, రాము, కొండయ్య, అబ్దుల్లా, గుప్తా, కాశీవిశ్వనాథ్ గార్లు సహాయసహకారాలు అందించారు.

యాదగిరిగుట్టలో

08.08.2014 యాదగిరిగుట్టలోని శ్రీ విద్యానికేతన్ స్కూలు ఆవరణలో హైదరాబాద్ గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర కార్యకర్తలు శ్రీమతి అనసూయమ్మగారు, శ్రీ విక్రంగారు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. శ్రీ గొట్టిపర్తి భాస్కర్ గారు స్కూలు కరస్పాండెంట్ వారి సంకల్పంతో 300 మంది గాయత్రీ మంత్ర దీక్ష స్వీకరించారు. శ్రీ కిషోర్, బ్రాంచి మేనేజర్, స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా యాదగిరిగుట్ట పర్యవేక్షణలో ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించబడింది.

ఖమ్మంలో

08.09.2014న పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవి శర్మ 89వ జయంతి సందర్భమున ఖమ్మంలోని “మెంటల్లి ఛాలెంజ్డ్ రిహాబిలిటేషన్ సెంటర్ లో” గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీ నూతక్కి బాలకృష్ణ చౌదరిగారు నిర్వహించారు.

జీవితంలో చేసిన పొరపాట్లు మళ్ళీ చేయకుండా ఉండాలి